

Ellen G. White
NOTITIES
bij de SabbatSchool Lessen

BEHEREN
VOOR DE MEESTER
Tot Hij Komt

Jan | Feb | Mrt 2023

Geordende citaten van de Geest der Profetie bij de
dagelijkse bestudering van de volwassen Sabbatschool lessen.

Inhoud:

1^e kwartaal 2023

Beheerder zijn van de Meester totdat Hij komt

Les 1 - Lid van Gods familie	3
Les 2 - Gods verbonden met ons	8
Les 3 - Het tiendencontract	14
Les 4 - Offers voor Jezus	20
Les 5 - Omgaan met schulden	26
Les 6 - Een schat in de hemel leggen	31
Les 7 - Aan de minsten van mijn broeders	37
Les 8 - Plannen maken voor succes	43
Les 9 - Pas op voor begeerte	48
Les 10 - Teruggeven	54
Les 11 - Beheerder zijn in moeilijke tijden	60
Les 12 - Beloningen voor trouw	66

EGW Notities

Een supplement als een Bijbelstudiehulp bij de volwassen Sabbatschoollessen, bestaande uit relevante citaten uit de boeken van Ellen White.

Nederlandse vertaling en vrije distributie, met toestemming van de oorspronkelijke uitgevers.

Kopierechten berusten bij Pacific Press Publishing Association[®]

De Engelse editie – EGW Notes - kan worden besteld bij de plaatselijke Adventist Book Center of via Pacific Press.

Nederlandse uitgave van: **Promise Ministry[®]**

Contact: [**info@promiseministry.nl**](mailto:info@promiseministry.nl)

U mag dit digitaal document vrij verspreiden, u mag het kopiëren voor eigen gebruik.

Als u voor anderen kopieert, mag u er niet meer voor vragen dan de kopieerkosten.

Dit document is niet voor verkoop.

Beheerder zijn van de Meester totdat Hij komt

Les 1 - Lid van Gods familie

Sabbatmiddag, 31 december

U leert in deze wereld hoe u zich moet gedragen in de familie van Christus in de hemel.

Verlies geen tijd om vertrouwd te raken met de principes die de kinderen van God moeten volgen. Wij zijn hier om het karakter van Christus te kopiëren, om vertrouwd te raken met Zijn zachtmoedigheid, Zijn nederigheid. Dit zal ons brengen naar waar onze staat van dienst zal zijn, "de volheid verkregen in Hem." (Kolossenzen 2:10). Door geduld, vriendelijkheid en verdraagzaamheid moeten we laten zien dat we niet van de wereld zijn, dat we dag na dag de lessen leren die ons geschikt maken om de hogere school binnen te gaan. —*The Upward Look*, p. 248.

"Zie, welk een liefde heeft de Vader ons geschonken, dat wij zonen Gods genoemd worden." 1 Johannes 3:1. En Christus zegt: "Zoals Gij Mij in de wereld hebt gezonden, zo heb Ik ook hen in de wereld gezonden" (Johannes 17:18) - om "wat ontbreekt aan de verdrukkingen van Christus aan te vullen, ... omwille van zijn lichaam, dat is de gemeente." Kolossenzen 1:24. Iedere ziel die Christus heeft gered, is geroepen om in Zijn naam te werken aan de redding van de verlorenen. Dit werk was verwaarloosd in Israël. Wordt het vandaag niet verwaarloosd door hen die belijden de volgelingen van Christus te zijn? —*Christ's Object Lessons*, p. 191.

Onze voorrechten zijn veel groter dan die van Gods volk van weleer. Wij hebben niet alleen het grote licht dat aan Israël is medegedeeld, maar wij hebben het toegenomen bewijs van de grote verlossing die ons door Christus is gebracht. Wat voor de Joden type en symbool waren, is voor ons werkelijkheid geworden. Zij hadden de geschiedenis van het Oude Testament; wij hebben dat en óók het Nieuwe Testament. Wij hebben de zekerheid van een Verlosser die is gekomen, een Verlosser die is gekruisigd, die is opgestaan, en boven het geopende graf van Jozef heeft verkondigd: "Ik ben de opstanding en het leven." In onze kennis van Christus en zijn liefde wordt het koninkrijk van God in ons midden geplaatst. Christus wordt ons geopenbaard in preken en toegezongen in liederen. Het geestelijk banket wordt ons in rijke overvloed voorgeschoteld. Het bruiloftskleed, waarin tegen oneindige kosten is voorzien, wordt gratis aangeboden aan elke ziel. ... Wat zou God voor ons kunnen doen dat Hij niet heeft gedaan door ons het grote avondmaal, het hemelse banket, aan te bieden? —*Christ's Object Lessons*, p. 317.

Uw hemelse Vader legt beslag op u; want zonder verzoek of verdienste van uw kant geeft Hij u de gaven van zijn voorzienigheid; en meer dan dat, Hij heeft u de hele hemel gegeven in één geschenk, dat van zijn geliefde Zoon. In ruil voor dit oneindige geschenk eist Hij van u gewillige gehoorzaamheid. Aangezien u gekocht bent tegen een prijs, het kostbare bloed van de Zoon van God, eist Hij dat u een juist gebruik maakt van de voorrechten die u geniet. Uw intellectuele en morele vermogens zijn Gods gaven, talenten die u zijn toevertrouwd voor wijze gebruik, en het staat u niet vrij ze te verkwanselen bij gebrek aan de juiste karakterontwikkeling, of ze te verlammen en te verminken door niets te doen. Het is aan u om te bepalen of de zware verantwoordelijkheden die op u rusten al dan niet trouw zullen worden vervuld, of uw inspanningen al dan niet goed gericht zijn en dat u uw best zal doen. —*Fundamentals of Christian Education*, p. 85.

Zondag 1 januari: Wij maken deel uit van Gods gezin

God roept zijn volk op tot verandering. Eenheid met Christus en met elkaar is onze enige veiligheid in deze laatste dagen. Laten we het niet mogelijk maken dat Satan naar onze kerkleden wijst en zegt: "Zie hoe deze mensen, die onder de banier van Christus staan, elkaar haten. Wij hebben niets van hen te vrezen, terwijl zij meer kracht besteden aan het bestrijden van elkaar dan aan het voeren van oorlog met mijn troepen."

Na de neerdaling van de Heilige Geest gingen de discipelen op weg om een verrezen Verlosser te verkondigen, waarbij hun enige verlangen de verlossing van mensen was. Zij verheugden zich in de zoetheid van de gemeenschap met heiligen. Zij waren teder, bedachtzaam, zelfverloochenend, bereid tot elk offer ter wille van de waarheid. In hun dagelijkse omgang met elkaar openbaarden zij de liefde die Christus hen had opgedragen te openbaren. Door onzelfzuchtige woorden en daden streefden zij ernaar deze liefde in andere harten aan te wakkeren. —*The Upward Look*, p. 358.

Want gij zijt allen kinderen Gods door het geloof in Christus Jezus. ... Er is Jood noch Griek, er is slaaf noch vrije, er is man noch vrouw, want gij zijt allen één in Christus Jezus. Galaten 3:26-28.

Het geheim van de eenheid ligt in de gelijkwaardigheid van de gelovigen in Christus. De reden voor alle verdeeldheid, onenigheid en verschil van mening wordt gevonden in het niet zijn in Christus. Christus is het centrum waartoe allen moeten worden aangetrokken; want hoe dichter wij het centrum naderen, hoe dichter wij bij elkaar komen in gevoel, in sympathie, in liefde, groeiend naar het karakter en beeld van Jezus. Bij God is er geen onderscheid des persoons.

Menselijk medeleven zou in elk hart gekoesterd moeten worden. Het is een eigenschap van God, en mag nooit worden verbannen. "Gij zijt allen broeders" (Mattheüs 23:8). God heeft de mensen de verantwoordelijkheid opgelegd sympathie te tonen voor hun medemensen door de behoeftigen, de gewonden en de gekwetsten te helpen. Velen zijn ontaard door hun eigen handelwijzen, maar wie van het menselijk gezin kan de oorzaak van hun ellende begrijpen, zoals God die begrijpt?

Er zijn tegenwoordig in onze wereld veel gewonde, troosteloze harten die verlichting nodig hebben. De Heer heeft middelen om het leven van deze troostelozen op te fleuren. Wij kunnen elk onze talenten inzetten door de wolken op te lichten en het zonlicht van hoop en geloof in Hem binnen te laten, die "de wereld zo lief heeft gehad, dat hij zijn eniggeboren Zoon heeft gegeven, opdat eenieder die in hem gelooft niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft" (Johannes 3:16).

Hij die Eva aan Adam gaf als kameraad, verrichtte zijn eerste wonder op een huwelijksfeest. In de feestzaal waar vrienden en verwanten zich samen verheugden, begon Christus zijn openbare bediening. Zo bekrachtigde Hij het huwelijk en erkende het als een instelling die Hijzelf had ingesteld. Hij verordeneerde dat mannen en vrouwen in het heilige huwelijk verenigd zouden worden, om gezinnen te stichten waarvan de leden, gekroond met eer, erkend moesten worden als leden van het gezin hierboven.

Christus eerde de huwelijksrelatie door deze ook tot een symbool te maken van de verbintenis tussen Hem en zijn verlostten. Hijzelf is de Bruidegom; de bruid is de gemeente, waarvan Hij, als Zijn uitverkorene, zegt: "Gij zijt volkomen schoon, Mijn liefde; er is geen vlekje aan u." Hooglied 4:7. —*The Ministry of Healing*, p. 356.

Maandag 2 januari: God is de eigenaar van alles

God spreekt tot ons in de natuur. Het is Zijn stem die we horen als we kijken naar de schoonheid en rijkdom van de natuur om ons heen. We zien Zijn glorie in de prachtige dingen die Zijn hand heeft gemaakt. We aanschouwen Zijn werken zonder een sluier ertussen. God heeft ons deze dingen gegeven opdat wij door het aanschouwen van de werken van zijn handen iets van Hem kunnen leren.

God heeft ons deze kostbare dingen gegeven als uitdrukking van zijn liefde. De Heer is een liefhebber van mooie dingen, en om ons te behagen en te bevredigen heeft Hij de schoonheden van de natuur voor ons uitgespreid, zoals een aardse ouder mooie dingen geeft aan de kinderen die hij liefheeft. De Heer is altijd blij ons gelukkig te zien. Hoe zondig de aarde ook is met al haar onvolkomenheden, de Heer heeft het nuttige en het schone over deze aarde uitgestrooid. De mooie, gekleurde bloemen vertellen van Zijn tederheid en liefde. Zij hebben een eigen taal, die ons herinnert aan de Gever. —*The Upward Look*, p. 327.

Als de mensen hun verstand zouden openen om de relatie tussen de natuur en de God van de natuur te onderscheiden, zouden gelovige erkenningen van de macht van de Schepper worden gehoord. Zonder het leven dat God geeft, zou de natuur sterven. Zijn scheppingswerken zijn van Hem afhankelijk. Hij geeft leven aan alles wat de natuur voortbrengt. Wij moeten de bomen die beladen zijn met vruchten beschouwen als een gave van God, net zo goed als dat Hij de vruchten in onze handen legt. —*Ellen G. White Comments, in The SDA Bible Commentary, vol. 1, p. 1081.*

Vanaf het begin van Davids regering was een van zijn meest gekoesterde plannen het oprichten van een tempel voor de Heer. Hoewel het hem niet was toegestaan dit plan uit te voeren, heeft hij er niet minder ijver en ernst voor getoond. Hij heeft gezorgd voor een overvloed aan het meest kostbare materiaal - goud, zilver, onyx en stenen van verschillende kleuren; marmer en de meest kostbare houtsoorten ...

David had zijn eigen onwaardigheid bij het verzamelen van het materiaal voor het huis van God diep gevoeld, en de uitdrukking van trouw in de bereidwillige reactie van de edelen van zijn koninkrijk, toen zij met bereidwillige harten hun schatten aan Jehovah opdroegen en zich aan Zijn dienst wijdden, vervulde hem met vreugde. Maar het was God alleen die zijn volk deze instelling had gegeven. Hij, niet de mens, moet verheerlijkt worden. Hij was het die het volk had voorzien van de rijkdommen van de aarde, en Zijn Geest had hen bereid gemaakt hun kostbare dingen voor de tempel te brengen. Het was allemaal van de Heer; als Zijn liefde de harten van het volk niet had beroerd, zouden de inspanningen van de koning vergeefs zijn geweest en zou de tempel nooit zijn gebouwd.

Alles wat de mens ontvangt van Gods overvloed behoort nog steeds toe aan God. Wat God aan waardevolle en mooie dingen op aarde heeft geschonken, wordt in de handen van de mensen gelegd om hen te testen - om de diepte van hun liefde voor Hem en hun waardering voor Zijn gunsten te peilen. Of het nu de schatten van rijkdom of van intellect zijn, zij moeten als een gewillig offer aan de voeten van Jezus worden gelegd; de gever zegt ondertussen met David: "Alle dingen komen van U en van het uwe hebben wij U teruggegeven." —*Patriarchs and Prophets*, pp. 750–753.

Dinsdag 3 januari: Middelen die Gods gezin ter beschikking staan

Christus wordt in de Schrift voorgesteld als een geschenk. Hij is een geschenk, maar alleen aan hen die zichzelf, ziel, lichaam en geest, zonder voorbehoud aan Hem geven. Wij moeten onszelf aan Christus geven, een leven leiden van gewillige gehoorzaamheid aan al zijn

eisen. Alles wat wij zijn, alle talenten en mogelijkheden die wij bezitten, zijn van de Heer, om aan Zijn dienst te worden gewijd. Wanneer wij ons aldus geheel aan Hem geven, geeft Christus zich met alle schatten van de hemel aan ons. Wij verkrijgen de parel van grote prijs. —*Christ's Object Lessons*, p. 116.

O, we begrijpen de waarde van de verzoening niet! Als we dat wel deden, zouden we er meer over praten. De gave van God in Zijn geliefde Zoon was de uitdrukking van een onbegrijpelijk grote liefde. Het was het uiterste dat God kon doen om de eer van Zijn wet te bewaren en toch de overtreder te redden. Waarom zou de mens het thema van de verlossing niet bestuderen? Het is het grootste onderwerp dat de menselijke geest kan bezighouden. Als de mensen de liefde van Christus, getoond in het kruis, zouden overwegen, zou hun geloof gesterkt worden om zich de verdiensten van Zijn vergoten bloed toe te eigenen, en zouden zij gereinigd en gered worden van de zonde. —*Ellen G. White Comments, in The SDA Bible Commentary, vol. 5, p. 1132.*

Jezus probeerde het volk niet naar zich toe te trekken door het verlangen naar luxe te bevredigen. Voor die grote menigte, vermoeid en hongerig na de lange, opwindende dag, was het eenvoudige eten een verzekering zowel van Zijn macht als van Zijn tedere zorg voor hen in de gewone behoeften van het leven. De Verlosser heeft Zijn volgelingen niet de luxe van de wereld beloofd; hun lot kan worden bezegeld door armoede; maar Zijn woord belooft dat in hun behoeften zal worden voorzien, en Hij heeft iets beloofd dat beter is dan aards goed - de blijvende troost van Zijn eigen aanwezigheid. —*The Ministry of Healing*, p. 47.

Mijn God zal in al uw behoeften voorzien naar de rijkdom van zijn heerlijkheid in Christus Jezus. Filippenzen 4:19.

Alle zegeningen worden geschonken aan hen die een vitale band met Jezus Christus hebben. Jezus roept ons tot Zich, niet alleen om ons voor een paar uur te verkwikken met Zijn genade en aanwezigheid, en om ons dan uit Zijn licht weg te sturen om los van Hem te wandelen in droefheid en somberheid. Nee, nee. Hij vertelt ons dat wij bij Hem moeten blijven en Hij bij ons. Vertrouw voortdurend op Hem en twijfel niet aan Zijn liefde. Hij kent al onze zwakheden en weet wat we nodig hebben. Hij zal ons voldoende genade geven voor deze dag. ...

Iedere werker die het voorbeeld van Christus volgt, zal bereid zijn de kracht te ontvangen en te gebruiken die God aan zijn kerk heeft beloofd voor het rijpen van de oogst van de aarde. Als de herauten van het evangelie 's morgens voor de Heer knielen en hun gelofte van toewijding aan Hem hernieuwen, zal Hij hun de aanwezigheid van zijn Geest schenken, met zijn verkwikkende, heiligende kracht. Bij hun dagelijkse werkzaamheden hebben zij de zekerheid dat de onzichtbare werking van de Heilige Geest hen in staat stelt "samen met God te werken" (1 Korintiërs 3:9). —*God's Amazing Grace*, p. 117.

Woensdag 4 januari: Verantwoordelijkheden van Gods gezinsleden

Wij moeten God liefhebben, niet alleen met heel ons hart, verstand en ziel, maar ook met heel onze kracht. Dit omvat het volledige, intelligente gebruik van de fysieke krachten.

Christus was een ware werker in tijdelijke en in geestelijke dingen, en in al Zijn werk bracht Hij een vastberadenheid om de wil van Zijn Vader te doen. De dingen van hemel en aarde zijn nauwer verbonden en staan directer onder het toezicht van Christus dan velen beseffen. ...

God verlangt dat Zijn werkers in elk vakgebied naar Hem kijken als de Gever van alles wat zij bezitten. Alle juiste uitvindingen en verbeteringen hebben hun bron in Hem die

wonderbaarlijk is in raad en uitstekend in werken. De vaardige aanraking van de hand van de arts, zijn macht over zenuwen en spieren, zijn kennis van de delicate werking van het lichaam, is de wijsheid van goddelijke macht, te gebruiken ten behoeve van de lijdende mens. De vaardigheid waarmee de timmerman de hamer hanteert, de kracht waarmee de smid het aambeeld laat dreunen, komt van God. Hij heeft mensen talenten toevertrouwd, en Hij verwacht dat zij naar Hem kijken voor raad. Wat we ook doen, in welke afdeling van het werk we ook geplaatst zijn, Hij wil ons verstand beheersen, zodat we volmaakt werk kunnen verrichten. —*Christ's Object Lessons*, pp. 348, 349.

Johannes verklaart: "Dit is de liefde Gods, dat wij Zijn geboden bewaren; en Zijn geboden zijn niet zwaar." Romeinen 3:31; 6:2; 1 Johannes 5:3. In de wedergeboorte wordt het hart in harmonie gebracht met God, zoals het in overeenstemming wordt gebracht met Zijn wet. Wanneer deze machtige verandering in de zondaar heeft plaatsgevonden, is hij overgegaan van dood naar leven, van zonde naar heiligheid, van overtreding en rebellie naar gehoorzaamheid en trouw. Het oude leven van vervreemding van God is geëindigd; het nieuwe leven van verzoening, van geloof en liefde, is begonnen. Dan zal "de gerechtigheid van de wet" "in ons vervuld worden, die niet naar het vlees, maar naar de Geest wandelen". Romeinen 8:4. En de taal van de ziel zal zijn: "Hoe lief heb ik Uw wet, het is mijn meditatie de hele dag." Psalm 119:97. —*The Great Controversy*, p. 468.

Wie probeert heilig te worden door zijn eigen werken in het houden van de wet, probeert een onmogelijkheid. Alles wat de mens kan doen zonder Christus is vervuild met zelfzucht en zonde. Alleen de genade van Christus, door geloof, kan ons heilig maken ...

Gehoorzaamheid is niet louter een uiterlijke naleving, maar de dienst van de liefde. De wet van God is een uitdrukking van Zijn eigen natuur; het is een belichaming van het grote principe van de liefde, en is daarom het fundament van Zijn regering in hemel en op aarde. Als ons hart wordt vernieuwd naar de gelijkenis van God, als de goddelijke liefde in de ziel wordt ingeplant, zal dan de wet van God niet worden uitgevoerd in het leven? Als het beginsel van de liefde in het hart wordt ingeplant, als de mens wordt vernieuwd naar het beeld van Hem die hem geschapen heeft, wordt de belofte van het nieuwe verbond vervuld: "Ik zal Mijn wetten in hun harten leggen, en in hun verstand zal Ik ze schrijven." Hebrëënen 10:16. En als de wet in het hart geschreven is, zal zij dan niet het leven vormen? Gehoorzaamheid - de dienst en trouw van de liefde - is het ware teken van discipelschap. —*Steps to Christ*, pp. 59, 60.

Donderdag 5 januari: Schat in de hemel

De vreugde en troost van de ware christen moeten en zullen in de hemel zijn. De verlangende zielen van hen die geproefd hebben van de krachten van de toekomstige wereld en zich tegoed hebben gedaan aan hemelse vreugden, zullen niet tevreden zijn met aardse zaken. Zij zullen genoeg te doen hebben in hun vrije tijd. Hun zielen worden naar God getrokken. Waar de schat is, daar zal het hart zijn, in zoete gemeenschap met de God die zij liefhebben en aanbidden. Hun vermaak zal liggen in het aanschouwen van hun schat - de Heilige Stad, de nieuw gemaakte aarde, hun eeuwige thuis. En terwijl zij stilstaan bij die dingen die verheven, zuiver en heilig zijn, zal de hemel dichtbij worden gebracht, en zij zullen de kracht van de Heilige Geest voelen, en dit zal ertoe leiden dat zij meer en meer van de wereld worden losgemaakt en dat hun troost en voornaamste vreugde ligt in de dingen van de hemel, hun heerlijk thuis. De aantrekkingskracht tot God en de hemel zal dan zo groot zijn dat niets hun gedachten kan afleiden van het grote doel

om de redding van de ziel veilig te stellen en God te eren en te verheerlijken. —*Early Writings*, p. 112.

Als het oog helder is, als het naar de hemel is gericht, zal het licht van de hemel de ziel vullen, en zullen aardse dingen onbeduidend en ongenaakbaar lijken. Het doel van het hart zal veranderen, en de vermaning van Jezus zal worden opgevolgd. U zult uw schat in de hemel bewaren. Uw gedachten zullen gericht zijn op de grote beloning van de eeuwigheid. Al uw plannen worden gemaakt met betrekking tot het toekomstige, onsterfelijke leven. U wordt naar uw schat getrokken. U zult uw wereldse belangen niet bestuderen, maar in al uw bezigheden zal het stille onderzoek zijn: "Heer, wat wilt Gij dat ik doe?" (Handelingen 9:6). Bijbelse godsdienst zal verweven zijn in uw dagelijks leven. —*That I May Know Him*, p. 222.

Let op deze woorden van de Grote Leraar, die sprak als nooit tevoren. Hij legt u de koers voor die u moet volgen als u uw belangen in dit leven wilt dienen en een eeuwige schat voor uzelf wilt opbouwen. "Leg voor uzelf geen schatten op aarde aan." Er is gevaar om alles te verliezen in het najagen van werelds gewin, want in de koortsachtige gretigheid naar aardse schatten worden hogere belangen vergeten. ...

Dit werk van het overbrengen van uw bezittingen naar de wereld daarboven is al uw beste krachten waard. Het is van het hoogste belang, en betreft uw eeuwige belangen. Wat u geeft voor de zaak van God gaat niet verloren. Alles wat wordt gegeven voor het heil van de zielen en de glorie van God wordt geïnvesteerd in de meest succesvolle onderneming in dit leven en in het komende leven. Uw talenten van goud en zilver, indien gegeven aan de wisselaars, winnen voortdurend aan waarde, die op uw rekening zal worden bijgeschreven in het koninkrijk der hemelen. U zult de ontvangers zijn van de eeuwige rijkdom die is toegenomen in de handen van de wisselaars. Door te geven aan het werk van God legt u voor uzelf schatten in de hemel. Alles wat u hierboven opslaat, is veilig tegen rampspoed en verlies en neemt toe tot een eeuwige en blijvende waarde. —*That I May Know Him*, p. 223

Vrijdag 6 januari: Voor verder lezen

The Faith I Live By, "His Wonderful Love Expressed," p. 43;

This Day With God, "Heart Holiness," p. 146.

Les 2 - Gods verbonden met ons

Sabbatmiddag 7 januari

God geeft altijd; en aan wie worden Zijn gaven geschonken? Aan hen die foutloos zijn? "Hij laat zijn zon opgaan over de bozen en over de goeden, en zendt regen over de rechtvaardigen en over de onrechtvaardigen." Mattheus 5:45. Ondanks de zondigheid van de mensheid, ondanks dat wij zo vaak het hart van Christus verdriet doen en ons zeer onverdiend tonen, wijst Hij ons niet af wanneer wij om Zijn vergeving vragen. Zijn liefde wordt vrijelijk aan ons uitgereikt, en Hij gebiedt ons: Heb elkaar lief zoals ik u heb liefgehad. Johannes 13:34. —*Testimonies for the Church*, vol. 6, p. 284.

Terwijl de menigten Christus volgden door de open velden, ontvouwde Hij aan hun de schoonheden van de natuurlijke wereld. Hij probeerde de ogen van hun verstand te openen, opdat zij zouden zien hoe de hand van God de wereld in stand houdt. Om de waardering van Gods goedheid en welwillendheid op te roepen, vestigde Hij de aandacht van zijn toehoorders op de

zacht vallende dauw, de zachte regenbuien en de heldere zonneschijn, die zowel aan goeden als aan kwaden worden gegeven. Hij wenste dat de mensen meer besef zouden krijgen van de achting die God toekent aan de menselijke hulpmiddelen die Hij heeft geschapen. —*The Desire of Ages*, p. 524.

Het is het onderhouden van Gods geboden dat Hem eert en verheerlijkt in Zijn uitverkorenen. Daarom is iedere ziel aan wie God verstandelijke vermogens heeft gegeven, verplicht aan God om het Woord te onderzoeken en alles na te gaan wat ons als Gods gekochte eigendom wordt opgedragen. We moeten proberen alles te begrijpen wat het Woord van ons verlangt. ... Wij kunnen onze God, van wie wij door schepping en verlossing zijn, geen grotere eer bewijzen dan dat wij aan de hemelse wezens, aan de ongevallen werelden en aan de gevallen mensen bewijzen dat wij ijverig luisteren naar al zijn geboden, die de wetten zijn die zijn koninkrijk beheersen.

We moeten ijverig studeren om de wetten van God te leren kennen. Hoe kunnen wij gehoorzame onderdanen zijn als wij de wetten die het koninkrijk van God beheersen niet begrijpen? Open dan uw Bijbels en zoek naar alles wat u zal verlichten over de voorschriften van God; en wanneer u een "Zo zegt de Heer" ontdekt, vraag dan niet de mening van mensen, maar wat het u ook kost, gehoorzaam met blijdschap. Dan zal de zegen van God op u rusten. — *Letter 82*, 1895.

De vraag van het diepste belang voor iedereen zou moeten zijn: Voldoe ik aan de eisen van de wet van God? Die wet is heilig, rechtvaardig en goed, en God wil dat wij dagelijks onze daden daarmee vergelijken, Zijn grote norm van gerechtigheid. Alleen door een nauwkeurig onderzoek van onszelf in het licht van Gods Woord kunnen we onze afwijkingen van Zijn heilige regel van recht ontdekken.

Liefde is het beginsel dat ten grondslag ligt aan Gods regering in de hemel en op aarde, en deze liefde moet verweven zijn in het leven van de christen. De liefde van Christus is geen vluchtige liefde; zij is diep, breed en vol. De bezitter ervan zal niet zeggen: "Ik zal alleen diegenen liefhebben die mij liefhebben." Het hart dat door dit heilige beginsel wordt beïnvloed, zal boven alles van egoïstische aard uitstijgen. —*That I May Know Him*, p. 298.

Zondag 8 januari: Het heilsverbond

Concludeer daarom niet dat de opwaartse weg de moeilijke en de neerwaartse weg de gemakkelijke weg is. Langs de hele weg die naar de dood leidt zijn er pijnen en straffen, zijn er zorgen en teleurstellingen, zijn er waarschuwingen om niet verder te gaan. Gods liefde heeft het de achtelozen en eigenzinnigen moeilijk gemaakt zichzelf te vernietigen. Het is waar dat Satans weg aantrekkelijk wordt gemaakt, maar het is allemaal bedrog. ...

De smalle weg kan ruw zijn en de beklimming steil; er kunnen valkuilen zijn aan de rechter- en aan de linkerhand; wij moeten misschien zwoegen op onze reis; wanneer wij moe zijn, wanneer wij verlangen naar rust, moeten wij misschien verder zwoegen; wanneer wij zwak zijn, moeten wij misschien vechten; wanneer wij ontmoedigd zijn, moeten wij nog steeds hopen; maar met Christus als onze gids zullen wij niet falen om uiteindelijk de gewenste haven te bereiken. Christus zelf heeft de ruwe weg voor ons bewandeld en het pad voor onze voeten geëffend. —*Thoughts From the Mount of Blessing*, pp. 139, 140.

Geduldig doorgaan met het goede te doen zal u door deze wereld van verdriet en strijd leiden naar glorie en eer en eeuwig leven. Heb God van binnen en God boven je hoofd en je hebt

niets te vrezen. De Bijbel is een licht voor hen die in duisternis verkeren. In het vooruitzicht van een zalige onsterfelijkheid die wordt geboden aan hen die volharden tot het einde, vindt u een verheffende kracht, een kracht die u nodig hebt om het kwaad te weerstaan. Wees standvastig in het uur van beproeving, en u zult uiteindelijk een kroon krijgen die nooit zal verbleken.

U hebt leiding van boven nodig. Vertrouw op de Heer met heel uw hart, en Hij zal uw vertrouwen nooit beschamen. Als u God om hulp vraagt, hoeft u niet tevergeefs te vragen. Om ons aan te moedigen vertrouwen te hebben, komt Hij ons nabij door zijn heilig Woord en Geest, en probeert op duizend manieren ons vertrouwen te winnen. In niets scheidt Hij meer genoeg dan in het ontvangen van de zwakken die tot Hem komen voor kracht. Als wij het hart en de stem vinden om te bidden, zal Hij zeker een oor vinden om te horen en een arm om te redden. —*This Day With God*, p. 194.

"Span u in om uw roeping en verkiezing zeker te stellen; want als u deze dingen doet, zult u nooit vallen; want zo zal u een overvloedige toegang worden verleend tot het eeuwige koninkrijk van onze Heer en Redder Jezus Christus" (2 Petrus 1:10, 11).

Hier zijn uw levensverzekeringspapieren. Dit is geen verzekeringpolis waarvan iemand anders de waarde krijgt na uw dood; het is een polis die u een leven verzekert met het leven van God - het eeuwige leven. O wat een zekerheid, wat een hoop! Laat ons steeds aan de wereld onthullen dat wij op zoek zijn naar een beter land, zelfs een hemels. De hemel is voor ons gemaakt, en wij willen er deel aan hebben. We kunnen het ons niet veroorloven dat iets ons scheidt van God en de hemel. In dit leven moeten we deelhebben aan de goddelijke natuur. Broeders en zusters, u hebt slechts één leven te leven. Laat het een leven van deugd zijn, een leven verborgen met Christus in God. —*In Heavenly Places*, p. 29.

Maandag 9 januari: Nauwkeurig luisteren

Het boek Deuteronomium moet zorgvuldig bestudeerd worden door hen die vandaag de dag op aarde leven. Het bevat een verslag van de instructies die Mozes aan de kinderen van Israël moest geven. Hierin wordt de wet herhaald.

De wet van God moest vaak herhaald worden aan Israël. Omdat haar voorschriften niet zouden worden vergeten, moest zij aan het volk worden voorgehouden, en steeds worden verheerlijkt en geëerd. Ouders moesten de wet aan hun kinderen voorlezen en hen regel na regel, voorschrift na voorschrift leren. En bij openbare gelegenheden moest de wet worden voorgelezen ten aanhoren van het hele volk.

Van de gehoorzaamheid aan deze wet hing de welvaart van Israël af. Als ze gehoorzaam waren, zou het hen leven brengen; als ze ongehoorzaam waren, de dood. ...

Als Israël de aanwijzingen van Mozes had opgevolgd, zou niet één van hen die de reis uit Egypte begonnen, in de woestijn ten prooi zijn gevallen aan ziekte of dood. Zij stonden onder een veilige Leiding. Christus had Zichzelf beloofd hen veilig naar het beloofde land te leiden, als zij Zijn leiding zouden volgen. —*Ellen G. White Commentaar, in The SDA Bible Commentary, vol. 1, pp. 1117, 1118.*

Het geloof dat tot zaligheid leidt, is geen vrijblijvend geloof, het is niet de loutere instemming van het intellect, het is een in het hart geworteld geloof, dat Christus omhelst als een persoonlijke Verlosser, verzekerd dat Hij allen die door Hem tot God komen tot het uiterste kan redden. Geloven dat Hij anderen zal redden, maar jou niet zal redden, is geen echt geloof; maar wanneer de ziel zich vastklampt aan Christus als de enige hoop op redding, dan is er sprake van echt geloof. Dit geloof brengt zijn bezitter ertoe alle genegenheden van de ziel op Christus te

plaatsen; zijn verstand staat onder de controle van de Heilige Geest, en zijn karakter wordt gevormd naar de goddelijke gelijkenis. Zijn geloof is geen dood geloof, maar een geloof dat door liefde werkt en hem ertoe brengt de schoonheid van Christus te aanschouwen en zich aan te passen aan het goddelijke karakter. [Deuteronomium 30:11-14 geciteerd.] "En de Here, uw God, zal uw hart besnijden, en het hart van uw zaad, om de Here, uw God, lief te hebben met geheel uw hart en met geheel uw ziel, opdat gij leeft" (Deuteronomium 30:6). —*In Heavenly Places*, p. 29.

Wie de liefde van God in zijn hart heeft uitgestort, zal de zuiverheid en liefde weerspiegelen die in Jehovah bestaat, en die Christus in onze wereld vertegenwoordigde. Wie de liefde van God in zijn hart heeft, heeft geen vijandschap tegen de wet van God, maar gehoorzaamt gewillig aan al zijn geboden, en dit vormt het christendom. Wie de hoogste liefde tot God heeft, zal de liefde openbaren aan zijn medemensen, die zowel door de schepping als door de verlossing aan God toebehoren. Liefde is de vervulling van de wet; en het is de plicht van elk kind van God gehoorzaam te zijn aan zijn geboden.

De wet van God, die volmaakte heiligheid is, is de enige ware norm voor karakter. Liefde wordt uitgedrukt in gehoorzaamheid, en volmaakte liefde drijft alle vrees uit. —*Sons and Daughters of God*, p. 51.

Dinsdag 10 januari: Eer de Heer

Eer de Here met uw vermogen en met de eerstelingen van uw gehele bezit; zo zullen uw schuren met overvloed gevuld worden en uw persen zullen uitbarsten van nieuwe wijn. Spreuken 3:9, 10.

Dit geschrift leert dat God, als de gever van al onze weldaden, er aanspraak op maakt; dat Zijn aanspraak onze eerste overweging moet zijn; en dat allen die deze aanspraak honoreren een bijzondere zegen zullen ontvangen. ...

Alles wat wij bezitten is van de Heer, en wij zijn Hem verantwoording schuldig voor het gebruik dat wij ervan maken. In het gebruik van elke cent zal blijken of wij God boven alles liefhebben en onze naaste als onszelf. Geld heeft grote waarde, omdat het veel goeds kan doen. In de handen van Gods kinderen is het voedsel voor de hongerigen, drinken voor de dorstigen en kleding voor de naakten. —*The Faith I Live By*, p. 160.

Sommigen geven van hun overvloed, maar voelen geen gebrek. Zij doen niet aan zelfverloochening voor de zaak van Christus. Zij geven rijkelijk en van harte, maar hebben nog steeds alles wat hun hartje begeert. God ziet het. De actie en het motief worden strikt door Hem opgemerkt, en zij zullen hun beloning niet verliezen. Maar zij die minder middelen hebben, moeten zich niet verontschuldigen dat zij niet zoveel kunnen doen als sommige anderen. Doe wat je kunt. Ontzeg uzelf wat u kunt missen en offer u op voor de zaak van God. Geef uw twee duiten, zoals de arme weduwe. U zult meer geven dan al diegenen die van hun overvloed geven; en u zult weten hoe heerlijk het is uzelf te verloochenen, te geven aan de behoeftigen, te offeren voor de waarheid, en een schat in de hemel te bewaren. ...

Geef wat u nu kunt, en als u met Christus samenwerkt, zal uw hand zich openen om nog meer te geven. En God zal uw hand vullen, zodat de schat van de waarheid naar vele zielen kan worden gebracht. Hij zal u geven opdat u aan anderen kunt geven. —*Our High Calling*, p. 199.

Onze Verlosser verwijst ons naar de vogels in de lucht, dat niet zaait, noch oogst, noch in schuren inzamelt, maar dat door hun hemelse Vader wordt gevoed. Dan zegt Hij: "Zijt gij niet veel beter dan zij? . . . En waarom denkt gij aan kleding? Zie de leliën des velds, hoe zij groeien;

zij zwoegen niet, noch spinnen zij; en toch zeg ik u, dat zelfs Salomo in al zijn heerlijkheid niet was gekleed als een van deze." . . . "Daarom, als God het gras van het veld zo bekleedt, dat vandaag is, en morgen in de oven wordt geworpen, zal Hij u niet veel meer bekleden, o gij kleingelovigen?" Kunt u niet vertrouwen op uw hemelse Vader? Kunt u niet vertrouwen op Zijn genadige belofte? "Zoek eerst het koninkrijk van God en zijn gerechtigheid, en al deze dingen zullen u worden toegevoegd." Kostbare belofte! Kunnen we er niet op vertrouwen? Kunnen we niet impliciet vertrouwen, wetende dat Hij trouw is die het beloofd heeft? ... Laat uw bevend geloof de beloften van God weer aangrijpen. Leg uw hele gewicht erop met onwankelbaar geloof; want zij zullen niet, zij kunnen niet falen. —*Testimonies for the Church, vol. 2, p. 296.*

Woensdag 11 januari: Het tiendencontract

Hij wiens hart gloeit van de liefde van Christus zal het niet alleen als een plicht, maar ook als een genoegen beschouwen om te helpen bij de voortgang van het hoogste, heiligste werk dat aan de mens is opgedragen - het werk om de wereld de rijkdom van goedheid, barmhartigheid en waarheid voor te stellen.

Het is de geest van gierigheid die de mensen ertoe brengt middelen die God toekomen voor zichzelf te houden, en deze geest verafschuwt Hem nu evenzeer als toen Hij door middel van Zijn profeet Zijn volk streng berispte en zei: "Wil een mens God beroven? Toch hebt gij Mij bestolen. Maar gij zegt: Waarin hebben wij U beroofd? In tienden en offers. Gij zijt vervloekt; want gij hebt Mij beroofd, zelfs dit gehele volk." Maleachi 3:8, 9.

De geest van vrijgevigheid is de geest van de hemel. —*The Acts of the Apostles, pp. 338, 339.*

De Heer schenkt ons zijn gaven overvloedig. Hij "had de wereld zo lief, dat hij zijn eniggeboren Zoon heeft gegeven, opdat eenieder die in hem gelooft niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft". Elke zegen die we hebben, komt door Jezus Christus. Zullen wij dan niet opstaan en onze plicht doen tegenover God, van wie wij afhankelijk zijn voor leven en gezondheid, voor Zijn zegen over onze gewassen en velden, ons vee, onze kuddes en onze wijngaarden? We zijn ervan verzekerd dat als we aan de schatkist van de Heer geven, we weer van Hem zullen ontvangen; maar als we onze middelen achterhouden, zal Hij ons zijn zegen onthouden en een vloek zenden over de ontrouwe.

God heeft gezegd: "Bewijs Mij nu hiermee, ... of Ik u niet de vensters van de hemel zal openen en u een zegen zal uitstorten, dat er geen plaats genoeg zal zijn om die te ontvangen." Wat een prachtige presentatie in beloofde zegeningen geeft Hij ons! Wie kan het wagen God te beroven in tienden en offers met zo'n belofte als deze! "En Ik zal de verslinder om uwentwil berispen, en hij zal de vruchten van uw grond niet vernietigen; en uw wijnstok zal haar vrucht niet voor de tijd op het veld werpen, spreekt de Here der heerscharen. En alle volken zullen u gezegend noemen; want gij zult een heerlijk land zijn, spreekt de Here der heerscharen." —*Testimonies to Ministers and Gospel Workers, pp. 307, 308.*

Gods plan in het tiendenstelsel is prachtig in zijn eenvoud en gelijkheid. Iedereen mag het in geloof en moed aannemen, want het is goddelijk in zijn oorsprong. Hierin zijn eenvoud en nut verenigd, en het vereist geen diepgaande kennis om het te begrijpen en uit te voeren. Allen kunnen voelen dat zij een rol kunnen spelen in het voortzetten van het kostbare werk van verlossing. Iedere man, vrouw en jongere kan een schatbewaarder voor de Heer worden en een agent zijn om aan de eisen van de schatkist te voldoen. Zegt de apostel: "Laat ieder van u een voorraad aanleggen, zoals God hem heeft voorspoedig gemaakt."

Met dit systeem worden grote doelen bereikt. Als iedereen het zou aanvaarden, zou iedereen een waakzame en trouwe schatbewaarder voor God worden, en zou er geen gebrek zijn aan middelen waarmee het grote werk van het laten klinken van de laatste waarschuwingsboodschap aan de wereld kan worden voortgezet. —*Testimonies for the Church, vol. 3, pp. 388, 389.*

Donderdag 12 januari: Zoekt Gij eerst

Zij die Christus op zijn woord geloven, en hun ziel aan zijn bewaring en hun leven aan zijn bevel overgeven, zullen vrede en rust vinden. Niets van de wereld kan hen verdrietig maken als Jezus hen blij maakt door Zijn aanwezigheid. In volmaakte berusting is er volmaakte rust. De Heer zegt: "Gij houdt hem in volmaakte rust, wiens geest op U blijft, omdat hij op U vertrouwt." Jesaja 26:3. Ons leven kan een warboel lijken; maar als wij ons toevertrouwen aan de wijze Meester-arbeider, zal Hij het patroon van leven en karakter naar voren brengen dat tot Zijn eigen glorie zal zijn. En dat karakter dat de heerlijkheid - het karakter - van Christus uitdrukt, zal worden opgenomen in het Paradijs van God. Een vernieuwd ras zal met Hem wandelen in het wit, want zij zijn het waardig. —*The Desire of Ages, p. 331.*

De voorbeelden in Gods woord van oprecht berouw en verootmoediging laten een geest van belijdenis zien waarin geen excuus voor de zonde is of poging tot zelfrechtvaardiging. Paulus probeerde zichzelf niet af te scherm; hij schildert zijn zonde in haar donkerste tint, zonder te proberen zijn schuld te verminderen. Hij zegt: "Vele heiligen heb ik in de gevangenis opgesloten, op gezag van de overpriesters. En ik bestrafte hen dikwijls in elke synagoge, en dwong hen te lasteren; en zeer boos op hen zijnde, vervolgde ik hen tot in vreemde steden." Handelingen 26:10, 11. Hij aarzelt niet te verklaren dat "Christus Jezus in de wereld is gekomen om zondaars te redden, van wie ik de voornaamste ben." 1 Timoteüs 1:15.

Het nederige en gebroken hart, onderworpen door oprecht berouw, zal iets waarderen van de liefde van God en de prijs van Golgotha; en zoals een zoon bij een liefhebbende vader biecht, zo zal de waarachtige boeteling al zijn zonden voor God brengen. En er staat geschreven: "Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig om ons onze zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid." 1 Johannes 1:9. —*Steps to Christ, p. 41.*

Voor het getroffen Israël was er maar één remedie: zich afkeren van de zonden die de straffende hand van de Almachtige over hen had gebracht, en zich met volle overtuiging tot de Heer wenden. Aan hen was de verzekering gegeven: "Indien Ik de hemel sluit, zodat er geen regen komt, of indien Ik de sprinkhanen beveel het land te verteren, of indien Ik pest onder Mijn volk zend; indien Mijn volk, dat bij Mijn naam geroepen is, zich verootmoedigt, en bidt, en Mijn aangezicht zoekt, en zich bekeert van hun boze wegen, dan zal Ik uit de hemel horen, en hun zonden vergeven, en hun land genezen." 2 Kronieken 7:13, 14. Het was om dit gezegende resultaat te bereiken dat God de dauw en de regen van hen bleef afhouden totdat een besliste reformatie zou plaatsvinden. —*Prophets and Kings, p. 128.*

Elke ziel heeft een hemel te winnen en een hel te mijden. En de engelen staan allemaal klaar om de beproefde en verzochte ziel te hulp te komen. Hij, de Zoon van de oneindige God, doorstond de beproeving in onze naam. Het kruis van Golgotha staat levendig voor iedere ziel. Wanneer de zaken van allen worden beoordeeld, en zij [de verlorenen] worden overgeleverd om te lijden voor hun verachting van God en hun veronachtzaming van Zijn eer in hun ongehoorzaamheid, zal niet één een excuus hebben, niet één hoeft te zijn omgekomen. Het is aan

hun eigen keuze overgelaten wie hun vorst moet zijn, Christus of Satan. Alle hulp die Christus ontving, kan ieder mens ontvangen in de grote beproeving. Het kruis staat als een belofte dat niemand verloren hoeft te gaan, dat overvloedige hulp is voorzien voor iedere ziel. —*Selected Messages, book 1, p. 96.*

Vrijdag 13 januari: Voor verder lezen

Counsels on Stewardship, “For Every Dispensation,” p. 67;

Counsels on Stewardship, “Continual Recipients to Give Continually,” p. 18.

Les 3 - Het tiendencontract

Sabbatmiddag, 14 januari

De Heer heeft zijn volk een boodschap gegeven voor deze tijd. Deze wordt gepresenteerd in het derde hoofdstuk van Maleachi. Hoe zou de Heer zijn eisen duidelijker of krachtiger kunnen presenteren dan in dit hoofdstuk?

Iedereen moet onthouden dat Gods aanspraken op ons ten grondslag liggen aan elke andere aanspraak. Hij geeft ons overvloedig, en het contract dat Hij met de mens heeft gesloten is dat een tiende van zijn bezittingen aan God zal worden teruggegeven. De Heer vertrouwt zijn rentmeesters genadig zijn schatten toe, maar van de tiende zegt Hij: Dit is van Mij. Zoals God zijn eigendom aan de mens heeft gegeven, zo moet de mens een trouwe tiende van zijn gehele bezit aan God teruggeven. Deze aparte regeling werd gemaakt door Jezus Christus zelf. —*Testimonies for the Church, vol. 6, p. 384.*

Alle goede dingen die we hebben zijn een lening van onze Verlosser. Hij heeft ons tot rentmeesters gemaakt. Onze kleinste offers, onze nederigste diensten, aangeboden in geloof en liefde, kunnen gewijde gaven zijn om zielen te winnen voor de dienst van de Meester en zijn glorie te bevorderen. Het belang en de voorspoed van het koninkrijk van Christus moeten boven elke andere overweging staan. Zij die hun plezier en zelfzuchtig belang tot het voornaamste doel van hun leven maken, zijn geen trouwe rentmeesters.

Zij die zichzelf verloochenen om anderen goed te doen, en die zichzelf en alles wat zij hebben in dienst stellen van Christus, zullen het geluk verwezenlijken waarnaar de egoïstische mens tevergeefs zoekt. ...

Christenen vergeten dat zij dienaren van de Meester zijn; dat zijzelf, hun tijd en alles wat zij hebben Hem toebehoren. —*Testimonies for the Church, vol. 3, pp. 397, 398.*

Terwijl de mensen op zoek zijn naar aards goed, wijst Jezus hen op een hemelse beloning. Maar Hij plaatst dit alles niet in het toekomstige leven, het begint hier. De Heer verscheen in de oudheid aan Abraham en zei: "Ik ben uw schild en uw buitengewoon groot loon." Genesis 15:1. Dit is het loon van allen die Christus volgen. Met Jehovah Immanuel - "in wie alle schatten van wijsheid en kennis zijn verborgen", in wie "de gehele volheid van de Godheid lichamenlijk woont" (Kolossenzen 2:3, 9):3, 9) dienen we op een lijn te komen, Hem te kennen, Hem te bezitten, naarmate het hart zich meer en meer opent om Zijn eigenschappen te ontvangen; om Zijn liefde en macht te kennen, om de onnaspeurlijke rijkdom van Christus te bezitten, om meer en meer te begrijpen "wat de breedte, en lengte, en diepte, en hoogte is; en om de liefde van Christus te kennen, die alle kennis te boven gaat, opdat gij vervuld zou worden met al de volheid Gods" (Efeziërs 3:18, 19). "Dit is de liefde van Christus, die de kennis te boven gaat, opdat gij vervuld zoudt worden met al de volheid Gods" (Efeziërs 3:18):18, 19). "Dit is de erfenis van de dienaren

van de Heer, en hun gerechtigheid is van Mij, zegt de Heer." Jesaja 54:17 —*Thoughts From the Mount of Blessing*, p. 34.

Iedere bekeerde ziel moet het licht krijgen over de eis van de Heer inzake tienden en gaven. Alles wat de mensen genieten, ontvangen zij van de grote boerderij van de Heer, en Hij heeft er behagen in dat Zijn erfenis van Zijn goederen geniet; maar Hij heeft een speciale overeenkomst gesloten met allen die onder de bebloede banier van Prins Immanuël staan, dat zij hun afhankelijkheid en verantwoording aan God mogen tonen door een bepaald deel van het Zijne terug te geven aan Zijn schatkist. Dit moet worden geïnvesteerd ter ondersteuning van het zendingswerk dat moet worden gedaan om de opdracht te vervullen die de Zoon van God hun heeft gegeven vlak voordat Hij zijn discipelen verliet. —*Evangelism*, p. 249.

Zondag 15 januari: De tiende is een tiende

Het tiendenstelsel ontstond niet bij de Hebreëen. Vanaf de vroegste tijden eiste de Heer een tiende op als de Zijne, en deze eis werd erkend en geëerd. Abraham betaalde tienden aan Melchizedek, de priester van de allerhoogste God. Genesis 14:20. ... Toen de Israëlieten op het punt stonden zich als natie te vestigen, werd de wet van tienden opnieuw bevestigd als een van de door God verordende inzettingen waarvan hun welvaart afhing.

Het systeem van tienden en offers was bedoeld om het verstand van de mensen te doordringen van een grote waarheid, namelijk dat God de bron is van alle zegeningen voor zijn schepselen, en dat de mens Hem dankbaarheid verschuldigd is voor de goede gaven van zijn voorzienigheid. —*Patriarchs and Prophets*, p. 525.

Jacob ontwaakte uit zijn slaap in de diepe stilte van de nacht. De glanzende verschijning van zijn visioen waren verdwenen. Alleen de vage contouren van de eenzame heuvels, en daarboven de sterrenhemel, passeerden nu aan zijn blik. Maar hij had een plechtig gevoel dat God bij hem was. ...

Jakob richtte een gedenkteken van Gods barmhartigheid op, opdat hij, telkens als hij die kant op kwam, op deze heilige plaats zou vertoeven om de Heer te aanbidden. En hij noemde de plaats Bethel, of het "huis van God". Met diepe dankbaarheid herhaalde hij de belofte dat Gods aanwezigheid met hem zou zijn; en toen deed hij de plechtige gelofte: "Als God met mij zal zijn, en mij zal bewaren op de weg die ik ga, en mij brood zal geven om te eten, en kleding om aan te trekken, zodat ik in vrede terugkom in het huis van mijn vader, dan zal de Heer mijn God zijn; en deze steen, die ik tot een pilaar heb neergezet, zal Gods huis zijn; en van alles wat Gij mij zult geven, zal ik U zeker het tiende geven."

Jakob was hier niet op zoek naar een overeenkomst met God. De Heer had hem al voorspoed beloofd, en deze gelofte was het resultaat van een hart vol dankbaarheid voor de verzekering van Gods liefde en barmhartigheid. Jakob voelde dat God aanspraken op hem maakte die hij moest erkennen, en dat de bijzondere tekenen van goddelijke gunst die hem werden verleend, een tegenprestatie vereisten." —*Patriarchs and Prophets*, p. 187

Het maakt deel uit van uw werk om degenen die u in de waarheid brengt, te leren de tienden in de schatkist te brengen als een erkenning van hun afhankelijkheid van God. Zij moeten volledig worden ingelicht over hun plicht om de Heer het zijne terug te geven. Het gebod om tienden af te dragen is zo duidelijk dat er geen schijn van excuus is om het te negeren. Als u nalaat de nieuwe bekeerlingen op dit punt onderricht te geven, laat u een zeer belangrijk deel van uw werk ongedaan. —*Letter 51*, 1902.

"De tiende ... is van de Heer." Hier wordt dezelfde uitdrukking gebruikt als in de wet van de sabbat. "De zevende dag is de sabbat van de Heer, uw God." Exodus 20:10. God reserveerde voor zichzelf een bepaald deel van de tijd en de middelen van de mens, en geen mens kan zich zonder schuld een van beide toe-eigenen voor zijn eigen belangen. —*Patriarchs and Prophets*, p. 525.

Maandag 16 januari: Waar is de schatkist?

Mij is geleerd dat er een inhouding is op de tiende die trouw in de schatkist van de Heer moet worden gebracht ter ondersteuning van predikanten en zendelingen die de Schriften aan de mensen openbaren en van huis tot huis werken. Het werk van de evangelisatie van de wereld wordt sterk gehinderd door persoonlijk egoïsme. Sommigen, zelfs onder de belijdende christenen, zien niet in dat het werk van het evangelie ondersteund moet worden met de middelen die Christus hen heeft gegeven. Geld is nodig om het werk dat over de hele wereld wordt gedaan te kunnen voortzetten. Duizenden en duizenden komen om in zonde, en een gebrek aan middelen belemmert de verkondiging van de waarheid die naar alle naties en geslachten en tongen en volkeren moet worden uitgedragen. Er staan mensen klaar om uit te gaan als boodschappers van de Heer, maar door gebrek aan middelen in de schatkist kunnen zij niet worden uitgezonden naar de plaatsen waar de mensen smeken om iemand die hen de waarheid komt leren.

Er zijn velen in onze wereld die ernaar verlangen het woord des levens te horen. Maar hoe kunnen zij horen zonder prediker? En hoe kunnen zij die gezonden zijn om hen te onderwijzen leven zonder ondersteuning? God wil dat het leven van Zijn werkers zorgvuldig wordt onderhouden. Zij zijn Zijn eigendom, en Hij wordt onteerd als zij gedwongen worden te werken op een manier die hun gezondheid schaadt. Hij wordt ook onteerd wanneer bij gebrek aan middelen arbeiders niet naar behoeftige velden kunnen worden gezonden. —*Testimonies for the Church*, vol. 9, p. 52.

Als mensen de aanspraken van God, die duidelijk voor hen zijn neergelegd, veronachtzamen, staat de Heer hen toe hun eigen weg te volgen en de vruchten van hun daden te plukken. Wie het deel dat God heeft gereserveerd voor eigen gebruik gebruikt, toont zich een ontrouwe rentmeester. Hij verliest niet alleen wat hij God heeft onthouden, maar ook wat hem als zijn eigendom was toevertrouwd. —*The Review and Herald*, 4 februari 1902.

Deze kwestie van geven wordt niet overgelaten aan impulsen. God heeft ons hierover duidelijke instructies gegeven. Hij heeft tienden en offers als maatstaf voor onze verplichting vastgesteld. En Hij verlangt dat wij regelmatig en systematisch geven. ... Laat ieder regelmatig zijn inkomsten onderzoeken, die allemaal een zegen van God zijn, en de tiende apart zetten als een apart fonds, dat heilig van de Heer is. Dit fonds mag in geen geval worden besteed aan enig ander gebruik; het moet uitsluitend worden gebruikt ter ondersteuning van de bediening van het evangelie. Nadat de tiende apart is gezet, laat gaven en offers worden gegeven, "naar de mate waarin God u voorspoed geeft". ...

Deze boodschap heeft niets aan kracht ingeboet. Het belang ervan is net zo vers als Gods gaven vers en voortdurend zijn. Het is niet moeilijk onze plicht te begrijpen in het licht van deze boodschap, gegeven door Gods heilige profeet. We worden niet in duisternis en ongehoorzaamheid achtergelaten. De waarheid is duidelijk gezegd, en kan duidelijk worden begrepen door allen die eerlijk willen zijn in de ogen van God. Een tiende van al onze inkomsten is van de Heer. Hij legt Zijn hand op dat deel waarvan Hij heeft bepaald dat wij het aan Hem

zullen teruggeven, en zegt: Ik sta u toe Mijn overvloed te gebruiken nadat u het tiende hebt afgelegd en voor Mij bent gekomen met gaven en offers. —*Counsels on Stewardship*, pp. 80, 82.

Dinsdag 17 januari: Het doel van tiende

Het afdragen van de tienden was slechts een deel van Gods plan voor de ondersteuning van Zijn dienst. Talrijke gaven en offers waren goddelijk bepaald. Onder het Joodse systeem werd het volk geleerd een geest van vrijgevigheid te koesteren, zowel in het ondersteunen van de zaak van God als in het voorzien in de behoeften van de armen. Voor speciale gelegenheden waren er vrijwillige offers. Bij de graanoogst en de wijnoogst werden de eerste vruchten van het veld - koren, wijn en olie - als offer aan de Heer gewijd. De sprokkels en de hoeken van het veld werden gereserveerd voor de armen. De eerste vruchten van de wol wanneer de schapen werden geschoren, van het graan wanneer het koren werd gedorst, werden apart gezet voor God. Zo ook de eerstgeborenen van alle dieren, en voor de eerstgeboren zoon werd een losprijs betaald. De eerstelingen moesten in het heiligdom voor de Heer worden geofferd en waren dan bestemd voor de priesters.

Door dit systeem van welwillendheid wilde de Heer Israël leren dat Hij in alles de eerste moest zijn. Zo werden zij eraan herinnerd dat God de eigenaar was van hun akkers, hun kudden en hun runderen; dat Hij het was die hen de zonneschijn en de regen zond die de oogst deed groeien en rijpen. Alles wat zij bezaten was van Hem; zij waren slechts de rentmeesters van Zijn goederen. —*The Acts of the Apostles*, pp. 336, 337.

God heeft de mensen tot zijn rentmeesters gemaakt. Het eigendom dat Hij in hun handen heeft gelegd, is het middel dat Hij heeft voorzien voor de verspreiding van het evangelie. Aan hen die bewijzen trouwe rentmeesters te zijn, zal Hij groter vertrouwen geven. De Heer zegt: "Zij die Mij eren, zal Ik eren." 1 Samuel 2:30. "God heeft een blijmoedige geveer lief," en wanneer Zijn volk met dankbare harten gaven en offers aan Hem brengt, "niet met tegenzin of uit noodzaak," zal Zijn zegen hen bijstaan, zoals Hij beloofd heeft. Zie Maleachi 3:10. —*Patriarchs and Prophets*, p. 529.

Naar de mate van de liefde van Christus die ons hart vervult en ons leven beheerst, zullen hebzucht, egoïsme en liefde voor gemak overwonnen worden, en zal het ons een genoeg zijn de wil van Christus te doen, wiens dienaren wij beweren te zijn. Ons geluk zal dan evenredig zijn aan onze onzelfzuchtige werken, ingegeven door de liefde van Christus.

De goddelijke wijsheid heeft in het heilsplan de wet van actie en reactie aangewezen, waardoor het werk van weldadigheid, in al zijn vertakkingen, dubbel gezegend is. Wie aan de behoeftigen geeft, zegent anderen en wordt zelf in nog grotere mate gezegend. God had Zijn doel in het redden van zondaars kunnen bereiken zonder de hulp van de mens; maar Hij wist dat de mens niet gelukkig kon zijn zonder deel te nemen aan het grote werk waarin hij zelfverloochening en welwillendheid zou cultiveren.

Opdat de mens de gezegende resultaten van de welwillendheid niet zou verliezen, heeft onze Verlosser het plan opgevat om hem in te schakelen als Zijn medewerker. Door een keten van omstandigheden die zijn liefdadigheid zouden oproepen, schenkt Hij de mens de beste middelen om welwillendheid te cultiveren en zorgt Hij ervoor dat hij uit gewoonte geeft om de armen te helpen en Zijn zaak te bevorderen. —*Testimonies for the Church*, vol. 3, p. 382.

Woensdag 18 januari: Tiende over het bruto of het netto-inkomen?

Geloof is vertrouwen op God - geloven dat Hij van ons houdt en het beste weet wat goed voor ons is. Dus, in plaats van onze eigen weg, leidt geloof ons om Zijn weg te kiezen. ...

Hoe het geloof moet worden uitgeoefend, moet heel duidelijk worden gemaakt. Aan elke belofte van God zijn voorwaarden verbonden. Als wij bereid zijn Zijn wil te doen, is al Zijn kracht de onze. Welke gave Hij belooft, zit in de belofte zelf. "Het zaad is het woord van God." Lucas 8:11. Zo zeker als de eik in de eikel is, zo zeker is de gave van God in Zijn belofte. Als we de belofte ontvangen, hebben we de gave. —*Education*, p. 253.

"Hij geeft aan allen leven, en adem, en alle dingen." Handelingen 17:25. De Heer verklaart: "Elk dier in het woud is van Mij, en het vee op duizend heuvels." Psalm 50:10. "Het zilver is van Mij, en het goud is van Mij." Haggai 2:8. En het is God die de mensen macht geeft om rijkdom te verkrijgen. Deuteronomium 8:18. Als een erkenning dat alles van Hem komt, heeft de Heer bevolen dat een deel van Zijn overvloed aan Hem moet worden teruggegeven in gaven en offers om Zijn eredienst te ondersteunen. —*Patriarchs and Prophets*, p. 525.

In de dagen van Elia was Israël van God afgeweken. Zij hielden vast aan hun zonden en verwierpen de waarschuwingen van de Geest die door de boodschappers van de Heer werden gegeven. Zo sloten zij zich af van het kanaal waardoor Gods zegen tot hen kon komen. De Heer ging aan de huizen van Israël voorbij, en vond voor zijn dienaar een toevlucht in een heidens land, bij een vrouw die niet tot het uitverkoren volk behoorde. Maar deze vrouw werd begunstigd, omdat zij het licht had gevolgd dat zij had ontvangen, en haar hart openstond voor het grotere licht dat God haar door zijn profeet zond. —*The Desire of Ages*, p. 238.

Wonderbaarlijk was de gastvrijheid die deze Fenicische vrouw aan Gods profeet toonde, en wonderbaarlijk werden haar geloof en vrijgevigheid beloond. "Zij en hij en haar huis aten vele dagen. En het vat meel ging niet verloren, noch de kruik olie, naar het woord des Heren, dat Hij sprak door Elia. En het geschiedde na deze dingen, dat de zoon van de vrouw, de meesteres van het huis, ziek werd; en zijn ziekte was zo ernstig, dat er geen adem meer in hem was. . . En Elia zei tot haar: Geef mij uw zoon ... en hij riep tot de Heer. ... En de Heer hoorde de stem van Elia, en de ziel van het kind kwam weer in hem, en hij herleefde. En Elia nam het kind, en bracht het uit de kamer in het huis, en gaf het aan zijn moeder; en Elia zeide: Zie, uw zoon leeft. En de vrouw zeide tot Elia: Hieraan weet ik, dat gij een man Gods zijt, en dat het woord des Heren in uw mond waarheid is". Verzen 15-24. ...

"Wie een profeet ontvangt in de naam van een profeet, zal het loon van een profeet ontvangen." Mattheüs 10:41 —*Testimonies for the Church*, vol. 6, p. 346.

PM: De Bijbel geeft weinig inzicht in of tienden werden berekend van bruto of netto-inkomen. De grondtekst heeft het in het Oude Testament over "opbrengst", wat wij inkomen zouden noemen, wat we in handen krijgen als besteedbaar loon. De Engelse vertaling spreekt over "increase", dat wat je vermogen doet toenemen, winst. In het Nieuwe Testament verklaart de rijke jongeling nadrukkelijk dat hij stipt tienden afdraagt van zijn inkomsten (Luk 18:12).

In de agrarische context van die tijd lijkt het redelijk dat het zaaizaad dat ze nodig hadden voor het volgend seizoen eerst werd opzijgezet. Mijn Godsbeeld is die van een redelijke God – de middelen die we nodig hebben om voor ons loon te werken, worden door Hem niet als inkomsten gerekend. En God vraagt geen tienden van kruiden (Matt 23:23); alleen van oogstgewassen en het vee (Lev 27:30-32; Levieten brachten een tiende van de ontvangen tienden, dat werd een

heffing genoemd (Num 18:26-28) – voor hen was het sowieso een netto-aangelegenheid, want zij hadden geen land (Deut 14:22,28).

God vraagt je een tiende af te dragen van wat je van Hem ontvangen hebt en Hij laat het aan jou over om Zijn zegeningen te zien en te erkennen. In bruto of netto, in het geven van een extra tiende ter ondersteuning van de armen in jouw omgeving. Als je dat wil vertalen naar je brutoloon en je kunt dat opbrengen, is er niemand die je tegenhoudt om dat te doen. Het is een geloofsdaad. Als je het vertaalt als “nettoloon”, kan n.m.m. niemand met de Bijbel in de hand verklaren dat je het verkeerd doet. (Ingrid Wijngaarde)

Donderdag 19 januari: Een eerlijke of trouwe tiende

Het is niet Gods bedoeling dat de christenen, wier voorrechten die van het Joodse volk verre overtreffen, minder vrij zullen geven dan zij gaven. "Aan wie veel gegeven is", verklaarde de Verlosser, "van hem zal veel gevraagd worden." Lucas 12:48. De vrijgevigheid die van de Hebreëen gevraagd werd, kwam grotendeels ten goede aan hun eigen natie; tegenwoordig strekt het werk van God zich uit over de hele aarde. In de handen van Zijn volgelingen heeft Christus de schatten van het evangelie gelegd, en op hen heeft Hij de verantwoordelijkheid gelegd om de blijde boodschap van het heil aan de wereld te geven. Onze verplichtingen zijn ongetwijfeld veel groter dan die van het oude Israël. —*The Acts of the Apostles, p. 337.*

Elke zegen die ons wordt geschonken vraagt om een antwoord aan de Auteur van al onze barmhartigheden. De christen zou vaak zijn voorbije leven moeten overzien en met dankbaarheid moeten terugdenken aan de kostbare bevrijdingen die God voor hem heeft gedaan, hem gesteund in beproevingen, wegen voor hem heeft geopend toen alles donker en afschrikwekkend leek, hem verfrist toen hij klaar was om te verslappen. Hij zou ze allemaal moeten herkennen als bewijzen van de waakzaamheid van hemelse engelen. Met het oog op deze ontelbare zegeningen zou hij vaak met een ingetogen en dankbaar hart moeten vragen: "Wat zal ik de Heer geven voor al zijn weldaden aan mij?" Psalm 116:12. —*Patriarchs and Prophets, p. 187.*

Laat iedere rentmeester begrijpen dat hij bij zijn streven om de glorie van God in onze wereld te bevorderen, of hij nu voor ongelovigen of vorsten staat, God in alles de eerste en de laatste en de beste moet maken. De ware christen zal beseffen dat hij alleen recht heeft op zijn naam als hij Christus verheft met een vaste, volhardende en steeds toenemende kracht.

"Van een beheerder wordt verlangd dat hij trouw is" (1 Korintiërs 4:2). Wanneer wij trouw zijn in het bekendmaken van God, zullen onze impulsen onder goddelijk toezicht staan, en zullen wij een gestage groei doormaken, geestelijk en intellectueel. Maar wanneer mensen een verbond aangaan om mensen te verheffen, en weinig van God te zeggen hebben, zijn zij de zwakheid zelve. God zal hen verlaten die Hem niet erkennen in elke poging om de mensheid te verheffen. Het is de kracht van Christus alleen die afgebroken menselijke machinerie kan herstellen. Laat overal en op elke plaats de mensen om u heen zien dat u God de eer geeft. Laat de mens in de schaduw staan, laat God verschijnen als de enige hoop van het menselijk ras. Ieder mens moet zijn gebouw funderen op de eeuwige Rots, Christus Jezus; dan zal het standhouden te midden van storm op storm. —*The Upward Look, p. 81.*

God bereidt de geest voor om Hem te herkennen die als enige de strevende, worstelende ziel kan helpen. Hij zal allen die onder Zijn banier staan opvoeden tot trouwe rentmeesters van Zijn genade. De mens kan geen grotere zwakheid tonen dan door te denken dat hij in de ogen van

de mensen meer aanvaarding zal vinden als hij God buiten zijn vergaderingen laat. God moet de hoogste plaats innemen. De wijsheid van de grootste man is dwaasheid bij Hem.

God heeft de mens onsterfelijke principes gegeven, waarvoor elke menselijke macht op een dag moet buigen. Wij hebben waarheid die ons in vertrouwen is gegeven. De kostbare stralen van dit licht moeten niet worden verborgen onder een korenmaat, maar moeten licht geven aan allen die in het huis zijn. —*Manuscript 21, March 8, 1899, "Give Unto the Lord the Glory Due Unto His Name."*

Vrijdag 20 januari: Voor verder lezen

Gospel Workers, "Effect of Receiving the Spirit," pp. 287, 288;

Testimonies for the Church, vol. 9, "Faithful Stewardship," pp. 245–252.

Les 4 - Offers voor Jezus

Sabbatmiddag, 21 januari

God ontvangt de offers van niemand omdat Hij ze nodig heeft en zonder hen geen heerlijkheid en rijkdom kan hebben, maar omdat het in het belang van Zijn dienaren is om aan God te geven wat van Hem is. De vrijwillige offers van het nederige, berouwvolle hart zal Hij ontvangen, en zal de gever belonen met de rijkste zegeningen. Hij ontvangt ze als het offer van dankbare gehoorzaamheid. Hij eist en aanvaardt ons goud en zilver als bewijs dat alles wat we hebben en zijn Hem toebehoort. Hij eist en aanvaardt de verbetering van onze tijd en van onze talenten als de vrucht van zijn liefde die in ons hart bestaat. Gehoorzamen is beter dan offeren. Zonder zuivere liefde is het duurste offer te arm voor God om aan te nemen. —*Testimonies for the Church*, vol. 2, p. 652.

Onzelfzuchtige vrijgevigheid bracht de vroege kerk in een roes van vreugde; want de gelovigen wisten dat hun inspanningen hielpen om de boodschap van het evangelie naar de mensen in de duisternis te sturen. Hun welwillendheid getuigde dat zij de genade van God niet tevergeefs hadden ontvangen. Wat kan zulk een vrijgevigheid voortbrengen dan de heiliging van de Geest? In de ogen van gelovigen en ongelovigen was het een wonder van genade.

Geestelijke voorspoed is nauw verbonden met christelijke vrijgevigheid. De volgelingen van Christus moeten zich verheugen in het voorrecht om in hun leven de weldadigheid van hun Verlosser te openbaren. Als zij aan de Heer geven, hebben zij de zekerheid dat hun schat voor hen uitgaat naar de hemelse hoven. —*The Acts of the Apostles*, p. 344.

Wij moeten Christus' vertegenwoordigers op aarde zijn - zuiver, vriendelijk, rechtvaardig en barmhartig, vol mededogen, onzelfzuchtig in woord en daad. Gierigheid en hebzucht zijn ondeugden die God verafschuwt. Zij zijn de nakomelingen van egoïsme en zonde, en zij bederven elk werk waarmee zij worden vermengd. Ruwheid en grofheid van karakter zijn onvolkomenheden die de Schrift beslist veroordeelt als oneervol voor God.

"Laat uw gesprek" - uw instelling en gewoonten - "zonder hebzucht zijn; en wees tevreden met wat u hebt, want Hij heeft gezegd: Ik zal u nooit verlaten, noch u verlaten." "Daarom, gelijk gij in alles overvloedig zijt, in geloof, en uitspraak, en kennis, en in alle ijver, en in uw liefde tot ons, ziet toe, dat gij ook in deze genade overvloedig zijt" - de genade der christelijke vrijgevigheid. "Goed doen en vergeet de mededeelzaamheid niet, want aan zulke offers heeft God een welbehagen." —*Medical Ministry*, p. 184.

De volledigheid van het christelijk karakter wordt bereikt wanneer de impuls om anderen te helpen en te zegenen voortdurend van binnenuit komt. Het is de atmosfeer van deze liefde die de ziel van de gelovige omgeeft, die hem tot een smaak van leven tot leven maakt en God in staat stelt zijn werk te zegenen.

Opperste liefde voor God en onbaatzuchtige liefde voor elkaar - dat is het beste geschenk dat onze hemelse Vader kan schenken. Deze liefde is geen impuls, maar een goddelijk beginsel, een blijvende kracht. Het ongewijde hart kan het niet doen ontstaan of voortbrengen. Alleen in het hart waar Jezus heerst, wordt zij gevonden. "Wij hebben Hem lief, omdat Hij ons eerst heeft liefgehad." In het door goddelijke genade vernieuwde hart is liefde het heersende principe van handelen. Zij verandert het karakter, bestuurt de impulsen, beheerst de hartstochten en veredelt de genegenheden. Deze liefde, gekoesterd in de ziel, verzoent het leven en heeft een verfijnde invloed op allen rondom. —*The Acts of the Apostles, p. 551.*

Zondag 22 januari: Motivatie om te geven

Het is in het eeuwige belang van iedereen om zijn eigen hart te onderzoeken en elk door God gegeven vermogen te verbeteren. Laten allen onthouden dat er in het hart van geen enkel mens een motief is dat de Heer niet duidelijk ziet. De motieven van eenieder worden even zorgvuldig gewogen alsof het lot van de mens van dit ene resultaat afhangt. Wij hebben een verbinding met goddelijke kracht nodig, opdat wij een toename in helder licht krijgen en begrijpen hoe wij van oorzaak tot gevolg moeten redeneren. Wij hebben het nodig dat de krachten van het begrip gecultiveerd worden, opdat wij deelkrijgen aan de goddelijke natuur, en ontsnappen aan het verderf dat door de begeerte in de wereld heerst. Laat ieder de plechtige waarheid zorgvuldig overwegen: God in de hemel is waarachtig, en er is geen ontwerp, hoe ingewikkeld ook, noch een motief, hoe zorgvuldig ook verborgen, dat Hij niet duidelijk begrijpt. Hij leest de geheime plannen van elk hart. —*Ellen G. White Commentaar, in The SDA Bible Commentary, vol. 3, p. 1160.*

Als je een verkeerde geest hebt gekoesterd, laat die dan uit je ziel verbannen worden. Het is uw plicht om alles wat verontreinigend is uit uw hart te bannen. Elke wortel van bitterheid moet worden opgeruimd, opdat anderen niet worden besmet door de schadelijke invloed ervan. Sta niet toe dat er één giftige plant in de grond van uw hart blijft groeien. Ontwortel hem dit uur nog, en plant er de plant van de liefde voor in de plaats. Laat Jezus in uw ziel verankerd zijn. Christus is ons voorbeeld. Hij deed goed. Hij leefde om anderen te zegenen. Liefde verfraaide en veredelde al Zijn daden, en wij worden opgedragen in Zijn voetsporen te treden. —*That I May Know Him, p. 187.*

Christenen moeten niet toestaan dat zij zich zorgen maken over de levensbehoeften. Als mensen God liefhebben en gehoorzamen, en hun deel doen, zal God in al hun behoeften voorzien. Ook al moet je in het zweet des aanschijns in je levensonderhoud voorzien, je moet God niet wantrouwen; want in het grote plan van Zijn voorzienigheid zal Hij van dag tot dag in je behoeften voorzien. Deze les van Christus is een berisping voor de bezorgde gedachten, de verwarringen en twijfels van het ongelovige hart. Niemand kan een el aan zijn gestalte toevoegen, hoe graag hij dat ook zou willen. Het is niet minder onredelijk om bezorgd te zijn over de dag van morgen en zijn behoeften. Doe uw plicht en vertrouw op God, want Hij weet wat u nodig hebt. —*Counsels on Stewardship, p. 227.*

Vrijgevigheid zowel in geestelijke als in wereldlijke dingen wordt geleerd in de les van het zaaien van zaad. De Heer zegt: "Gezegend zijt gij, die naast alle wateren zaait." Jesaja 32:20. "Dit zeg ik: Wie spaarzaam zaait, zal ook spaarzaam oogsten; en wie overvloedig zaait, zal ook overvloedig oogsten." 2 Korintiërs 9:6. Zaaïen naast alle wateren betekent een voortdurend geven van Gods gaven. Het betekent geven waar de zaak van God of de noden van de mensheid onze hulp vereisen. Dit leidt niet tot armoede. "Wie overvloedig zaait, zal ook overvloedig oogsten." De zaaier vermenigvuldigt zijn zaad door het weg te werpen. Zo is het ook met hen die trouw zijn in het uitdelen van Gods gaven. Door uit te delen, vermeederen zij hun zegeningen. God heeft hen een overvloed beloofd, zodat zij kunnen blijven geven. "Geeft, en u zal gegeven worden; goede maat, ingedrukt, en door elkaar geschud, en overlopend, zal men in uw schoot werpen." Lucas 6:38.

En meer dan dit is verpakt in het zaaien en oogsten. Wanneer wij Gods tijdelijke zegeningen uitdelen, wekt het bewijs van onze liefde en sympathie bij de ontvanger dankbaarheid op, en dankbaarheid jegens God. De grond van het hart wordt voorbereid om het zaad van de geestelijke waarheid te ontvangen. En Hij die zaad geeft aan de zaaier, zal het zaad doen ontkiemen en vrucht doen dragen tot in het eeuwige leven. —*Christ's Object Lessons*, pp. 85, 86.

Maandag 23 januari: Welke deel van de offers

Eenieder zal geven naar vermogen, naar de zegen van de Here, uw God, die Hij u gegeven heeft. Deuteronomium 16:17 ...

In het Bijbelse systeem van tienden en offers zullen de bedragen die door verschillende personen worden afgedragen natuurlijk sterk verschillen, aangezien zij in verhouding staan tot het inkomen. Bij de arme man zal de tiende een relatief klein bedrag zijn, en zijn gaven zullen naar zijn vermogen zijn. ...

Degene aan wie God een groot kapitaal heeft toevertrouwd, zal het, als hij God liefheeft en vreest, geen last vinden om aan de eisen van een verlicht geweten te voldoen volgens de eisen van God. ...

Allen die de geest van Christus bezitten, zullen met opgewekte ijver hun gaven in de schatkist van de Heer storten. —*In Heavenly Places*, p. 304.

Toen Jezus de Twaalf op hun eerste missie van barmhartigheid uitzond, gaf Hij hen de opdracht "het koninkrijk Gods te verkondigen en de zieken te genezen". Lucas 9:2. "Terwijl gij gaat", zei Hij, "predikt gij, zeggende: Het Koninkrijk der hemelen is nabij. Geneest de zieken, reinigt de melaatsen, wekt de doden op, drijft de duivels uit; vrijelijk hebt gij ontvangen, vrijelijk geeft gij." Mattheüs 10:7, 8. En terwijl zij "door de steden gingen, het evangelie predikend en overal genezend" (Lucas 9:6), vergezelde de zegen van de hemel hun arbeid. De vervulling van de opdracht van de Verlosser door de discipelen maakte hun boodschap tot de kracht van God tot redding, en door hun inspanningen werden velen tot kennis van de Messias gebracht. ...

De opdracht van de Verlosser aan de discipelen omvat alle gelovigen tot het einde der tijden. Allen tot wie de hemelse inspiratie is gekomen, hebben het evangelie toevertrouwd gekregen. Allen die het leven van Christus ontvangen, zijn geheiligd om te werken voor het heil van hun medemensen. Voor dit werk is de kerk opgericht, en allen die haar heilige geloften afleggen, zijn daardoor gezworen medewerkers van Christus te zijn. —*Counsels to Parents, Teachers, and Students*, pp. 465, 466.

Het is niet gepast om elke zegen van God te verwachten en niets terug te geven. Door Christus bezitten wij alles; zonder Christus zouden wij niets dan armoede, ellende en wanhoop

hebben gehad. Zullen wij deze liefde beantwoorden die Jezus ons heeft geschonken? Zonen van God zijn, is alles bezitten. Wat wil je nog meer? Als de christen niet tevreden is met zo'n erfenis, kan niets hem tevredenheid geven. We zijn de Heer verschuldigd voor alles wat we bezitten. Laten we dan aan de Gever alles teruggeven wat Hij opeist als zijn eigendom. Laten we geen roof plegen tegenover God.

Hij die de mens zozeer heeft liefgehad dat Hij uit de rijken van gelukzaligheid kwam, van Zijn koninklijke troon, en Zich vernederde om Zijn goddelijkheid met menselijkheid te bekleden, heeft ons onmiskenbare tekenen gegeven van Zijn liefde en de waarde die Hij aan de mens hecht. Hij die dit oneindige offer voor ons heeft gebracht, roept ons op de waarde van de ziel te schatten, de balans op te maken tussen aards gewin en hemels verlies, tussen tijdelijk succes en eeuwige mislukking. —*In Heavenly Places*, p. 305.

Dinsdag 24 januari: Offerande en aanbidding

"God heeft een blijmoedige gever lief", en zij die Hem liefhebben zullen vrij en blijmoedig geven wanneer zij daardoor Zijn zaak kunnen bevorderen en Zijn glorie in de hand werken. ... Laat gewillige gehoorzaamheid en zuivere liefde elk offer dat aan God wordt gebracht op het altaar binden; want aan zulke offers heeft Hij een welbehagen, terwijl offers die met tegenzin worden gebracht een belediging voor Hem zijn. Wanneer kerken of individuen geen hart hebben in hun offers, maar de kosten van het voortzetten van het werk van God willen beperken, en het afmeten aan hun eigen bekrompen opvattingen, tonen zij beslist dat zij geen levende band met God hebben. —*Testimonies for the Church*, vol. 5, p. 269.

God loven in volheid en oprechtheid van hart is evenzeer een plicht als het gebed. Wij moeten aan de wereld en aan alle hemelse intelligenties laten zien dat wij de wonderbaarlijke liefde van God voor de gevallen mensheid waarderen en dat wij grotere en nog grotere zegeningen verwachten uit Zijn oneindige volheid. ...

God schenkt ons zijn gaven, opdat wij ook kunnen geven en zo zijn karakter aan de wereld bekend kunnen maken. Onder de Joodse economie vormden gaven en offers een essentieel onderdeel van Gods erediens. De Israëlieten werd geleerd een tiende van al hun inkomsten te besteden aan de dienst van het heiligdom. Daarnaast moesten zij zondoffers, vrijwillige gaven en dankoffers brengen. Dit waren de middelen om de bediening van het evangelie voor die tijd te ondersteunen. God verwacht niet minder van ons dan Hij vroeger van Zijn volk verwachtte. —*Christ's Object Lessons*, pp. 299, 300.

Ons huis van aanbidding mag dan zeer nederig zijn, het wordt niettemin door God erkend. Als wij aanbidden in geest en waarheid en in de schoonheid van heiligheid, zal het voor ons de hemelpoort zijn. Als lessen over de wonderbaarlijke werken van God worden herhaald, en als de dankbaarheid van het hart wordt uitgedrukt in gebed en zang, nemen engelen uit de hemel de melodie over en verenigen zich in lof en dankzegging aan God. Deze oefeningen verdrijven de macht van Satan. Zij verdrijven gemopper en klagen, en Satan verliest terrein.

God leert ons dat wij in Zijn huis bijeen moeten komen om de eigenschappen van volmaakte liefde te ontwikkelen. Dit zal de bewoners van de aarde geschikt maken voor de woningen die Christus is gaan bereiden voor hen die Hem liefhebben, waar zij, van sabbat tot sabbat, van de ene nieuwe maan(d) tot de andere, zullen samenkomen in het heiligdom om zich te verenigen in verhevener liederen, in dankzegging en lof aan Hem die op de troon zit en aan het Lam voor eeuwig en altijd. —*In Heavenly Places*, p. 288.

De psalmist zegt: "Geef de Heer de eer die zijn naam toekomt. ... Aanbid de Heer in de schoonheid van heiligheid van zijn heiligdom." . . . "Zing voor de Heer, . . . en dank bij de herinnering aan zijn heiligheid."

In de genadige zegeningen die onze hemelse Vader ons heeft geschonken, kunnen we ontelbare bewijzen zien van een oneindige liefde en een teder medelijden dat het smachtend medelijden van een moeder met haar eigenzinnig kind overtreft.... . . In de taal van Johannes roepen wij uit: "Zie, welk een liefde heeft de Vader ons geschonken, dat wij zonen Gods genoemd worden, en we zijn het ook!" —*Reflecting Christ*, p. 284.

Woensdag 25 januari: God neemt nota van onze offers

De daad van de weduwe die twee duiten - alles wat zij had - in de schatkist wierp, is opgetekend ter bemoediging van hen die, worstelend met armoede, toch ernaar verlangen om met hun gaven de zaak van God vooruit te helpen. Christus vestigde de aandacht van de discipelen op deze vrouw, die "al haar levensonderhoud" had gegeven. Marcus 12:44. Hij achtte haar gave van meer waarde dan de grote offers van hen wier aalmoezen geen zelfverloochening vereisten. Van hun overvloed hadden zij een klein deel gegeven. Om haar offer te brengen, had de weduwe zich zelfs van de eerste levensbehoeften beroofd, in het vertrouwen dat God morgen in haar behoeften zou voorzien. Over haar verklaarde de Heiland: "Voorwaar, Ik zeg u, dat deze arme weduwe meer heeft ingebracht dan allen die in de schatkist hebben ingebracht." Vers 43. Zo leerde Hij dat de waarde van de gift niet wordt geschat naar het bedrag, maar naar de verhouding die wordt gegeven en het motief dat de gever beweegt. —*The Acts of the Apostles*, p. 342.

Vaak behoren zij die de waarheid ontvangen tot de armen van deze wereld; maar dit mag voor hen geen excuus zijn om de plichten te verwaarlozen die op hen rusten met het oog op het kostbare licht dat zij hebben ontvangen. Zij moeten niet toestaan dat armoede hen ervan weerhoudt een schat in de hemel op te bouwen. De zegeningen binnen het bereik van de rijken liggen ook binnen hun bereik. Als zij trouw zijn in het gebruik van het weinige dat zij bezitten, zal hun schat in de hemel toenemen overeenkomstig hun trouw. Het is het motief waarmee zij werken, niet de hoeveelheid die zij inbrengen, die hun offer waardevol maakt in de ogen van de hemel.

Iedereen moet geleerd worden om te doen wat hij kan voor de Meester; om Hem te geven uit Hij hem heeft gegeven. Hij eist een tiende van hun inkomen, groot of klein, als zijn rechtmatige deel; en zij die dit achterhouden, plegen roof op Hem, en kunnen niet verwachten dat zijn welvarende hand met hen is. Zelfs als de gemeente voornamelijk uit arme broeders bestaat, moet het onderwerp van systematische liefdadigheid grondig worden uitgelegd en het plan van harte worden aangenomen. God is in staat zijn beloften te vervullen. Zijn middelen zijn oneindig, en Hij gebruikt ze allemaal om Zijn wil te volbrengen. En wanneer Hij een trouwe uitvoering van de plicht ziet in de afdracht van de tiende, opent Hij vaak, in Zijn wijze voorzienigheid, wegen waardoor het zal toenemen. Hij die Gods regeling volgt in het weinige dat hem gegeven is, zal dezelfde opbrengst ontvangen als hij die van zijn overvloed schenkt. —*Gospel Workers*, p. 222.

Sommigen zijn niet van nature toegewijd, en daarom moeten zij een gewoonte van nauwkeurig onderzoek van hun eigen leven en motieven aanmoedigen en ontwikkelen, en vooral een liefde koesteren voor godsdienstige oefeningen en voor het geheime gebed. —*Testimonies for the Church*, vol. 2, p. 513.

Donderdag 26 januari: Speciale projecten "in de grote pot"

In Zijn barmhartigheid had Jezus haar zonden vergeven, had Hij haar geliefde broer uit het graf geroepen, en Maria's hart was vervuld van dankbaarheid. ... Met grote persoonlijke opoffering had zij een albasten kruik gekocht met "zeer kostbare nardusmyrre" om Zijn lichaam ermee te zalven. . . Zij brak de kruik met zalf en goot de inhoud ervan op het hoofd en de voeten van Jezus; terwijl zij vervolgens huilend knielde en deze nat maakte met haar tranen, veegde zij zijn voeten af met haar lange, wapperende haar. ...

Mary hoorde de woorden van kritiek. Haar hart beefde in haar binnenste. Ze vreesde dat haar zuster haar extravagantie zou verwijten. Ook de Meester zou haar ondoordacht kunnen vinden. Zonder verontschuldiging of excuus stond zij op het punt in elkaar te krompen, toen de stem van haar Heer klonk: "Laat haar met rust; waarom valt gij haar lastig?" Hij zag dat zij in verlegenheid was gebracht en verontrust was. Hij wist dat zij in deze daad van dienstbaarheid haar dankbaarheid voor de vergeving van haar zonden had uitgedrukt, en Hij bracht verlichting in haar bezwaard hart. Zijn stem verheffend boven het geroezemoes van kritiek, zei Hij: "Zij heeft Mij een goed werk gedaan. Want gij hebt de armen altijd bij u, en wanneer gij wilt kunt gij hen goed doen; maar Mij hebt gij niet altijd. Zij heeft gedaan wat zij kon; zij is tevoren gekomen om Mijn lichaam te zalven voor de begrafenis." —*The Desire of Ages*, pp. 559, 560.

De apostel Paulus was in zijn bediening onder de gemeenten onvermoeibaar in zijn pogingen om in de harten van de nieuwe bekeerlingen een verlangen op te wekken om grote dingen te doen voor de zaak van God. Vaak spoorde hij hen aan tot vrijgevigheid. Toen hij tot de oudsten van Efeze sprak over zijn vroegere arbeid onder hen, zei hij: "Ik heb u alles laten zien, hoe gij al werkende de zwakken behoort te ondersteunen, en te denken aan de woorden van de Heer Jezus, hoe Hij zei: Het is zaliger te geven dan te ontvangen." "Wie spaarzaam zaait", schreef hij aan de Korintiërs, "zal ook spaarzaam oogsten; en wie overvloedig zaait, zal ook overvloedig oogsten. Eenieder zal zo geven gelijk als hij in zijn hart heeft voorgenomen; niet met tegenzin of uit noodzaak; want God heeft een blijmoedige gever lief." Handelingen 20:35; 2 Korintiërs 9:6, 7.

Bijna alle Macedonische gelovigen waren arm aan goederen van deze wereld, maar hun hart liep over van liefde voor God en zijn waarheid, en zij gaven graag ter ondersteuning van het evangelie. Toen er in de niet-Joodse kerken algemene collectes werden gehouden om de Joodse gelovigen te helpen, werd de vrijgevigheid van de bekeerlingen in Macedonië als voorbeeld gesteld voor andere gemeenten. De apostel schreef aan de gelovigen in Korinthe en vestigde hun aandacht op "de genade van God aan de gemeenten van Macedonië geschonken; hoe in een grote beproeving van benauwdheid de overvloed van hun vreugde en hun diepe armoede overvloedten tot de rijkdom van hun vrijgevigheid. ...

De offerbereidheid van de Macedonische gelovigen kwam voort uit een hartgrondige toewijding. Bewogen door de Geest van God gaven zij "eerst zichzelf aan de Heer" (2 Korintiërs 8:5), daarna waren zij bereid om vrijelijk hun middelen te geven ter ondersteuning van het evangelie. —*The Acts of the Apostles*, pp. 342, 343.

Vrijdag 27 januari: Voor verder lezen

Counsels on Stewardship, "Cheerful Liberality in the Closing Work," pp. 40, 41;
Conflict and Courage, "The Work Lying Nearest," p. 220.

Les 5 - Omgaan met schulden

Sabbatmiddag, 28 januari

Sommigen hebben zich niet verenigd in het plan van systematische welwillendheid en verontschuldigen zich dat zij niet vrij zijn van schulden. Zij voeren aan dat zij eerst "niemand iets schuldig moeten zijn". Maar het feit dat zij schulden hebben, verontschuldigt hen niet. Zij moeten aan Caesar geven wat van Caesar is, en aan God wat van God is. Sommigen voelen zich gewetensvol door "niemand iets schuldig" te zijn, en denken dat God niets van hen kan eisen totdat hun schulden allemaal betaald zijn. Hier bedriegen zij zichzelf. Zij verzuimen God te geven wat van Hem is. Iedereen moet de Heer een passend offer brengen. Zij die schulden hebben, moeten het bedrag van hun schulden aftrekken van wat zij bezitten, en een deel van de rest geven [aan God]. —*Counsels on Stewardship*, p. 258.

Er is geen positie in het leven, geen fase van menselijke ervaring, waarvoor de Bijbel geen waardevolle instructies bevat. Heerser en onderdaan, meester en dienaar, koper en verkoper, lener en uitlener, ouder en kind, leraar en leerling, allen kunnen hier lessen van onschatbare waarde vinden.

Maar bovenal zet het woord van God het verlossingsplan uiteen: het laat zien hoe de zondige mens met God verzoend kan worden, het legt de grote principes van waarheid en plicht vast die ons leven moeten beheersen, en belooft ons goddelijke hulp bij de naleving ervan. Het reikt verder dan dit vluchtige leven, verder dan de korte en bewogen geschiedenis van ons menselijk ras. Het opent voor ons de lange vergezichten van de eeuwige eeuwen, tijdperken die niet verduisterd zijn door zonde en verdriet. Het leert ons hoe we de woningen van de gezegenden kunnen beërven, en gebiedt ons onze hoop en genegenheid daarop te vestigen. —*Fundamentals of Christian Education*, p. 542.

De wijze man richt zich tot de luiaard met de woorden: "Ga naar de mier, gij luiaard; beschouw haar wegen, en word wijs; die, zonder gids, opzichter of heerser, voorziet ze in de zomer in haar voedsel, en in de oogst zamelt ze haar voedsel in." Spreuken 6:6-8. De woningen die de mieren voor zichzelf bouwen, getuigen van vaardigheid en doorzettingsvermogen. Zij kunnen slechts één graantje per keer verwerken, maar door ijver en volharding verrichten zij wonderen.

Salomo wijst op de ijver van de mier als een verwijt aan hen die hun uren verspillen in ledigheid of in praktijken die ziel en lichaam bederven. De mier bereidt zich voor op toekomstige seizoenen; maar velen die begaafd zijn met verstandelijke vermogens verzuimen zich voor te bereiden op het toekomstige onsterfelijke leven. —*Counsels to Parents, Teachers, and Students*, p. 190.

Zondag 29 januari: De schuldproblemen

Het verlangen om je eigen gewicht te dragen en niet het brood van de afhankelijkheid te eten is juist. Het is een nobel, edelmoedig streven dat de wens dicteert om zelfvoorzienend te zijn. ijverige gewoonten en spaarzaamheid zijn noodzakelijk.

Velen, zeer velen, hebben zichzelf niet zodanig opgeleid dat zij hun uitgaven binnen de grenzen van hun inkomen kunnen houden. Zij leren niet om zich aan te passen aan de omstandigheden, en zij lenen en lenen steeds weer en raken overweldigd door schulden, waardoor zij ontmoedigd en ontmoedigd raken. ...

Iedereen moet leren boekhouden. Sommigen verwaarlozen dit werk als niet-essentieel, maar dat is verkeerd. Alle uitgaven moeten nauwkeurig worden vermeld. —*The Adventist Home*, p. 374.

De volgelingen van Christus moeten rijkdom niet verachten; zij moeten rijkdom zien als het hun toevertrouwde talent van de Heer. Door een wijs gebruik van Zijn gaven kunnen zij er eeuwig profijt van hebben, maar wij moeten voor ogen houden dat God ons geen rijkdom heeft gegeven om naar eigen goeddunken te gebruiken, om impulsen te geven, om te schenken of te onthouden zoals het ons belieft. Wij mogen onze rijkdommen niet egoïstisch gebruiken en ze alleen aan ons eigen genot besteden. Dat zou niet goed zijn tegenover God of tegenover onze medemensen, en zou uiteindelijk alleen maar verwarring en moeilijkheden brengen. ...

Zowel de armen als de rijken beslissen over hun eigen eeuwige bestemming en bewijzen of zij geschikte onderdanen zijn voor de erfenis van de heiligen in het licht. Zij die hun rijkdom in deze wereld aanwenden voor egoïstisch gebruik, onthullen karaktertrekken die laten zien wat zij zouden doen als zij grotere voordelen hadden en de onvergankelijke schatten van het koninkrijk van God bezaten. De zelfzuchtige principes die op aarde worden uitgeoefend, zijn niet de principes die in de hemel zullen heersen. Alle mensen staan in de hemel op gelijke voet. — *Counsels on Stewardship*, p. 133.

Als u extravagante gewoonten hebt, schrap ze dan onmiddellijk uit uw leven. Als u dit niet doet, bent u voor eeuwig bankroet. Zuinigheid, industrie en soberheid zijn een beter deel voor uw kinderen dan een rijke bruidsschat.

We zijn pelgrims en vreemdelingen op aarde. Laten we onze middelen niet gebruiken om verlangens te bevredigen die God wil dat we onderdrukken. Laten we ons geloof goed vertegenwoordigen door onze behoeften te beperken. —*The Review and Herald*, "Carrying Forward the Lord's Work," 24 december 1903.

Hoe vaak komen we niet in contact met mensen die nooit gelukkig zijn. Zij genieten niet de tevredenheid en de vrede die Jezus kan geven. Zij belijden christen te zijn, maar voldoen niet aan de voorwaarden waarop de belofte van God wordt vervuld. Jezus heeft gezegd: "Kom tot mij ... Neem mijn juk op u, en leer van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart, en gij zult rust vinden voor uw zielen. Want mijn juk is gemakkelijk en mijn last is licht" (Matteüs 11:28-30). De reden waarom velen in een toestand van onrust verkeren, is dat zij niet leren in de school van de Meester. Het onderdanige, zelfopofferende kind van God begrijpt uit ervaring wat het is om de vrede van Christus te hebben.

De beste dingen van het leven - eenvoud, eerlijkheid, oprechtheid, zuiverheid, ongeschonden integriteit - zijn niet te koop. Ze zijn vrij voor de ongeletterde als voor de opgeleide, voor de blanke als voor de zwarte, voor de arme als voor de koning op zijn troon. — *That I May Know Him*, p. 85.

Maandag 30 januari: Goddelijke raad opvolgen

Sommigen hebben geen tact voor wijs beheer van wereldse zaken. Zij missen de nodige kwalificaties, en Satan maakt misbruik van hen. Wanneer dit het geval is, moeten zij niet in onwetendheid blijven over hun taak. Zij moeten nederig genoeg zijn om raad te vragen aan hun broeders, in wier oordeel zij vertrouwen kunnen hebben, voordat zij plannen uitvoeren. Ik werd gewezen op deze tekst: "Draagt elkanders lasten." Sommigen zijn niet nederig genoeg om degenen die een oordeel hebben voor hen te laten rekenen, totdat zij hun eigen plannen hebben

gevolgd en in moeilijkheden zijn geraakt. Dan zien ze de noodzaak in van de raad en het oordeel van hun broeders; maar hoeveel zwaarder is de last dan in het begin. Broeders moeten niet naar de rechter stappen als dat vermeden kan worden; want daarmee geven zij de vijand een groot voordeel om hen te verstrikken en te verwarren. Het zou beter zijn een regeling te treffen met enig verlies. —*Testimonies for the Church, vol. 1, p. 200.*

God noemt ons dienaren, wat inhoudt dat wij bij Hem in dienst zijn om een bepaald werk te doen en bepaalde verantwoordelijkheden te dragen. Hij heeft ons kapitaal geleend om te investeren. Het is niet ons eigendom, en we doen God onrecht aan als we de goederen van onze Heer oppotten of naar eigen goeddunken uitgeven. Wij zijn verantwoordelijk voor het gebruik of misbruik van hetgeen God ons aldus heeft geleend. Als dit kapitaal dat de Heer in onze handen heeft gelegd inactief blijft, of we begraven het in de aarde, al is het maar één talent, zullen we door de Meester ter verantwoording worden geroepen. Hij eist, niet het onze, maar het Zijne met woekerwinst terug. —*Testimonies for the Church, vol. 2, p. 668.*

"Niemand kan twee meesters dienen." Matteüs 6:24. Christus zegt niet dat de mens geen twee meesters zullen of moeten dienen, maar dat hij dat niet kan. De belangen van God en de belangen van de mammon gaan niet samen en hebben niets met elkaar gemeen. Juist daar waar het geweten van de christen hem waarschuwt zich te onthouden, zichzelf te verloochenen, te stoppen, daar stapt de wereldling over de streep, om zijn egoïstische neigingen uit te leven. Aan de ene kant van de lijn staat de zelfverloochenende volgeling van Christus; aan de andere kant staat de genotzuchtige wereldliefhebber, die de mode volgt, aan frivoliteit doet en zichzelf verwent met verboden genot. Aan die kant van de lijn kan de christen niet staan.

Niemand kan een neutrale positie innemen; er is geen tussengroep, die noch God liefheeft, noch de vijand van de gerechtigheid dient. Christus moet leven in Zijn menselijke vertegenwoordigers en werken door hun vermogens en handelen door hun mogelijkheden. Hun wil moet worden onderworpen aan Zijn wil; zij moeten handelen met Zijn Geest. Dan zijn zij het niet meer die leven, maar Christus die in hen leeft. Wie zich niet geheel aan God overgeeft, staat onder controle van een andere macht, luistert naar een andere stem, waarvan de suggesties van een heel ander karakter zijn. Halfslachtige dienstbaarheid plaatst de mens aan de kant van de vijand als een succesvolle bondgenoot van de legers der duisternis. —*Thoughts From the Mount of Blessing, pp. 93, 94.*

Dinsdag 31 januari: Hoe kom ik uit de schulden?

Iedereen moet zuinig zijn. Geen enkele werknemer moet zijn zaken zo regelen dat hij schulden maakt. De praktijk om geld uit de schatkist op te nemen voordat het verdiend is, is een valstrik. Op deze manier nemen de middelen af, zodat arbeiders niet kunnen worden ondersteund in het zendingswerk. Wanneer iemand zich vrijwillig in de schulden steekt, verstrikt hij zich in een van de netten die Satan voor zielen heeft uitgezet. ...

De gewoonte om geld te lenen om een dringende noodzaak te verlichten en geen berekening te maken voor het vereffenen van de schuld, hoe gebruikelijk ook, is demotiverend. De Heer wil dat allen die de waarheid geloven zich bekeren van deze zelfmisleidende praktijken. Zij zouden liever gebrek moeten lijden dan een oneerlijke daad te stellen. Als zij die de waarheid zien, niet van karakter veranderen overeenkomstig de heiligende invloed van de waarheid, zullen zij een reuk van dood tot dood zijn. Zij zullen de waarheid verkeerd voorstellen, haar te schande maken en Christus, die de waarheid is, onteren. —*Colporter Ministry, p. 93, 96.*

Mannen die het goed hadden kunnen doen als zij zich aan God hadden gewijd, als zij bereid waren geweest op een nederige manier te werken, hun zaak langzaam uit te breiden en te weigeren schulden te maken, hebben gefaald omdat zij niet op de juiste manier hebben gewerkt. En nadat zij in moeilijkheden zijn geraakt, hebben zij zich als onbekwame managers uit de markt teruggetrokken. Zij wilden verlichting van de financiële druk en dachten niet aan de gevolgen daarvan.

Zij die zulke mensen uit de problemen helpen, zijn geneigd hen met zulke sterke koorden in de vorm van beloften te binden dat zij zich daarna altijd slaven voelen. Zij ontgroeien zelden de reputatie van slecht beheer en mislukking.

Tegen hen die zo in de schulden raken, moet ik zeggen: Geef niet op als u zich in de juiste richting beweegt. Werk met alle macht om zelf de situatie te verlichten. Wees niet verlegen. Werp geen instelling in verlegenheid op een vereniging die al zwaar belast is met schulden. Het is het beste dat elk sanatorium in zijn eigen verantwoordelijkheid staat. —*Counsels on Stewardship*, pp. 273, 274.

De gewoonte om geld te lenen om een dringende noodzaak te verlichten en geen berekening te maken voor het kwijtschelden van de schuld, hoe gebruikelijk ook, is demotiverend. De Heer wil dat allen die de waarheid geloven zich bekeren van deze zelfmisleidende praktijken. Zij moeten liever gebrek lijden dan een oneerlijke daad stellen. Geen enkele ziel kan zijn toevlucht nemen tot bedrog of oneerlijkheid in de omgang met de goederen van de Heer, en onschuldig staan voor God. Allen die dit doen verloochenen Christus in daden, terwijl zij beweren de geboden van God te onderhouden en te onderwijzen. Zij houden zich niet aan de beginselen van Gods wet. Als zij die de waarheid zien, niet van karakter veranderen overeenkomstig de heiligende invloed van de waarheid, zullen zij een reuk van dood tot dood zijn. Zij zullen de waarheid verkeerd voorstellen, haar te schande maken en Christus, die de waarheid is, onteren. —*Counsels on Stewardship*, p. 255.

Maak een plechtig verbond met God dat u door Zijn zegen uw schulden zult betalen en dan niemand meer iets schuldig bent als u leeft van pap en brood. Het is zo gemakkelijk om bij het opmaken van uw tafel vijftientig cent uit uw zak te gooien voor extra's. Zorg voor de centen, en de dollars zorgen voor zichzelf. Het zijn de stuivers hier en de stuivers daar die worden uitgegeven voor dit, dat, en dat andere, die al snel optellen tot dollars. Verloochen uzelf ten minste zolang u omringd bent door schulden. Wankel niet, raak niet ontmoedigd en keer niet terug. Ontzeg uw smaak, ontzeg de genotzucht, spaar uw centen en betaal uw schulden. Werk ze zo snel mogelijk weg. Wanneer u weer als vrij man kunt staan en niemand iets verschuldigd bent, hebt u een grote overwinning behaald. —*The Adventist Home*, p. 393.

Woensdag 1 februari: Zekerheidstelling en snel-rijk-regelingen

Het verlangen van mannen en vrouwen om bezit te vergaren is niet zondig als zij in hun streven om hun doel te bereiken God niet vergeten en de laatste zes voorschriften van Jehova overtreden, die de plicht van de mens tegenover zijn medemens voorschrijven, en zichzelf in een positie plaatsen waarin het voor hen onmogelijk is God te verheerlijken in hun lichaam en geest, die van Hem zijn. Als zij in hun haast om rijk te worden hun energie overbelasten en de wetten van hun wezen overtreden, plaatsen zij zichzelf in een toestand waarin zij God geen volmaakte dienst kunnen bewijzen en volgen zij een weg van zonde. Het aldus verkregen bezit is een immens offer. —*Selected Messages*, book 2, p. 429.

Ik zag dat God ontstemd was over zijn volk, omdat ze borg stonden voor ongelovigen. Ik werd gewezen op deze teksten: Spreuken 22:26: "Wees niet een van hen die de hand slaan, of van hen die borg staan voor schulden." Spreuken 11:15: "Wie borg staat voor een vreemdeling, zal daarvoor smarten; en wie borgtocht haat, staat vast." ... Zij verpanden iets dat van een ander is, hun hemelse Vader, en Satan staat klaar om zijn kinderen te helpen het uit hun handen te rukken. Sabbatvierders moeten niet samenwerken met ongelovigen. Gods volk vertrouwt te veel op de woorden van vreemden, en vraagt hun raad en advies wanneer zij dat niet zouden moeten doen. —*Testimonies for the Church, vol. 1, p. 200.*

Mij werd getoond dat het voor ons volk een gevaarlijk experiment is om te speculeren. Zij plaatsen zich daardoor op het terrein van de vijand, en staan bloot aan grote verleidingen, teleurstellingen, beproevingen en verliezen. Dan komt er een koortsachtige onrust, een verlangen om sneller middelen te verkrijgen dan de huidige omstandigheden toelaten. Hun omgeving wordt dienovereenkomstig veranderd in de hoop meer geld te verdienen. Maar vaak worden hun verwachtingen niet waargemaakt, en raken ze ontmoedigd en gaan ze eerder achteruit dan vooruit. ... Als de Heer sommige van onze dierbare broeders en zusters in hun speculaties had doen slagen, zou dat hun eeuwige ondergang zijn geweest. God houdt van Zijn volk, en Hij houdt van hen die ongelukkig zijn geweest. Als zij de lessen willen leren die Hij hen wil leren, zal hun nederlaag uiteindelijk een kostbare overwinning blijken. —*Testimonies for the Church, vol. 4, p. 617.*

Er is een klasse van arme broeders die niet vrij zijn van verleiding. Zij zijn slechte managers, zij hebben geen wijs oordeel, zij willen middelen verkrijgen zonder het langzame proces van volhardend zwoegen af te wachten. Sommigen zijn zo gehaast om hun toestand te verbeteren dat zij allerlei ondernemingen aangaan zonder mensen met een goed oordeel en ervaring te raadplegen. Hun verwachtingen worden zelden waargemaakt; in plaats van te winnen, verliezen zij, en dan komt de verleiding en de neiging om de rijken te benijden. Zij willen echt profiteren van de rijkdom van hun broeders en voelen zich beproefd omdat zij dat niet zijn. Maar zij zijn het niet waard om speciale hulp te ontvangen. Zij hebben bewezen dat hun inspanningen versnipperd zijn. Zij zijn veranderlijk geweest in zaken, en vol bezorgdheid en zorgen die maar weinig opbrengen. Zulke mensen zouden moeten luisteren naar de raad van mensen met ervaring. Maar vaak zijn zij de laatsten om raad te vragen. Ze denken dat ze een superieur oordeel hebben en willen niet onderwezen worden. ...

Ze nemen niet de instructie van Paulus aan Timoteüs mee naar huis: "Maar godsvrucht met tevredenheid is grote winst." —*Testimonies for the Church, vol. 1, pp. 480, 481.*

Donderdag 2 februari: Termijnbeperkingen en leenpunten

De inachtneming van het sabbatsjaar moest zowel het land als het volk ten goede komen. De grond, die één seizoen onbewerkt bleef, zou daarna overvloediger produceren. Het volk werd vrijgesteld van de dringende arbeid op het veld; en hoewel er gedurende deze tijd verschillende takken van arbeid konden worden verricht, genoten allen meer vrije tijd, die gelegenheid bood voor het herstel van hun lichamelijke krachten voor de inspanningen van de volgende jaren. Zij hadden meer tijd voor meditatie en gebed, om zich vertrouwd te maken met de leer en de eisen van de Heer, en om hun gezinnen te onderrichten. ...

Voor de armen was het zevende jaar een jaar van kwijtschelding. De Hebreëen waren verplicht hun behoeftige broeders te allen tijde bij te staan door aan hun geld te lenen zonder rente. Woekerrente nemen van een arme was uitdrukkelijk verboden. ... Als de schuld onbetaald

bleef tot het jaar van de kwijtschelding, kon de hoofdsom zelf niet worden teruggevorderd. Het volk werd uitdrukkelijk gewaarschuwd om hun broeders niet de nodige hulp te onthouden om deze reden: "Indien er onder u een arme van een uwer broeders is, ... zult gij uw hart niet verharden, noch uw hand sluiten voor uw arme broeder. ... Pas op dat er geen gedachte in uw boze hart is, die zegt: Het zevende jaar, het jaar der vrijlating is nabij; en uw oog is kwaad tegen uw arme broeder, en gij geeft hem niets; en hij roept tot de Here tegen u, en het is u tot zonde." —*Patriarchs and Prophets*, p. 532.

Let op de kleine dingen. Het zijn de kleine verliezen die uiteindelijk zwaar wegen. Let op de kleine dingen, verzamel de brokstukken, opdat niets verloren gaat; want velen die op de grotere zaken letten, hebben nooit geleerd de kleinigheden te bewaken en te bewaren. Verspil geen minuten, want die ontsieren de uren. Volhardende ijver, werk gedaan in geloof, zal altijd worden bekroond met succes. Sommige mensen vinden het beneden hun waardigheid om op kleine dingen te letten. Zij beschouwen het als het bewijs van een bekrompen geest en een kleine geest om op de kleine dingen te letten. Let op de kleine uitgaven; spaar de kleine inkomsten. Het kleinste lek heeft menig schip doen zinken. Geen spot of scherts mag ons ervan weerhouden de kleintjes te sparen. Niets dat het doel dient, mag verloren gaan. Een gebrek aan zuinigheid brengt schulden met zich mee voor onze instellingen. Veel geld kan worden ontvangen, maar het zal verloren gaan in de kleine verspilling van elke tak van het werk. Zuinigheid is geen gierigheid. — *The Publishing Ministry*, p. 331.

In het gebed dat Christus zijn discipelen leerde, zei Hij: "Vergeef ons onze schulden, zoals ook wij onze schuldenaren vergeven." Mattheüs 6:12. Hiermee bedoelde Hij niet dat wij, om onze zonden vergeven te krijgen, van onze schuldenaren niet ons rechtmatige loon mogen eisen. Als zij niet kunnen betalen, ook al kan dit het gevolg zijn van onverstandig beheer, mogen zij niet in de gevangenis worden geworpen, worden onderdrukt of zelfs hard worden behandeld; maar de gelijkenis leert ons niet om laksheid aan te moedigen. Het woord van God verklaart dat als iemand niet wil werken, hij ook niet zal eten (2 Tessalonicenzen 3:10). De Heer verlangt niet van de hardwerkende mens dat hij anderen in luiheid ondersteunt. Bij velen is er een verspilling van tijd, een gebrek aan inspanning, die tot armoede en gebrek leidt. Als deze fouten niet gecorrigeerd worden door hen die ze begaan, zou alles wat voor hen gedaan zou kunnen worden zijn als het stoppen van een schat in een zak met gaten. Toch is er een onvermijdelijke armoede, en wij moeten tederheid en medelijden tonen met hen die ongelukkig zijn. Wij moeten anderen behandelen zoals wij zelf, in soortgelijke omstandigheden, behandeld zouden willen worden. — *Christ's Object Lessons*, p. 247.

Vrijdag 3 februari: Voor verder lezen

Selected Messages, "Providing for the Day of Need," book 2, pp. 329, 330;
The Ministry of Healing, "Business Principles," pp. 187, 188.

Les 6 - Een schat in de hemel leggen

Sabbatmiddag, 4 februari

Het werk van het overbrengen van uw bezittingen naar de wereld hierboven is al uw beste krachten waard. Het is van het hoogste belang, en betreft uw eeuwige belangen. Wat u geeft voor de zaak van God gaat niet verloren. Alles wat wordt gegeven voor het heil van zielen en de glorie van God wordt geïnvesteerd in de meest succesvolle onderneming in dit leven en in het leven dat

komt. Uw talenten van goud en zilver, indien gegeven aan de wisselaars, winnen voortdurend aan waarde, die op uw rekening zal worden bijgeschreven in het koninkrijk der hemelen. U zult de ontvangers zijn van de eeuwige rijkdom die is toegenomen in de handen van de wisselaars. Door te geven aan het werk van God legt u voor uzelf schatten in de hemel. Alles wat u hierboven legt, is veilig voor rampspoed en verlies en neemt toe tot een eeuwige en blijvende waarde. —*Review and Herald, "The Treasure and the Heart," 24 januari 1888.*

Elke christen is een rentmeester van God, toevertrouwd met Zijn goederen. Laat iedereen die beweert christen te zijn verstandig omgaan met de goederen van de Heer. God maakt een inventaris op van het geld dat u geleend is en de geestelijke voordelen die u gegeven zijn. Wilt u als rentmeesters een zorgvuldige inventaris opmaken? Wilt u onderzoeken of u zuinig omgaat met alles wat God u heeft toevertrouwd, of dat u de goederen van de Heer verkwist door egoïstische uitgaven om te pronken? Ik zou willen dat alles wat onnodig wordt uitgegeven als een schat in de hemel werd bewaard! ...

God zal zijn trouwe rentmeesters aanmoedigen die bereid zijn al hun energie en hun door God gegeven gaven optimaal te gebruiken. Als allen de les leren om God trouw te geven wat Hem toekomt, zal Hij door zijn voorzienigheid sommigen in staat stellen om vorstelijke offers te brengen. Hij zal anderen in staat stellen kleinere offers te brengen, en de kleine en de grote gaven zijn voor Hem aanvaardbaar als ze worden gegeven met het oog op Zijn glorie. —*That I May Know Him, p. 220.*

Wat is er te vergelijken met het verlies van een menselijke ziel? Het is een vraag die elke ziel voor zichzelf moet bepalen - of hij de schatten van het eeuwige leven zal winnen of alles zal verliezen omdat hij heeft nagelaten God en zijn gerechtigheid tot zijn eerste en enige zaak te maken. Jezus, de Verlosser van de wereld, ... kijkt met smart naar het grote aantal mensen dat beweert christenen te zijn, maar die niet Hem dienen maar zichzelf. Zij denken nauwelijks aan de eeuwige werkelijkheid, ondanks dat Hij hun aandacht vestigt op de rijke beloning die de gelovigen wacht die Hem met hun onverdeelde genegenheid willen dienen. Hij brengt de eeuwige werkelijkheid binnen hun gezichtsveld. Hij gebiedt hen als een gehoorzame en trouwe volgeling van Christus nu de kosten te berekenen, en zegt: "Gij kunt niet God dienen en mammon" (Mattheüs 6:24). —*Manuscript 45, 1890.*

Waar hun schat is, daar zal ook hun hart zijn. Zij die beschikken over de middelen van de Heer worden onder een zware verantwoordelijkheid geplaatst. Zij mogen hun geld niet alleen maar investeren om hun eigen begeerten te bevredigen, want alles wat op die manier wordt uitgegeven, wordt uit de schatkist van de Heer gehouden. Door de soevereine goedheid van God werkt de Heilige Geest via de mens, en laat hem kleinere of grotere investeringen doen in de zaak van God, om ze te laten renderen tot eer van God. —*Reflecting Christ, p. 266.*

Zondag 5 februari: Noach vond genade

Noach en zijn gezin waren niet de enigen die God vreesden en gehoorzaamden. Maar Noach was de vroomste en heiligste van allen op aarde, en was degene wiens leven God bewaarde om Zijn wil uit te voeren door de ark te bouwen en de wereld te waarschuwen voor haar komende ondergang. Methusalem, de grootvader van Noach, leefde tot het jaar van de zondvloed; en er waren anderen die de prediking van Noach geloofden en hem hielpen bij het bouwen van de ark, die stierven voordat de vloed van water over de aarde kwam. Noach veroordeelde de wereld, door zijn prediking en voorbeeld bij het bouwen van de ark.

God gaf allen een kans om zich te bekeren en zich tot Hem te bekeren. Maar zij geloofden niet in de prediking van Noach. Zij bespotten zijn waarschuwingen en maakten de bouw van dat immense schip op het droge belachelijk. Noachs pogingen om zijn medemensen tot inkeer te brengen slaagden niet. Maar meer dan honderd jaar volhardde hij in zijn pogingen om de mensen tot inkeer en tot God te brengen. Elke hamerslag op de ark was een prediking aan de mensen. Noach leidde, hij predikte, hij werkte, terwijl de mensen verbaasd toekeken en hem als een fanatiekeling beschouwden. —*The Story of Redemption*, p. 63.

Geologen beweren op de aarde zelf bewijzen te vinden dat zij veel ouder is dan de Mozaïsche gegevens aangeven. Er zijn botten van mensen en dieren ontdekt, evenals oorlogswerktuigen, versteende bomen, enzovoort, die veel groter zijn dan wat er nu bestaat, of al duizenden jaren bestaat, en daaruit leidt men af dat de aarde lang voor de tijd die in het scheppingsverslag wordt genoemd, bewoond was, en wel door een ras van wezens dat in grootte veel groter was dan de mensen die nu leven. Een dergelijke redenering heeft veel belijdende Bijbelgelovigen ertoe gebracht het standpunt in te nemen dat de scheppingsdagen uitgestrekte, onbepaalde perioden waren.

Maar los van de Bijbelse geschiedenis kan de geologie niets bewijzen. Zij die zo vol vertrouwen op haar ontdekkingen redeneren, hebben geen adequate voorstelling van de grootte van mensen, dieren en bomen vóór de zondvloed, of van de grote veranderingen die toen plaatsvonden. Relikwieën die in de aarde zijn gevonden geven wel bewijs van omstandigheden die in veel opzichten verschillen van de huidige, maar de tijd waarin deze omstandigheden bestonden kan alleen worden geleerd uit het geïnspireerde verslag. In de geschiedenis van de zondvloed heeft de inspiratie verklaard wat de geologie alleen nooit kon doorgronden. In de dagen van Noach werden mensen, dieren en bomen, vele malen groter dan nu bestaan, begraven, en zo bewaard als bewijs voor latere generaties dat de toenmalige generatie door een zondvloed is omgekomen. God heeft ontworpen dat de ontdekking van deze dingen het geloof in de geïnspireerde geschiedenis zou bevestigen; maar de mensen vallen met hun ijdele redeneringen in dezelfde fout als de mensen van voor de zondvloed - de dingen die God hun als voordeel gaf, veranderen zij in een vloek door er een verkeerd gebruik van te maken. —*Patriarchs and Prophets*, p. 112.

De stem van de plicht is de stem van God - een aangeboren, hemelse gids. Of het nu aangenaam of onaangenaam is, wij moeten de plicht doen die direct op onze weg ligt. Als de Heer wil dat wij een boodschap naar Nineve brengen, zal het Hem niet behagen dat wij naar Joppa of Kapernaüm gaan. God heeft redenen om ons te sturen naar de plaats waarheen onze voeten worden geleid. —*In Heavenly Places*, p. 226.

Maandag 6 februari: Abram, de vader van de gelovigen

Toen Abraham werd opgeroepen om een zaaier van het zaad der waarheid te worden, werd hem bevolen: "Trek weg uit uw land en uit uw familie en uit het huis van uw vader, naar een land dat Ik u wijzen zal." Genesis 12:1. "En hij ging uit, niet wetende waarheen hij ging." Hebreëën 11:8. Zo kwam tot de apostel Paulus, biddend in de tempel te Jeruzalem, de boodschap van God: "Vertrek, want Ik zal u ver wegzenden naar de heidenen." Handelingen 22:21. Zo moeten zij die geroepen zijn zich met Christus te verenigen, alles verlaten om Hem te volgen. Oude banden moeten worden verbroken, levensplannen opgegeven, aardse hoop opgegeven. In zwoegen en tranen, in eenzaamheid en door opoffering moet het zaad worden gezaaid. —*Christ's Object Lessons*, p. 36.

Was Abraham, onze vader, niet gerechtvaardigd door werken, toen hij Izaäk, zijn zoon, op het altaar offerde? Ziet gij hoe het geloof samenwerkte met zijn werken, en door werken het geloof werd vervolmaakt? Jakobus 2:21, 22.

Er is een geloof dat geen reddend geloof is. Het Woord verklaart dat de duivels geloven en beven. Het zogenaamde geloof dat niet uit liefde werkt en de ziel zuivert, zal niemand rechtvaardigen. "Gij ziet," zegt de apostel, "hoe uit werken een mens gerechtvaardigd wordt, en niet uit geloof alleen." Abraham geloofde God. Hoe weten we dat hij geloofde? Zijn werken getuigden van het karakter van zijn geloof, en zijn geloof werd hem tot gerechtigheid gerekend.

Wij hebben het geloof van Abraham nodig in onze tijd, om de duisternis te verlichten die zich rondom ons verzamelt, die het zoete zonlicht van Gods liefde buitensluit en de geestelijke groei in de weg staat. Ons geloof moet rijk zijn aan goede werken, want geloof zonder werken is dood. Elke plicht die wordt gedaan, elk offer dat wordt gebracht in de naam van Jezus, brengt een buitengewoon grote beloning. In de daad van de plicht zelf spreekt God en geeft er Zijn zegen aan. —*The Signs of the Times, May 19, 1898.*

Lang hebben we gewacht op de terugkeer van onze Verlosser. Maar de belofte is er niet minder zeker om geworden. Binnenkort zullen we in ons beloofde huis zijn. Daar zal Jezus ons leiden langs de levende stroom die vanuit de troon van God vloeit en ons de duistere voorzienigheden uitleggen waardoor Hij ons op deze aarde heeft gebracht om onze karakters te vervolmaken. Daar zullen wij met onbedekte blik de schoonheden van het herstelde Eden aanschouwen. Als wij de kronen die Hij op ons hoofd heeft gezet aan de voeten van de Verlosser werpen en onze gouden harpen aanraken, zullen wij de hele hemel vullen met lof aan Hem die op de troon zit.

Laat alles wat mooi is in ons aardse huis ons herinneren aan de kristallen rivier en de groene velden, de wuivende bomen en de levende fonteinen, de stralende stad en de witgeklede zangers, van ons hemelse huis - die wereld van schoonheid die geen kunstenaar kan schilderen, geen sterfelijke tong kan beschrijven. "Het oog heeft niet gezien, noch het oor gehoord, noch is het binnengedrongen in het hart van de mens, wat God heeft bereid voor degenen die Hem liefhebben." —*The Adventist Home, pp. 544, 545.*

Dinsdag 7 februari: De slechte besluiten van Lot

Lot koos Sodom als zijn woonplaats omdat hij daar, vanuit werelds oogpunt, voordelen zag. Maar nadat hij zich had gevestigd en rijk was geworden aan aardse schatten, was hij ervan overtuigd dat hij een fout had gemaakt door geen rekening te houden met de morele status van de gemeenschap waarin hij zijn huis zou vestigen. —*Ellen G. White Comments, in The SDA Bible Commentary, vol. 1, p. 1092.*

Lot koos een land dat er prachtig uitzag, en dat grote opbrengsten beloofde. Lot ging er rijk heen en kwam er met niets uit als resultaat van zijn keuze. Het maakt veel verschil of mensen zich in posities plaatsen waar zij de allerbeste hulp van juiste invloeden krijgen, of dat zij kiezen voor tijdelijke voordelen. Er zijn vele wegen die naar Sodom leiden. Wij hebben allen een gezalfd gezichtsvermogen nodig, opdat wij de weg kunnen onderscheiden die naar God leidt. —*Letter 109, 1899.*

Abraham had God geëerd, en de Heer eerde hem, nam hem mee in zijn raadgevingen en openbaarde hem zijn bedoelingen. "Zal ik voor Abraham verbergen wat ik doe?" zei de Heer.

En de man van geloof pleitte voor de inwoners van Sodom. Eens had hij hen door zijn zwaard gered, nu trachtte hij hen door gebed te redden. Met diepe eerbied en nederigheid drong hij aan in zijn pleidooi. Hij, zelf een zondaar, pleitte voor de zondaren. Zo'n geest moet iedereen hebben die tot God komt. Maar Abraham toonde het vertrouwen van een kind dat pleit bij zijn geliefde vader. Hij kwam dicht bij de hemelse boodschapper en drong vurig aan op zijn verzoek.

... Liefde voor verloren zielen inspireerde Abrahams gebed. Terwijl hij de zonden van die verdorven stad verafschuwde, verlangde hij dat de zondaars gered zouden worden. Zijn diepe belangstelling voor Sodom toont de bezorgdheid die wij moeten voelen voor de onboetvaardigen. Wij moeten haat koesteren voor de zonde, maar medelijden en liefde voor de zondaar. —*Conflict and Courage*, p. 51.

De gelijkenis van de rijke man en Lazarus laat zien hoe de twee klassen die door deze mannen worden vertegenwoordigd, worden geschat in de onzichtbare wereld. Rijk zijn is geen zonde als de rijkdom niet door onrecht is verkregen. Een rijke man wordt niet veroordeeld omdat hij rijkdom heeft, maar veroordeling rust op hem als de middelen die hem zijn toevertrouwd in egoïsme worden besteed. ...

Geld kan niet worden meegenomen naar het volgende leven; het is daar niet nodig; maar de goede daden die worden verricht om zielen te winnen voor Christus worden meegenomen naar de hemelse hoven. Maar zij die zelfzuchtig de gaven van de Heer aan zichzelf besteden, hun behoeftige medemenssen zonder hulp achterlaten en niets doen om Gods werk in de wereld te bevorderen, onteren hun Maker. Beroving van God staat tegenover hun namen geschreven in de boeken van de hemel. ...

Christus schoof het gordijn opzij en presenteerde dit beeld voor priesters en heersers, Schriftgeleerden en Farizeeën. Kijk ernaar, jullie die rijk zijn aan de goederen van deze wereld en niet rijk naar God. Wilt u dit tafereel niet aanschouwen? Wat bij de mensen in hoog aanzien staat, verafschuwt God. Christus vraagt: "Wat zal het een mens baten, als hij de gehele wereld wint en zijn eigen ziel verliest? Of wat zal een mens geven in ruil voor zijn ziel?" Markus 8:36, 37. —*Christ's Object Lessons*, pp. 266, 267.

Woensdag 8 februari: Van bedrieger tot prins

Rebekka had bitter berouw over de verkeerde raad die zij Jakob gaf, want daardoor werd hij voor altijd van haar gescheiden. Hij moest vluchten voor zijn leven voor de toorn van Ezau, en zijn moeder zag zijn gezicht nooit meer. Isaäk leefde nog vele jaren nadat hij Jakob de zegen had gegeven, en was er door wat er tussen Esau en Jakob had plaatsgevonden van overtuigd dat de zegen terecht aan Jakob toebehoorde. —*The Story of Redemption*, p. 89.

Jakobs fout om de zegen van zijn broer door bedrog te ontvangen, werd hem opnieuw met voorgehouden, en hij was bang dat God zou toestaan dat Ezau hem van het leven zou beroven. In zijn nood bad hij de hele nacht tot God. Een engel werd mij voorgesteld als staande voor Jacob, die hem zijn onrecht voorlegde in zijn ware aard ...

De hele nacht worstelde Jakob met de engel en smeekte om een zegen. De engel leek zich tegen zijn gebed te verzetten, door hem voortdurend zijn zonden in herinnering te brengen, terwijl hij tegelijkertijd probeerde zich van hem los te maken. Jakob was vastbesloten de engel vast te houden, niet door fysieke kracht, maar door de kracht van het levend geloof. In zijn benauwdheid verwees Jacob naar het berouw van zijn ziel, de diepe vernedering die hij had gevoeld door zijn onrecht ...

Maar toen de engel zag dat hij niet de overhand kreeg tegen Jakob, om hem te overtuigen van zijn bovennatuurlijke kracht, raakte hij zijn dij aan, die onmiddellijk uit het gewricht schoot. Maar Jakob wilde zijn ernstige pogingen niet opgeven voor lichamelijke pijn. ... Zijn geloof werd ernstiger en volhardender tot het laatst toe, zelfs tot het aanbreken van de dag. Hij liet zijn greep op de engel niet los totdat deze hem zegende. —*The Story of Redemption*, pp. 94, 95.

Het vereist een offer om jezelf aan God te geven; maar het is een offer van het lagere voor het hogere, het aardse voor het geestelijke, het vergankelijke voor het eeuwige. God wil niet dat onze vrije wil wordt vernietigd, want alleen door de uitoefening ervan kunnen we bereiken wat Hij van ons verlangt. Onze wil moet aan Hem worden overgegeven, zodat wij hem weer terug kunnen ontvangen, gezuiverd en verfijnd, en zo verbonden met het Goddelijke dat Hij de getijden van Zijn liefde en kracht door ons kan laten stromen. Hoe bitter en pijnlijk deze overgave ook mag lijken voor het eigennuttige, eigennuttige hart, toch "is het nuttig voor u".

Pas toen hij kreupel en hulpeloos aan de borst van de Engel van het Verbond viel, kende Jakob de overwinning van het overwinnende geloof en ontving hij de titel van prins bij God. Het was toen hij "op zijn dij werd geraakt" (Genesis 32:31) dat de gewapende bendes van Ezaü voor hem tot stilstand kwamen, en de Farao, trotse erfgenaam van een koninklijke lijn, zich bukte om zijn zegen af te smeken. Zo werd de Kapitein van onze verlossing "volmaakt door lijden" (Hebreeën 2:10), en de kinderen van het geloof "uit zwakheid sterk gemaakt" en "de legers van de vreemdelingen op de vlucht gejaagd" (Hebreeën 11:34). Zo worden "de kreupelen de prooi" (Jesaja 33:23), en de zwakken worden "als David", en "het huis van David ... als de engel des Heren" (Zacharia 12:8). —*Thoughts From the Mount of Blessing*, p. 62.

Donderdag 9 februari: Mozes in Egypte

Mozes was een intelligent man. In de voorzienigheid van God kreeg hij gelegenheid om zich geschikt te maken voor een groots werk. Hij werd grondig opgeleid tot generaal. Toen hij de vijand tegemoet trad, was hij succesvol; en bij zijn terugkeer uit de strijd werd zijn lof gezongen door het hele leger. Desondanks herinnerde hij zich voortdurend dat God door hem van plan was de kinderen van Israël te verlossen. —*The Youth's Instructor*, January 29, 1903.

De kracht van Mozes was zijn verbinding met de Bron van alle macht, de Here God der heerscharen. Hij steeg groots uit boven elke aardse aansporing en vertrouwde zich geheel toe aan God. Hij was van mening dat hij van de Heer was. Terwijl hij verbonden was met de officiële belangen van de koning van Egypte, bestudeerde hij voortdurend de wetten van Gods regering, en zo groeide zijn geloof. Dat geloof was van waarde voor hem. Het was diepgeworteld in de bodem van zijn vroegste lessen, en de cultuur van zijn leven moest hem voorbereiden op het grote werk van de bevrijding van Israël uit de slavernij. Hij mediteerde over deze dingen; hij luisterde voortdurend naar zijn opdracht van God. Nadat hij de Egyptenaar had gedood, zag hij dat hij Gods plan niet had begrepen, en hij vluchtte weg uit Egypte en werd herder. Hij was niet langer van plan een groots werk te doen, maar hij werd zeer nederig; de nevels die zijn geest vertroebelden werden verdreven, en hij disciplineerde zijn geest om God te zoeken als zijn toevlucht. —*Ellen G. White Comments, in The SDA Bible Commentary, vol. 1, p. 1098.*

Het geloof van Mozes bracht hem ertoe te kijken naar de dingen die ongezien zijn, die eeuwig zijn. Hij verliet de prachtige attracties van het leven aan het koninklijk hof, omdat daar de zonde was. Hij gaf het huidige en schijnbaar goede op, dat slechts vleide om te ruïneren en te vernietigen. De echte attracties, de eeuwige, waren van waarde voor hem. De offers van Mozes

waren eigenlijk geen offers. Bij hem was het het loslaten van een huidig, schijnbaar, vleidend goed voor een zeker, hoog, onsterfelijk goed.

Mozes verdroeg de smaad van Christus en beschouwde de smaad als een grotere rijkdom dan alle schatten van Egypte. Hij geloofde wat God had gezegd en liet zich door geen enkel verwijt van de wereld van zijn integriteit afbrengen. Hij bewandelde de aarde als Gods vrij man. Hij had de liefde van Christus in zijn ziel, wat hem niet alleen tot een waardig man maakte, maar de glans van de ware christelijke genaden aan zijn waardigheid toevoegde. Mozes bewandelde een ruwe en gevaarlijke weg, maar hij keek naar de onzichtbare dingen en wankelde niet. De beloning was aantrekkelijk voor hem, en misschien ook voor ons. Hij was vertrouwd met God.

Het werk ligt voor u om het restant van uw leven te verbeteren door het karakter te hervormen en te verheffen. Een nieuw leven begint in de vernieuwde ziel. Christus is de inwonende Verlosser. Wat als moeilijk op te geven wordt beschouwd, moet worden opgegeven. Het overheersende, dictatoriale woord moet onuitgesproken blijven; dan zal een kostbare overwinning worden behaald. Echt geluk zal het resultaat zijn van elke zelfverloochening, elke kruisiging van zichzelf. Als de ene overwinning is behaald, is de volgende gemakkelijker te behalen. Als Mozes de kansen en voorrechten die hem door God waren toegekend, had verwaarloosd, zou hij het licht uit de hemel hebben verwaarloosd en een teleurgesteld, ellendig man zijn geweest ... De mens heeft licht en mogelijkheden, en als hij ze wil verbeteren kan hij overwinnen. U kunt door uw leven de kracht van de genade van God tonen in het overwinnen. — *Testimonies for the Church, vol. 4, p. 345.*

Vrijdag 10 februari: Voor verder lezen

This Day With God, “Settling Into Salvation,” p. 95;

The Story of Redemption, “Prevailing Faith,” pp. 95, 96.

Les 7 – Aan de minsten van mijn broeders

Sabbatmiddag, 11 februari

Methodes om de behoeftigen te helpen moeten zorgvuldig en biddend worden overwogen. We moeten God om wijsheid vragen, want Hij weet beter dan kortzichtige stervelingen hoe we moeten zorgen voor de schepselen die Hij heeft gemaakt. ...

Wij moeten hen helpen die met grote gezinnen te onderhouden voortdurend te kampen hebben met zwakheid en armoede. Menig weduwe-moeder met haar vaderloze kinderen werkt ver boven haar krachten om haar kleintjes bij zich te houden en hen van voedsel en kleding te voorzien. Veel van zulke moeders zijn gestorven door overbelasting. Iedere weduwe heeft de troost nodig van hoopvolle, bemoedigende woorden, en er zijn er zeer velen die praktische hulp zouden moeten krijgen.

Mannen en vrouwen van God, mensen met onderscheidingsvermogen en wijsheid, moeten worden aangesteld om voor de armen en behoeftigen te zorgen, allereerst voor het gezin van het geloof. Deze moeten verslag uitbrengen aan de gemeente en raad geven over wat gedaan moet worden. — *Testimonies for the Church, vol. 6, pp. 277, 278.*

De Majesteit van de hemel vereenzelvt zijn belangen met die van de lijdende mensheid. Onze medewerkers en metgezellen hebben behoefte aan hartelijke vriendelijkheid en tedere sympathie. Het is onmogelijk op te groeien tot Christus, ons levende hoofd, tenzij wij de les die Hij ons heeft gegeven in medeleven, medelijden en liefde in praktijk brengen. Het is onmogelijk het beeld van Christus te weerspiegelen, tenzij deze liefde, die van hemelse oorsprong is, in de

ziel is. Niemand zal de poorten van de stad van God passeren die deze eigenschap niet weerspiegelt. —*Sons and Daughters of God*, p. 148.

Een godsdienst die mensen ertoe brengt de mensen, die Christus zo waardevol achtte dat Hij Zichzelf voor hen gaf, laag in te schatten; een godsdienst die ons ertoe brengt achteloos om te gaan met menselijke behoeften, lijden of rechten, is een valse godsdienst. Door de aanspraken van de armen, de lijdenden en de zondaars te negeren, bewijzen wij dat wij verraders van Christus zijn. Het is omdat mensen de naam van Christus op zich nemen, terwijl ze in het leven Zijn karakter ontkennen, dat het christendom zo weinig kracht heeft in de wereld. De naam van de Heer wordt gelasterd vanwege deze dingen.

Over de apostolische kerk, in die heldere dagen toen de heerlijkheid van de verrezen Christus op hen scheen, staat geschreven dat niemand zei "dat iets van wat hij bezat van hem was." "Noch was er iemand onder hen die gebrek had." "En met grote kracht getuigden de apostelen van de opstanding van de Heer Jezus; en grote genade was over hen allen." "En zij bleven dagelijks in de tempel en braken brood van huis tot huis, aten hun maaltijden met blijdschap en oprechtheid van hart, loofden God en stonden in de gunst bij het hele volk. En de Here voegde dagelijks aan de gemeente toe wie gered moesten worden." Handelingen 4:32, 34, 33; 2:46, 47.

Doorzoek hemel en aarde, en er is geen krachtiger waarheid geopenbaard dan die welke zich openbaart in werken van barmhartigheid aan hen die ons medeleven en onze hulp nodig hebben. Dit is de waarheid zoals zij in Jezus is. Wanneer zij die de naam van Christus belijden, de beginselen van de gouden regel in praktijk brengen, zal het evangelie dezelfde kracht bezitten als in apostolische tijden. —*Thoughts From the Mount of Blessing*, pp. 136, 137.

Zondag 12 februari: Het leven en de bediening van Jezus

Weinigen beseffen de volle betekenis van de woorden die Christus sprak toen Hij zich in de synagoge van Nazareth aankondigde als de Gezalfde. Hij verklaarde Zijn zending om de bedroefden en zondaars te troosten, te zegenen en te redden; en toen Hij zag dat trots en ongeloof de harten van Zijn toehoorders beheersten, herinnerde Hij hen eraan dat God zich in het verleden van Zijn uitverkoren volk had afgewend vanwege hun ongeloof en opstandigheid, en Zich had geopenbaard aan hen in heidense landen die het licht van de hemel niet hadden verworpen. De weduwe van Sarefat en Naäman de Syriër hadden geleefd naar al het licht dat zij hadden; daarom werden zij rechtvaardiger geacht dan Gods uitverkoren volk dat zich van Hem had afgekeerd en beginsel had opgeofferd aan gemak en wereldse eer.

Christus vertelde de Joden in Nazareth een angstige waarheid toen Hij verklaarde dat er bij het achterblijvende Israël geen veiligheid was voor de trouwe boodschapper van God. Zij zouden zijn waarde niet kennen en zijn werk niet waarderen. Terwijl de Joodse leiders beweerden grote ijver te hebben voor de eer van God en het welzijn van Israël, waren zij vijanden van beide. Door voorschrift en voorbeeld leidden zij het volk steeds verder af van gehoorzaamheid aan God - en leidden hen waar Hij niet hun verdediging kon zijn in de dag der benauwdheid. —*The Acts of the Apostles*, pp. 416, 417.

In Christus is er geen Jood of Griek, geen slaaf of vrije. Allen zijn genaderd door zijn kostbaar bloed. (Galaten 3:28; Efeziërs 2:13).

Ongeacht het verschil in godsdienstige overtuiging moet een oproep van de lijdende mensheid worden gehoord en beantwoord. Waar bitterheid van gevoelens bestaat wegens verschil

in godsdienst, kan veel goeds worden gedaan door persoonlijke dienstverlening. Liefdevolle bediening zal vooroordelen afbreken en zielen voor God winnen.

We moeten oog hebben voor het verdriet, de moeilijkheden, de problemen van anderen. We moeten ons verdiepen in de vreugden en zorgen van hoog en laag, rijk en arm. "Vrijelijk hebt gij ontvangen," zegt Christus, "vrijelijk geeft gij." Mattheüs 10:8. Overal om ons heen zijn arme, beproefde zielen die sympathieke woorden en behulpzame daden nodig hebben. Er zijn weduwen die sympathie en hulp nodig hebben. Er zijn wezen die Christus Zijn volgelingen heeft opgedragen te ontvangen als een vertrouwen van God. Maar al te vaak worden deze met verwaarlozing voorbijgegaan. Zij kunnen haveloos en onbehouwen zijn, en ogenschijnlijk in alle opzichten onaantrekkelijk; toch zijn zij Gods eigendom. Ze zijn gekocht met een prijs, en ze zijn even kostbaar in Zijn ogen als wij. Zij zijn leden van Gods grote huisgezin, en christenen zijn als zijn rentmeesters verantwoordelijk voor hen. "Hun zielen," zegt Hij, "zal ik eisen aan uw hand." —*Christ's Object Lessons*, p. 386.

Zuivere godsdienst en onbesmet voor de Vader is dit: "De vaderloze en de weduwe bezoeken in hun benauwdheid, en zich onbesmet houden van de wereld." Goede daden zijn de vrucht die Christus van ons verlangt: vriendelijke woorden, daden van welwillendheid, van tedere aandacht voor de armen, de behoeftigen, de bedroefden. Wanneer harten meeleven met harten die gebukt gaan onder ontmoediging en verdriet, wanneer de hand uitreikt aan de behoeftige, wanneer de naakte wordt gekleed, de vreemdeling welkom wordt geheten op een stoel in uw salon en een plaats in uw hart, dan komen engelen heel dichtbij, en wordt er in de hemel geantwoord. Elke daad van rechtvaardigheid, barmhartigheid en welwillendheid maakt melodie in de hemel. De Vader ziet vanaf zijn troon degenen die deze daden van barmhartigheid verrichten, en telt hen bij zijn kostbaarste schatten. ... Wanneer u de armen helpt, meeleeft met de bedroefden en verdrukten, en bevriend bent met de wees, brengt u uzelf in een nauwere band met Jezus. —*Testimonies for the Church*, vol. 2, p. 25.

Maandag 13 februari: Gods voorziening voor de armen

Hoewel God beloofd had Zijn volk in grote mate te zegenen, was het niet Zijn ontwerp dat armoede onder hen geheel onbekend zou zijn. Hij verklaarde dat de armen nooit uit het land zouden verdwijnen. Er zouden altijd mensen onder Zijn volk zijn die hun medeleven, tederheid en welwillendheid zouden oproepen. ...

De wet van God gaf de armen recht op een bepaald deel van de opbrengst van de grond. Wanneer iemand honger had, stond het hem vrij naar de akker, boomgaard of wijngaard van zijn buurman te gaan en van het graan of de vruchten te eten om zijn honger te stillen. In overeenstemming met deze toestemming plukten en aten de discipelen van Jezus van het staande graan toen zij op de sabbatdag door een veld liepen.

Alle nalezing van oogstveld, boomgaard en wijngaard behoorden aan de armen toe.

"Wanneer gij uw oogst op uw veld afsnijdt," zei Mozes, "en een schoof op het veld vergeet, zult gij niet meer gaan om die te halen. ... Wanneer gij de druiven van uw wijngaard verzamelt, zult gij ze daarna niet meer verzamelen; het zal zijn voor de vreemdeling, voor de vaderloze en voor de weduwe. En gij zult gedenken, dat gij een slaaf waart in Egypteland." Deuteronomium 24:19; Leviticus 19:9, 10. —*Patriarchs and Prophets*, pp. 530, 531.

Wij moeten ernaar streven het patroon te kopiëren, opdat de Geest die in Christus woonde in ons woont. De Verlosser werd niet gevonden onder de verhevenen en eerbaren van de wereld. Hij bracht Zijn tijd niet door tussen hen die hun gemak en plezier zochten. Hij ging goed doen.

Zijn werk was het helpen van hen die hulp nodig hadden, het redden van de verlorenen en de verdwaalden, het opheffen van de neergebogenen, het verbreken van het juk van onderdrukking van hen die in slavernij verkeerden, het genezen van de bedroefden en het spreken van woorden van medeleven en troost tot de bedroefden en bedroefden. Wij moeten dit patroon kopiëren. Laten wij opstaan en goed doen, en proberen de behoeftigen te zegenen en de bedroefden te troosten. Hoe meer wij deel krijgen aan de geest van Christus, hoe meer wij zullen zien om voor onze medemensen te doen. Wij zullen vervuld zijn van liefde voor verloren zielen, en onze vreugde vinden in het volgen van de voetstappen van de Majesteit van de hemel. —*Our High Calling*, p. 180.

Er zijn velen voor wie het leven een pijnlijke strijd is; zij voelen hun tekortkomingen en zijn ellendig en ongelovig; zij denken dat zij niets hebben waarvoor zij dankbaar kunnen zijn. Vriendelijke woorden, blikken van medeleven, uitingen van waardering, zouden voor velen die worstelen en eenzaam zijn, zijn als een beker koud water voor een dorstige ziel. Een woord van medeleven, een daad van vriendelijkheid, zou lasten verlichten die zwaar rusten op vermoeide schouders. En elk woord of daad van onzelfzuchtige vriendelijkheid is een uiting van de liefde van Christus voor de verloren mensheid. ...

Er is een zoete vrede voor de barmhartige geest, een gezegende voldoening in het leven van onbaatzuchtige dienstbaarheid voor het welzijn van anderen. De Heilige Geest die in de ziel verblijft en zich manifesteert in het leven zal harde harten verzachten en sympathie en tederheid opwekken. U zult oogsten wat u zaait. "Welzalig hij die acht slaat op de geringe; ten dage des onheils zal de Here hem uitkomst geven; De Here zal hem behoeden en hem in het leven behouden; hij zal geprezen worden op aarde; aan de lust van zijn vijanden geeft Gij hem niet prijs. De Here steunt hem op het ziekbed, in zijn ziekte verandert Gij geheel zijn legerstede." Psalm 41:2-4. —*Thoughts From the Mount of Blessing*, p. 23.

Dinsdag 14 februari: De rijke jongeling

Weet u niet dat toen de jongeman tot Christus kwam en Hem vroeg wat hij moest doen opdat hij het eeuwige leven zou hebben, Christus hem zei de geboden te onderhouden. Hij zei: "Ik heb het gedaan." Nu wilde de Heer deze les recht naar zijn hart brengen. "Wat ontbreekt mij nog? Ik ben volmaakt" (Mattheüs 19:20). Hij zag niet in dat er iets met hem aan de hand was waarom hij het eeuwige leven niet zou hebben. "Ik heb het gedaan," zei hij. Nu raakt Christus de pestvlek van zijn hart aan. Hij zegt: "Kom, volg Mij, en gij zult het leven hebben."

Wat deed hij? Hij wendde zich zeer bedroefd af, want hij had vele bezittingen. —*Faith and Works*, p. 70.

De rijke man, die zoveel voorrechten had, wordt ons voorgesteld als iemand die zijn gaven had moeten ontwikkelen, zodat zijn werken tot in de verre omtrek zouden reiken en verbeterde geestelijke voordelen met zich mee zouden dragen. Het is het doel van de verlossing, niet alleen om de zonde uit te wissen, maar om de mens die geestelijke gaven terug te geven die door de dwingende macht van de zonde verloren zijn gegaan. Geld kan niet worden meegenomen naar het volgende leven; het is daar niet nodig; maar de goede daden die worden verricht om zielen voor Christus te winnen, worden meegenomen naar de hemelse hoven. Maar zij die de gaven van de Heer egoïstisch aan zichzelf besteden, hun behoeftige medemensen zonder hulp achterlaten en niets doen om Gods werk in de wereld te bevorderen, onteren hun Maker. Beroving van God staat tegenover hun naam geschreven in de boeken van de hemel.

De rijke man had alles wat geld kon opleveren, maar hij bezat niet de rijkdom die zijn rekening bij God in orde zou hebben gehouden. Hij had geleefd alsof alles wat hij bezat van hem was. Hij had de roep van God en de eisen van de lijdende armen verwaarloosd. Maar uiteindelijk komt er een oproep die hij niet kan negeren. Door een macht die hij niet in twijfel kan trekken of kan weerstaan, wordt hem bevolen het pand te verlaten waarvan hij niet langer rentmeester is. De eens zo rijke man wordt gereduceerd tot hopeloze armoede. Het kledingstuk van Christus' gerechtigheid, geweven in het weefgetouw van de hemel, kan hem niet bedekken. Hij die eens het rijkste purper droeg, het fijnste linnen, is gereduceerd tot naaktheid. Zijn proeftijd is voorbij. Hij heeft niets in de wereld gebracht, en hij kan er niets uithalen. —*Christ's Object Lessons*, p. 267.

Er zijn veel zogenaamd christelijke mannen die elk offer zullen brengen om rijkdom te verwerven, en hoe meer succes zij hebben in het verkrijgen van het voorwerp van hun verlangens, hoe minder zij geven om de kostbare waarheid en haar vooruitgang in de wereld. Zij verliezen hun liefde voor God en gedragen zich als krankzinnige mensen. Hoe meer zij in materiële rijkdom gedijen, hoe minder zij in de zaak van God investeren.

De werken van hen die een waanzinnige liefde voor rijkdom hebben, maken duidelijk dat het onmogelijk is twee meesters te dienen, God en mammon. Zij laten de wereld zien dat geld hun god is. Zij brengen hun eerbetoon aan zijn macht en dienen de wereld in alle opzichten. De liefde voor het geld wordt een heersende macht, en ter wille daarvan overtreden zij de wet van God. —*Counsels on Stewardship*, pp. 213, 214.

Woensdag 15 februari: Zacheüs

Zacheüs was overweldigd, verbaasd en verstomd over de liefde en nederigheid van Christus door zich tot hem, zo onwaardig, te verlagen. Nu verzegellen liefde en trouw aan zijn nieuwgevonden Meester zijn lippen. Hij zal zijn bekentenis en berouw openbaar maken.

In aanwezigheid van de menigte "stond Zacheüs op en zei tegen de Heer: "Zie, Heer, de helft van mijn goederen geef ik aan de armen; en als ik iemand iets ontnomen heb door een valse beschuldiging, geef ik hem het viervoudige terug. ...

Toen de rijke jongeman zich van Jezus had afgekeerd, hadden de discipelen zich verbaasd over de uitspraak van hun Meester: "Hoe moeilijk is het voor hen die op rijkdom vertrouwen om het Koninkrijk Gods binnen te gaan!". Zij riepen tegen elkaar uit: "Wie kan dan gered worden?" Nu kregen zij een demonstratie van de waarheid van Christus' woorden: "Wat bij de mensen onmogelijk is, is bij God mogelijk." Markus 10:24, 26; Lukas 18:27. Zij zagen hoe door de genade van God een rijke man het koninkrijk kon binnengaan. —*The Desire of Ages*, pp. 554, 555.

Laat de mensen naar Jezus kijken als hun enige hoop en helper; laat de Heer de ruimte om op de geest te werken, tot de ziel te spreken en indruk te maken op het begrip. Het is niet noodzakelijk voor u om al het hoe en waarom van het nieuwe hart te kennen en aan anderen te vertellen, of welke positie zij kunnen en moeten bereiken om nooit te zondigen. Zulk werk is u niet gegeven om te doen.

Ze zijn niet allemaal hetzelfde. Bekeringen zijn niet allemaal gelijk. Jezus maakt indruk op het hart, en de zondaar wordt wedergeboren tot een nieuw leven. Vaak zijn zielen tot Christus getrokken zonder hevige overtuiging, zonder verscheurende ziel, zonder wroeging. Zij keken naar een verheven Verlosser, zij leefden. Zij zagen de nood van de ziel, zij zagen de toereikendheid van de Verlosser en Zijn aanspraken, zij hoorden Zijn stem zeggen: "Volg Mij,"

en zij stonden op en volgden Hem. Deze bekering was echt, en het religieuze leven was even beslist als dat van anderen die alle kwellingen van een gewelddadig proces ondergingen. — *Selected Messages, book 1, p. 177.*

Het fundament van onze hoop in Christus is het feit dat wij onszelf erkennen als zondaars die herstel en verlossing nodig hebben. Het is omdat wij zondaars zijn dat wij de moed hebben om Hem als onze Verlosser te aanvaarden. Laten we er dan voor waken dat we met de dwalenden omgaan op een manier die aan anderen zou zeggen dat we geen verlossing nodig hebben. Laten we niet aanklagen, veroordelen en vernietigen alsof we foutloos zijn. Het is het werk van Christus om te herstellen, te helen, te herstellen. God is liefde. Hij geeft Satan geen gelegenheid om te triomferen door het slechtste te laten verschijnen of door onze zwakheden bloot te leggen aan onze vijanden.

Christus kwam om redding binnen het bereik van allen te brengen. De meest dwalende, de meest zondige mensen werden niet gepasseerd; Zijn arbeid was speciaal voor hen die de redding die Hij kwam brengen het meest nodig hadden. — *In Heavenly Places, p. 291.*

Donderdag 16 februari: Denk aan de man Job

In elke gemeente moet een schatkist voor de armen worden aangelegd. Laat dan ieder lid eens per week of eens per maand een dankoffer brengen aan God, zoals hem het beste uitkomt. Dit offer zal onze dankbaarheid uitdrukken voor de gaven van gezondheid, voedsel en comfortabele kleding. En zoals God ons heeft gezegend met deze gemakken, zullen we geld reserveren voor de armen, de lijdenden en de bedroefden. Ik wil de aandacht van onze broeders speciaal op dit punt vestigen. Denk aan de armen. Geef enkele van uw luxeartikelen op, ja, zelfs comfort, en help hen die slechts het meest schamele voedsel en kleding kunnen krijgen. Door voor hen te doen, doet u voor Jezus in de persoon van zijn heiligen. Hij vereenzelvigd zich met de lijdende mensheid. Wacht niet tot al uw denkbeeldige wensen zijn bevredigd. Vertrouw niet op uw gevoel en geef wanneer u er zin in heeft en houd het achter wanneer u er geen zin in hebt. Geef regelmatig, tien, twintig of vijftig cent per week, zoals u uzelf op de dag van God in het hemelse register wilt zien staan.

Wij zullen u dankbaar zijn voor uw goede wensen, maar de armen kunnen zich niet comfortabel houden op goede wensen alleen. Zij moeten tastbare bewijzen hebben van uw goedheid in voedsel en kleding. God wil niet dat een van zijn volgelingen om brood moet bedelen. Hij heeft u een overvloed gegeven, opdat u in hun behoeften kunt voorzien die zij zelf niet kunnen opbrengen. Wacht niet tot zij uw aandacht vragen voor hun behoeften. Handel zoals Job. Wat hij niet wist, zocht hij uit. Ga op inspectietocht en leer wat nodig is en hoe het het beste kan worden geleverd. — *Testimonies for the Church, vol. 5, pp. 150, 151.*

Grijp elke kans binnen uw bereik om goed te doen. Inactieve handen zullen een kleine oogst oogsten. Want wat leven ouderen anders dan voor de jongeren te zorgen en de hulpelozen te helpen? God heeft ze opgedragen aan ons die ouder zijn en ervaring hebben, en Hij zal ons ter verantwoording roepen als onze taken in deze richting worden verwaarloosd. ...

Maar weinigen hebben een juist besef van wat het woord christen inhoudt. Het is als Christus zijn, anderen goed doen, ontdaan zijn van alle egoïsme, en ons leven laten kenmerken door daden van belangeloze welwillendheid. ...

Let op de rijke beloning die beloofd wordt aan hen die dit doen. "Dan zal uw licht uitbreken als de morgen, en uw gezondheid zal snel opkomen." Dit is een overvloedig kostbare belofte voor allen die zich interesseren voor de omstandigheden van hen die hulp nodig hebben.

Hoe kan God binnenkomen en hen zegenen en voorspoed schenken die geen bijzondere zorg hebben voor iemand anders dan voor zichzelf, en die datgene wat Hij hun heeft toevertrouwd niet gebruiken om Zijn naam op aarde te verheerlijken? —*Testimonies for the Church*, vol. 2, pp. 330, 331.

Vrijdag 17 februari: Voor verder lezen

Sons and Daughters of God, "In Love for Others," p. 147;

The Upward Look, "Witnessing to Others," p. 264.

Les 8 - Plannen maken voor succes

Sabbatmiddag, 18 februari

Het is een zeer slecht beleid voor mensen om te proberen Gods plan te verbeteren en een noodoplossing te bedenken, waarbij zij hun goede impulsen in dit en dat geval samenvoegen en verrekenen met alles wat God voorschrijft. Wij moeten getrouwe cijfers geven bij de tiende en dan tegen de Heer zeggen: "Ik heb gedaan wat Gij mij bevolen hebt. Als Gij mij wilt eren door mij Uw goederen toe te vertrouwen om te verhandelen, zal ik door Uw genade een trouwe rentmeester zijn en alles doen wat in mijn vermogen ligt om spijze naar Uw huis te brengen.

Mensen die grote verantwoordelijkheden hebben, moeten er zeker van zijn dat zij God niet beroven met enige jota of tittel, wanneer er zoveel mee gemoeid is, zoals zo duidelijk wordt gesteld in Maleachi. Hier wordt ons verteld dat er een zegen wordt gegeven voor een getrouwe besteding van de tienden, en een vloek voor het begerig achterhouden van het geld dat in de schatkist zou moeten vloeien. Zouden wij dan niet op zeker moeten werken, door zo met God om te gaan in de omgang met het ons in vertrouwen geleende goed, dat er geen schaduw van verwijt op ons zal vallen? Ik hoef niet te vragen: Zal God degenen die trouw zijn niet zegenen? We hebben Zijn belofte. —*That I May Know Him*, p. 221.

Christus geeft in zijn bemiddelende hoedanigheid aan zijn dienaren de aanwezigheid van de Heilige Geest. Het is de doeltreffendheid van de Geest die menselijke instanties in staat stelt vertegenwoordigers van de Verlosser te zijn in het werk van de zielenredding. Om ons in dit werk met Christus te verenigen, moeten wij ons onder de vormende invloed van Zijn Geest stellen. Door de aldus verleende kracht kunnen wij met de Heer samenwerken verbonden in eenheid als werkers die samen met Hem werken aan de redding van zielen. Aan iedereen die zich aan de Heer aanbiedt voor de dienst en daarbij niets achterhoudt, wordt kracht gegeven voor het bereiken van onmetelijke resultaten.

De Heer God is door een eeuwige belofte gebonden om kracht en genade te leveren aan iedereen die door gehoorzaamheid aan de waarheid geheiligd wordt. Christus, aan wie alle macht in de hemel en op aarde is gegeven, werkt in sympathie samen met Zijn werktuigen - de ernstige zielen die dag aan dag eten van het levende brood, "dat uit de hemel neerdaalt". Johannes 6:50. De kerk op aarde, verenigd met de kerk in de hemel, kan alle dingen tot stand brengen. —*Testimonies for the Church*, vol. 7, pp. 30, 31.

Ons bedrijf of onze roeping is een onderdeel van Gods grote plan, en zolang het werk wordt uitgevoerd in overeenstemming met Zijn wil, is Hijzelf verantwoordelijk voor de resultaten. "Arbeiders samen met God" (1 Korintiërs 3:9) - ons deel is trouwe naleving van Zijn aanwijzingen. Er is dus geen plaats voor bezorgde zorg. Toewijding, trouw, zorgzaamheid, spaarzaamheid en discretie zijn geboden. Elk vermogen moet zo goed mogelijk worden gebruikt.

Maar de afhankelijkheid zal niet zijn van de succesvolle uitkomst van onze inspanningen, maar van de belofte van God. Het woord dat Israël in de woestijn voedde, en Elia in de tijd van hongersnood ondersteunde, heeft vandaag nog dezelfde kracht. "Wees daarom niet bezorgd, zeggende: Wat zullen wij eten? of: Wat zullen wij drinken? ... Zoekt eerst het Koninkrijk van God en Zijn gerechtigheid; en al deze dingen zullen u bovendien ontvangen." Mattheüs 6:31-33. —*Education, p. 138.*

Zondag 19 februari: Prioriteiten stellen

"Gedenk nu uw Schepper in de dagen van uw jeugd." Jezus verlangt een dienst van de jeugd. Hij wil dat zij erfgenamen zijn van onsterfelijkheid. Zij mogen opgroeien tot edele mannen en vrouwen, ondanks de morele verontreiniging die er in overvloed om hen heen is, die zo veel jongeren op jonge leeftijd corrumpeert. Ze mogen vrij zijn in Christus; kinderen van het licht, niet van de duisternis.

God roept elke jongeman en jonge vrouw op om elke slechte gewoonte af te zweren, ijverig te zijn in zaken, vurig van geest, de Heer dienend ... dat ... door de kracht van zijn Geest, Hij hen kracht zal geven om te overwinnen.

Individuele, constante, gezamenlijke inspanningen zullen worden beloond met succes. Wie veel goeds wil doen in onze wereld, moet bereid zijn dat te doen op Gods manier, door kleine dingen te doen. ...

Geleidelijke vooruitgang in een goed werk, het veelvuldig herhalen van één soort trouwe dienst, is van meer waarde in Gods ogen dan het doen van één groot werk, en wint voor de jeugd een goed rapport, dat karakter geeft aan hun inspanningen. —*Messages to Young People, p. 369.*

Hij die mensen macht geeft om rijkdom te verwerven, heeft aan de gave een verplichting verbonden. Van alles wat we verwerven eist Hij een bepaald deel op. De tiende is van de Heer. "Alle tienden van het land, hetzij van het zaad van het land, hetzij van de vrucht van het geboomte," "de tienden van de kudde, of van de kudde, ... zullen de Heer heilig zijn." Leviticus 27:30, 32. De belofte van Jacob te Bethel toont de omvang van de verplichting. "Van alles wat Gij mij zult geven," zei hij, "zal ik U zeker het tiende geven." Genesis 28:22.

"Breng alle tienden naar het magazijn" (Maleachi 3:10), is Gods bevel. Er wordt geen beroep gedaan op dankbaarheid of vrijgevigheid. Dit is een kwestie van eenvoudige eerlijkheid. De tiende is van de Heer, en Hij vraagt ons aan Hem terug te geven wat van Hem is.

"Het is vereist in rentmeesters, dat een man trouw wordt bevonden." 1 Korintiërs 4:2. Als eerlijkheid een essentieel beginsel is van het zakenleven, moeten wij dan niet onze verplichting aan God erkennen - de verplichting die aan alle andere ten grondslag ligt? —*Education, pp. 138, 139.*

God heeft uit de man een vrouw gemaakt, om een metgezel en helpster voor hem te zijn, om één met hem te zijn, om hem te bemoedigen en te zegenen, hij op zijn beurt om haar sterke helper te zijn. Allen die het huwelijk aangaan met een heilig doel - de man om de zuivere genegenheid van het vrouwenhart te verkrijgen, de vrouw om het karakter van haar man te verzachten en te verbeteren en het te vervolmaken - vervullen Gods doel voor hen. —*The Adventist Home, p. 99.*

In de huwelijksrelatie wordt een zeer belangrijke stap gezet - het samengaan van twee levens in één. Het is in overeenstemming met de wil van God dat man en vrouw samen

verbonden zijn in Zijn werk, om het voort te zetten in compleetheid en heiligheid. Zij kunnen dit doen.

De zegen van God in het huis waar deze vereniging zal bestaan, is als de zonneschijn van de hemel, want het is de gewijde wil van de Heer dat man en vrouw met elkaar verbonden zijn in heilige banden, onder Jezus Christus, met Hem om te besturen en Zijn geest om te leiden. —*The Adventist Home*, pp. 101, 102.

Maandag 20 februari: De zegen van het werk (Ideaal)

Hij die Adam en Eva in Eden leerde hoe ze de tuin moesten onderhouden, wil vandaag de mensen onderwijzen. Er is wijsheid voor hem die de ploeg drijft en het zaad zaait. Voor hen die Hem vertrouwen en gehoorzamen, zal God wegen van vooruitgang openen. Laat hen moedig voorwaarts gaan, vertrouwend op Hem om in hun behoeften te voorzien volgens de rijkdom van zijn goedheid.

Hij die de menigte voedde met vijf broden en twee kleine vissen is vandaag in staat om ons de vrucht van onze arbeid te geven. Hij die tot de vissers van Galilea zei: "zet uw netten uit om te vissen" (Luk 5:4), en die, toen zij gehoorzaamden, hun netten vulde tot ze braken, verlangt dat Zijn volk hierin een bewijs ziet van wat Hij vandaag voor hen zal doen. De God die in de woestijn de kinderen van Israël manna uit de hemel gaf, leeft en heerst nog steeds. Hij zal zijn volk leiden en vaardigheid en inzicht geven in het werk waartoe zij geroepen zijn. Hij zal wijsheid geven aan hen die ernaar streven hun plicht nauwgezet en verstandig te doen. Hij die de wereld bezit is rijk aan middelen, en zal iedereen zegenen die anderen wil zegenen.

We moeten in geloof naar de hemel kijken. We moeten ons niet laten ontmoedigen door een schijnbare mislukking, noch ontmoedigd worden door vertraging. We moeten vrolijk, hoopvol en dankbaar werken, in de overtuiging dat de aarde in haar boezem rijke schatten bewaart voor de trouwe werker, rijker dan goud of zilver. De bergen en heuvels veranderen; de aarde wordt oud als een kled; maar de zegen van God, die voor Zijn volk een tafel in de woestijn spreidt, zal nooit ophouden. —*The Ministry of Healing*, p. 200.

In het begin heeft de Heer de mens opgedragen de aarde te bewerken. Dit werk werd veel moeilijker gemaakt door de overtreding van de wet van God. Door deze overtreding werkte de mens zijn eigen huidige en eeuwige welzijn tegen. De aarde werd vervloekt omdat de mens door ongehoorzaamheid satan de gelegenheid gaf om in het menselijk hart het zaad van het kwaad te zaaien. De grond die in het begin alleen het goede voortbracht, begon onkruid voort te brengen, en hun groei vereiste een voortdurende strijd. —*This Day With God*, p. 12.

De naam "dienaar" geldt voor ieder mens; want wij zijn allen dienaren, en het zal goed voor ons zijn om te zien welke vorm wij aannemen. Is het de vorm van ontrouw, of van trouw? Is het onder bedienden de gewoonte om zoveel mogelijk te doen? Is het niet veeleer de heersende mode om het werk zo snel en zo gemakkelijk mogelijk af te handelen en het loon zo goedkoop mogelijk binnen te halen? Het doel is niet om zo grondig mogelijk te zijn, maar om het loon te krijgen. Zij die belijden de dienaren van Christus te zijn, mogen het bevel van de apostel Paulus niet vergeten: "Dienaren, weest uw heren naar het vlees gehoorzaam met vreze en beven, in eenvoud uws harten, als aan Christus, niet met ogendienst, als mensenbehagers, maar door als slaven van Christus de wil Gods van harte te doen, en bereidwillig dienstbaar te zijn als aan de Here en niet aan mensen. Gij weet immers, dat eenieder, hetzij slaaf, hetzij vrije, al het goede, dat hij gedaan heeft, van de Here zal terugontvangen" (Efeziërs 6:5-8). —*Messages to Young People*, p. 229.

Dinsdag 21 februari: De loonjaren

Hoe menigeen had kunnen ontsnappen aan financieel falen en ondergang door acht te slaan op de waarschuwingen die zo vaak in de Schrift worden herhaald en benadrukt: "Haastig verkregen rijkdom zal minder worden, maar wie door arbeid verzamelt, zal meer hebben." Spreuken 13:11...

Dit zijn beginselen waarmee het welzijn van de samenleving, van zowel seculiere als religieuze verenigingen, is verbonden. Het zijn deze principes die veiligheid geven aan eigendom en leven. Voor alles wat vertrouwen en samenwerking mogelijk maakt, is de wereld schatplichtig aan de wet van God, zoals gegeven in Zijn woord, en zoals die nog steeds, in vaak onduidelijke en bijna uitgewiste lijnen, in de harten van de mensen te vinden is.

De woorden van de psalmist, "De wet van Uw mond is mij beter dan duizenden stukken goud en zilver" (Psalm 119:72), stellen wat waar is vanuit een ander dan religieus standpunt. Het is een absolute waarheid, die in het bedrijfsleven wordt erkend. Zelfs in deze tijd van begeerte voor het verkrijgen van geld, waarin de concurrentie zo hard is en de methoden zo gewetenloos, wordt nog steeds algemeen erkend dat voor een jongeman die in het leven begint, integriteit, ijver, matigheid, zuiverheid en spaarzaamheid een beter kapitaal vormen dan welke hoeveelheid geld dan ook. —*Education*, pp. 136, 137.

Door Zijn eigen voorbeeld leerde Jezus dat het onze plicht is ijverig te zijn, dat ons werk met nauwkeurigheid en grondigheid moet worden uitgevoerd, en dat zulk een arbeid eervol is. De oefening die de handen leert nuttig te zijn en de jongeren traint om hun deel van de lasten van het leven te dragen, geeft fysieke kracht en ontwikkelt elk vermogen. Iedereen zou iets moeten vinden om te doen wat goed is voor zichzelf en nuttig voor anderen. God heeft werk aangewezen als een zegen, en alleen de ijverige werker vindt de ware glorie en vreugde van het leven. De goedkeuring van God rust met liefdevolle zekerheid op kinderen en jongeren die vrolijk deelnemen aan de taken van het huishouden en de lasten van vader en moeder delen. Zulke kinderen zullen uit huis gaan en nuttige leden van de maatschappij worden.

Gedurende Zijn hele leven op aarde was Jezus een ernstige en voortdurende werker. Hij verwachtte veel; daarom ondernam Hij veel. ... Jezus ging zorg en verantwoordelijkheid niet uit de weg. ... De positiviteit en energie, de soliditeit en de kracht van het karakter, die in Christus tot uiting kwamen, moeten in ons worden ontwikkeld, door dezelfde discipline die Hij doorstond. En de genade die Hij ontving is voor ons. —*The Desire of Ages*, pp. 72, 73.

Er zit wetenschap in het nederigste soort werk, en als iedereen het zo zou beschouwen, zou hij adellijk in de arbeid zien. Hart en ziel moeten in elk soort werk worden gelegd; dan is er vrolijkheid en doelmatigheid. In agrarische of mechanische beroepen kunnen mensen aan God bewijzen dat zij Zijn gave waarderen in de fysieke krachten, en ook in de geestelijke vermogens. Laat het geschoolde vermogen worden ingezet om verbeterde werkmethoden te bedenken. Dit is precies wat de Heer wil. Er is eer in elke klasse van werk dat essentieel is om gedaan te worden. Laat de wet van God de norm zijn voor het handelen en het veredelt en heiligt alle arbeid. Trouw in de uitvoering van elke plicht maakt het werk edel en openbaart een karakter dat God kan goedkeuren. —Ellen G. White Comments, in *The SDA Bible Commentary*, vol. 5, p. 1112.

Woensdag 22 februari: Werken met integriteit

Wat aan de basis ligt van zakelijke integriteit en echt succes is de erkenning van Gods eigendom. Als de Schepper van alle dingen, is Hij de oorspronkelijke eigenaar. Wij zijn Zijn

rentmeesters. Alles wat we hebben is een vertrouwen van Hem, te gebruiken volgens Zijn aanwijzingen.

Dit is een verplichting die op ieder mens rust. Het heeft te maken met het hele gebied van menselijke activiteit. Of we het nu erkennen of niet, we zijn rentmeesters, door God voorzien van talenten en mogelijkheden, en in de wereld geplaatst om een door Hem aangewezen werk te doen.

Aan ieder mens is "zijn werk" gegeven (Marcus 13:34), het werk waarvoor zijn capaciteiten hem geschikt maken, het werk dat voor hemzelf en zijn medemensen het grootste goed en voor God de grootste eer oplevert. —*Education*, pp. 137, 138.

Karaktersterkte bestaat uit twee dingen: wilskracht en zelfbeheersing. Veel jongeren verwarren sterke, ongecontroleerde hartstocht met karaktersterkte; maar de waarheid is dat hij die beheerst wordt door zijn hartstochten een zwak man is. De werkelijke grootheid en adel van de man wordt afgemeten aan de kracht van de gevoelens die hij beheerst, niet aan de kracht van de gevoelens die hem onderwerpen. De sterkste man is hij, die weliswaar gevoelig is voor misbruik, maar toch de hartstocht in toom houdt en zijn vijanden vergeeft. Zulke mannen zijn ware helden.

...

God heeft ons onze intellectuele en morele vermogens gegeven, maar ieder mens is in hoge mate de architect van zijn eigen karakter. Elke dag wordt het bouwwerk opgebouwd. Het woord van God waarschuwt ons om op te letten hoe wij bouwen, om te zien dat ons gebouw gegrondvest is op de eeuwige Rots. De tijd komt dat ons werk geopenbaard zal worden zoals het is. Het is nu de tijd voor allen om de krachten te cultiveren die God hen heeft gegeven, opdat zij karakters kunnen vormen voor nut hier en voor een hoger leven hierna. —*Testimonies for the Church*, vol. 4, p. 656.

"Of gij nu eet, of drinkt, of wat gij ook doet, doe alles tot eer van God." Hier is een beginsel dat ten grondslag ligt aan elke handeling, gedachte en beweegreden; de toewijding van het gehele wezen, zowel lichamelijk als geestelijk, aan de controle van de Geest van God. De ongeheiligde wil en hartstochten moeten worden gekruisigd. Dit kan beschouwd worden als een nauw en zwaar werk. Maar het moet gedaan worden, of u zult de verschrikkelijke zin uit de mond van Jezus horen: "Vertrek." U kunt alles doen door Christus, die u versterkt. ...

Je moet ernstig roepen: "O Heer, mijn diepste ziel bekeert zich." Je kunt een goede invloed hebben op andere jonge mensen. Moge de God van de vrede u geheel heiligen, ziel, lichaam en geest. —*Lift Him Up*, p. 262.

Jozef wandelde met God. Hij liet zich door geen enkele aansporing of bedreiging overhalen om van het rechte pad af te wijken en Gods wet te overtreden. En toen hij gevangen werd genomen en leed vanwege zijn onschuld, droeg hij dat zonder morren. Zijn zelfbeheersing en geduld in tegenspoed, en zijn onwrikbare trouw zijn nagelaten ten bate van allen die daarna op aarde zouden leven. Toen Jozefs broeders hun zonde voor hem erkenden, vergaf hij hen vrijelijk en toonde hij door zijn daden van welwillendheid en liefde dat hij geen wrok koesterde over hun vroegere wrede gedrag jegens hem. —*Spiritual Gifts*, vol. 3, p. 176.

Donderdag 23 februari: Goddelijke raad zoeken

Naar goeddunken van de Heer schenkt Hij degenen die zijn weg volgen, kracht waarmee zij een sterke invloed ten goede kunnen uitoefenen. Van God zijn zij afhankelijk, en aan Hem

moeten zij rekenschap afleggen van de wijze waarop zij de hun toevertrouwde talenten gebruiken. Zij moeten beseffen dat zij Gods rentmeesters zijn en zijn naam groot willen maken.

Zij wier genegenheid op God is gericht, zullen slagen. Zij zullen zichzelf uit het oog verliezen in Christus, en wereldse attracties zullen geen macht hebben om hen van hun trouw af te brengen. Zij zullen beseffen dat uiterlijk vertoon geen kracht geeft. Niet uiterlijk vertoon geeft een juiste voorstelling van het werk dat wij als Gods uitverkoren volk moeten doen. Zij die verbonden zijn aan ons sanatoriumwerk moeten getooid zijn met de genade van Christus. Dit zal hun de grootste invloed ten goede geven. —*Testimonies for the Church, vol. 7, p. 90.*

De wijste mens kan nuttige lessen leren van de manieren en gewoonten van de kleine wezens op aarde. De ijverige bij geeft intelligente mensen een voorbeeld dat zij best kunnen navolgen. Deze insecten houden zich aan een perfecte orde, en in de korf wordt geen nietsnut toegelaten. Ze voeren hun aangewezen werk uit met een intelligentie en activiteit die ons begrip te boven gaat. De mieren, die wij beschouwen als ongedierte dat we onder onze voeten moeten verpletteren, zijn in veel opzichten superieur aan de mens; want hij verbetert de gaven van God niet zo verstandig. De wijze man roept onze aandacht op voor de kleine dingen van de aarde: "Ga naar de mier, gij luiaard; beschouw haar wegen en wees wijs; die zonder gids, opzichter of heerser, in de zomer haar vlees voorziet en in de oogst haar voedsel verzamelt." "De mieren zijn een volk dat niet sterk is, toch bereiden zij hun vlees in de zomer." Wij kunnen van deze kleine leraren een les leren over trouw. Indien wij met dezelfde ijver de vermogens zouden verbeteren die een alwijze Schepper ons heeft geschonken, hoezeer zouden onze capaciteiten tot nut toenemen. Gods oog is gericht op de kleinste van Zijn schepselen; beschouwt Hij dan niet de naar Zijn beeld gevormde mens en verlangt Hij van hem een overeenkomstige beloning voor alle voordelen die Hij hem gegeven heeft? —*Testimonies for the Church, vol. 4, p. 455.*

Jezus heeft zijn goederen eeuwenlang aan zijn dienaren geleverd. De ene generatie na de andere heeft het erfelijk vertrouwen vergaard; de talenten zijn grotendeels door gebruik toegenomen en tot ons neergedaald. Wij zijn als Zijn huurknechten. Hij heeft ons gebracht, het losgeld betaald in Zijn eigen bloed om onze gewillige dienst veilig te stellen. ...

Alles wat Hij vraagt . . . is gewoon de toevertrouwde talenten te gebruiken. Als u denkt dat God u vijf talenten heeft gegeven, wees dan getroost dat Hij van u niet de verbetering van tien talenten verlangt. In de naam van Jezus van Nazareth, vraag ik u omhoog te kijken! De regenboog van belofte omcirkelt de troon. —*The Upward Look, p. 343.*

Vrijdag 24 februari: voor verder lezen

In Heavenly Places, "The Gold of Christian Character," p. 173;
My Life Today, "He Multiplies My Talents," p. 113.

Les 9 - Pas op voor begeerte

Sabbatmiddag, 25 februari

Het hele hart moet aan God worden overgegeven, anders kan nooit de verandering in ons plaatsvinden waardoor wij naar Zijn gelijkenis worden hersteld. Van nature zijn wij van God vervreemd. De Heilige Geest beschrijft onze toestand in woorden als deze: "Dood in overtredingen en zonden;" "het hele hoofd is ziek en het hele hart is zwak;" "er is geen gezondheid in." Wij zitten vast in de strik van Satan, "door hem gevangengenomen naar zijn wil". Efeziërs 2:1; Jesaja 1:5, 6; 2 Timotheüs 2:26. God wil ons genezen, ons bevrijden. Maar omdat

dit een hele transformatie vereist, een vernieuwing van onze hele natuur, moeten we ons volledig aan Hem overgeven.

De oorlog tegen zichzelf is de grootste strijd die ooit is gevoerd. Het opgeven van zichzelf, alles overgeven aan de wil van God, vereist een strijd; maar de ziel moet zich aan God onderwerpen voordat zij kan worden vernieuwd in heiligheid. ...

God stelt ons de hoogte van de zegen voor waarnaar Hij ons door zijn genade wil brengen. Hij nodigt ons uit om ons aan Hem over te geven, opdat Hij zijn wil in ons kan uitvoeren. Het blijft aan ons om te kiezen of wij bevrijd willen worden van de slavernij van de zonde, om de heerlijke vrijheid van de zonen van God te delen. —*Steps to Christ*, p. 43.

Maak God tot uw volledige afhankelijkheid. Doe je dat niet, dan is het tijd om te stoppen. Stop waar je bent, en verander de volgorde van de dingen. In oprechtheid, in zielshonger, roep naar God. Worstel met de hemelse instanties tot je de overwinning hebt. Leg uw hele wezen in de handen van de Heer, ziel, lichaam en geest, en besluit Zijn liefdevolle, toegewijde instantie te zijn, bewogen door Zijn wil, beheerst door Zijn geest, doordrenkt met Zijn Geest, dan zult u de hemelse dingen duidelijk zien.

Als we onze geest toestaan om meer bij Christus en de hemelse wereld te blijven, zullen we een krachtige stimulans en steun vinden in de strijd van de Heer. Trots en liefde voor de wereld zullen hun kracht verliezen als we de heerlijkheden van dat betere land, dat zo spoedig ons thuis zal zijn, aanschouwen. Naast de lieflijkheid van Christus zullen alle aardse attracties van weinig waarde lijken. —*Sons and Daughters of God*, p. 105.

Voortdurende, zelfverloochenende welwillendheid is Gods remedie tegen de verzengende zonden van egoïsme en hebzucht. God heeft systematische welwillendheid ingesteld om Zijn zaak te ondersteunen en de nood van de lijdende en behoeftige mensen te lenigen. Hij heeft bepaald dat geven een gewoonte moet worden, zodat het de gevaarlijke en bedrieglijke zonde van begeerte tegengaat. Voortdurend geven doodt het begeren. Systematische liefdadigheid is ontworpen in de orde van God om schatten van de hebzuchtigen weg te nemen zo snel als ze worden verkregen en ze toe te wijzen aan de Heer, aan wie ze toebehoren. ...

De voortdurende toepassing van Gods plan van systematische weldadigheid verzwakt de hebzucht en versterkt de weldadigheid. Als de rijkdom toeneemt, richten de mensen, zelfs zij die godvruchtigheid belijden, hun hart daarop; en hoe meer zij hebben, hoe minder zij aan de schatkist van de Heer geven. Zo maakt rijkdom de mensen egoïstisch, en het oppotten voedt de hebzucht; en deze kwaden versterken elkaar door actieve oefening. God kent ons gevaar en heeft ons voorzien van manieren om onze eigen ondergang te voorkomen. —*Testimonies for the Church*, vol. 3, p. 548.

Zondag 26 februari: De ultieme oorspronkelijke zonde?

Zolang alle geschapen wezens de trouw van de liefde erkenden, was er volmaakte harmonie in het heelal van God. Het was de vreugde van de hemelse gastheer om het doel van hun Schepper te vervullen. Zij schepten er genoeg in Zijn glorie te weerspiegelen en Zijn lof te tonen. En terwijl de liefde voor God oppermachtig was, was de liefde voor elkaar vertrouwelijk en onzelfzuchtig. Er was geen noot van onenigheid die de hemelse harmonie ontsierde. Maar er kwam een verandering in deze gelukkige staat. ...

Beetje bij beetje gaf Lucifer toe aan het verlangen naar zelfverheffing. De Schrift zegt: "Uw hart is trots vanwege uw schoonheid, u hebt uw wijsheid verdorven vanwege uw helderheid." Ezechiël 28:17. "Gij hebt in uw hart gezegd: ... Ik zal mijn troon verheffen boven de

sterren van God. ... Ik zal zijn als de Allerhoogste." Jesaja 14:13, 14. Hoewel al zijn heerlijkheid van God was, beschouwde deze machtige engel het als betrekking hebbend op zichzelf. Niet tevreden met zijn positie, hoewel vereerd boven de hemelse menigte, waagde hij het eerbetoon te begeren dat alleen de Schepper toekwam. In plaats van te trachten God oppermachtig te maken in de genegenheid en trouw van alle geschapen wezens, probeerde hij hun dienst en trouw aan zichzelf te verzekeren. En omdat hij de glorie begeerde waarmee de oneindige Vader zijn Zoon had bekleed, streefde deze prins der engelen naar de macht die alleen Christus toekwam. — *Patriarchs and Prophets*, p. 35.

Velen die beweren in God te geloven verloochenen Hem door hun werken. Hun aanbidding van geld, huizen en land maakt hen tot afgodendienaars en afvalligen. Alle egoïsme is begeerte en dus afgoderij. Velen die hun naam op de kerkelijke ledenlijst hebben gezet, als gelovigen in God en de Bijbel, aanbidden de goederen die de Heer hun heeft toevertrouwd, opdat zij Zijn aalmoesgevers zouden zijn. Zij buigen zich misschien niet letterlijk neer voor hun aardse schat, maar toch is het hun god. Het zijn aanbidders van de mammon. Aan de dingen van deze wereld bewijzen zij de eer die de Schepper toekomt. Hij die alles ziet en weet, legt de valsheid van hun daad vast.

In de zielentempel van een wereldse christen wordt God buitengesloten, opdat de wereldse politiek overvloedig ruimte krijgt. Geld is zijn god. Het behoort toe aan Jehovah, maar hij aan wie het is toevertrouwd weigert het te laten vloeien in daden van weldadigheid. Zou hij het zich toe-eigenen in overeenstemming met Gods ontwerp, dan zou de wierook van zijn goede werken opstijgen naar de hemel, en uit duizenden bekeerde zielen zouden liederen van lof en dankbaarheid klinken. — *Counsels on Stewardship*, p. 223.

Zuivere godsdienst brengt vrede, geluk, tevredenheid; godsvrucht is nuttig voor dit leven en het komende leven.

Die onrust en ontevredenheid die eindigen in piekeren en klagen is zondig; maar de ontevredenheid met zichzelf die aanzet tot meer serieuze inspanning voor grotere verbetering van de geest voor een breder gebied van nut is prijzenswaardig. Deze ontevredenheid eindigt niet in teleurstelling, maar in het verzamelen van kracht voor een hoger en uitgebreider gebied van nut. Wees alleen altijd in evenwicht door een vast religieus beginsel en een gevoelig geweten, met de vreze Gods voor u, en u zult zeker slagen in het geschikt worden voor een leven van nut. — *Our High Calling*, p. 242.

Maandag 27 februari: Een vervloekt ding in het kamp

Om zijn schuld onomstotelijk vast te stellen en geen grond te laten voor de beschuldiging dat hij ten onrechte was veroordeeld, smeekte Jozua Achan plechtig de waarheid te erkennen. De ellendige man bekende zijn misdaad ten volle: "Ik heb inderdaad gezondigd tegen de Here God van Israël. ... Toen ik onder de buit een goed Babylonisch kleed zag, en tweehonderd sjekels zilver, en een wig goud van vijftig sjekels gewicht, toen begeerde ik ze, en nam ze; en zie, ze zijn verborgen in de grond in het midden van mijn tent." ...

Van de miljoenen van Israël was er maar één man die, in dat plechtige uur van triomf en van oordeel, het bevel van God had durven overtreden. Achans hebzucht werd opgewekt door de aanblik van dat kostbare kleed van Shinar; zelfs toen het hem oog in oog met de dood had gebracht noemde hij het "een mooi Babylonisch gewaad". De ene zonde leidde tot de andere, en hij eigende zich het goud en zilver toe, dat bestemd was voor de schatkist van de Heer; hij

beroofde God van de eerste vruchten van het land Kanaän. —*Patriarchs and Prophets*, pp. 495, 496.

Wie het aardse ziet als het hoogste goed, wie zijn leven besteedt aan het verwerven van wereldse rijkdom, doet inderdaad een slechte investering. Te laat zal hij zien dat hetgeen waarop hij heeft vertrouwd tot stof vergaat. Alleen door zelfverloochening, door het offer van aardse rijkdom, kan de eeuwige rijkdom worden verkregen. Het is door veel beproeving dat de christen het koninkrijk der hemelen binnengaat. Voortdurend moet hij de goede oorlog (met zichzelf) voeren en zijn wapens niet neerleggen totdat Christus hem rust geeft. Alleen door alles aan Christus te geven kan hij de erfenis verwerven die in alle eeuwigheid zal blijven bestaan. —*This Day With God*, p. 152.

Dit was de ondergang van de Joden, en het zal de ondergang zijn van vele zielen in onze tijd. Duizenden maken dezelfde fout als de Farizeeër die Christus op het feest van Mattheüs verweet. In plaats van een gekoesterd idee op te geven of een afgodsbeeld van een mening te verwerpen, weigeren velen de waarheid die van de Vader van het licht komt. Zij vertrouwen op zichzelf en vertrouwen op hun eigen wijsheid, en beseffen hun geestelijke armoede niet. Zij staan erop gered te worden op de een of andere manier waardoor zij een of ander belangrijk werk kunnen verrichten. Wanneer zij zien dat er geen manier is om zichzelf in het werk te verweven, verwerpen zij de geboden verlossing.

Een wettische godsdienst kan nooit zielen tot Christus leiden; want het is een liefdeloze, Christusloze godsdienst. Vasten of bidden dat wordt aangedreven door een zelfrechtvaardigende geest is een gruwel in de ogen van God. De plechtige samenkomst voor aanbedding, de ronde van godsdienstige ceremoniën, de uitwendige vernedering, het imposante offer, verkondigen dat de doener van deze dingen zichzelf als rechtvaardig beschouwt, en als gerechtigd tot de hemel; maar het is allemaal bedrog. Onze eigen werken kunnen nooit redding kopen. ...

De mens moet zichzelf ontledigen voordat hij in de meest volledige zin een gelovige in Jezus kan zijn. Als hij afstand doet van zichzelf, kan de Heer van de mens een nieuw schepsel maken. Nieuwe zakken kunnen de nieuwe wijn bevatten. De liefde van Christus zal de gelovige bezielen met nieuw leven. In hem die kijkt naar de Leidsman en Voleinder van zijn geloof zal het karakter van Christus openbaar worden. —*The Desire of Ages*, p. 280.

Dinsdag 28 februari: Het hart van Judas

Judas had waardevolle kwaliteiten, maar er waren enkele trekken in zijn karakter die weggesneden moesten worden voordat hij gered kon worden. Hij moest opnieuw geboren worden, niet uit vergankelijk maar uit onvergankelijk zaad. Zijn grote erfelijke en gecultiveerde neiging tot kwaad was hebzucht. En door de praktijk werd dit een gewoonte die hij in al zijn handel voerde. ...

Hij kreeg alle gelegenheid om Christus te ontvangen als zijn persoonlijke Verlosser, maar hij weigerde deze gave. Hij wilde zijn weg en wil niet aan Christus toegeven. Hij deed niet wat in strijd was met zijn eigen neigingen; daarom werd zijn sterke gierige geest niet gecorrigeerd. Terwijl hij een discipel in uiterlijke vorm bleef, en in de tegenwoordigheid van Christus zelf, eigende hij zich middelen toe die tot de schatkist van de Heer behoorden.

Judas had baat kunnen hebben bij deze lessen, als hij een verlangen had gehad om in zijn hart juist te zijn; maar zijn hebzucht overmeesterde hem, en de liefde voor geld werd een heersende macht. Door toegeeflijkheid liet hij deze eigenschap in zijn karakter groeien en zo diep

wortelen dat het het goede zaad van de waarheid, dat in zijn hart was gezaaid, verdrong. — *Counsels on Stewardship*, pp. 219, 220.

Geld was voor Judas een voortdurende verleiding, en van tijd tot tijd, als hij een kleine dienst voor Christus deed, of een beetje tijd besteedde aan religieuze doeleinden, betaalde hij zichzelf uit het schamele fonds dat verzameld was om het licht van het evangelie te bevorderen. Uiteindelijk werd hij zo gierig dat hij zich bitter beklagde omdat de zalf die op het hoofd van Jezus werd gegoten duur was. Hij draaide het steeds weer om in zijn gedachten, en telde het geld dat hij in handen had kunnen krijgen om uit te geven als die zalf was verkocht. Zijn egoïsme werd sterker, totdat hij voelde dat de schatkist werkelijk een groot verlies had geleden door de waarde van de zalf niet in geld te ontvangen. Uiteindelijk klaagde hij openlijk over de extravagantie van dit dure offer aan Christus. Onze Verlosser berispte hem voor deze hebzucht. Dit wakkerde een vuur aan in het hart van Judas, totdat hij voor een klein bedrag ermee instemde zijn Heer te verraden. Er zullen er onder de sabbatvierders zijn die niet eerlijker van hart zijn dan Judas. — *Testimonies for the Church*, vol. 4, p. 42.

Als we tot God naderen, zullen we tot elkaar naderen. Wij kunnen niet tot hetzelfde kruis naderen zonder in eenheid van geest te komen. Christus bad dat Zijn discipelen één zouden zijn zoals Hij en de Vader één zijn. We moeten proberen één te zijn in geest en inzicht. Wij moeten trachten één te zijn opdat God in ons verheerlijkt wordt zoals Hij verheerlijkt werd in de Zoon, en God ons zal liefhebben zoals Hij zijn Zoon liefheeft.

God houdt van je. Hij wil u niet tot Hem brengen om u pijn te doen, o nee; maar om u te troosten, om u te overgieten met vreugdeolie, om de wonden te genezen die de zonde heeft gemaakt, om te verbinden waar Satan heeft gekneusd. Hij wil u de klederen der lof geven voor uw bezwaard gemoed. — *That I May Know Him*, p. 246.

Woensdag 1 maart: Ananias en Safira

God haat huichelarij en valsheid. Ananias en Safira bedreven bedrog in hun omgang met God; zij logen tegen de Heilige Geest, en hun zonde werd bezocht met een snel en verschrikkelijk oordeel. Toen Ananias met zijn offer kwam, zei Petrus: "Ananias, waarom heeft Satan uw hart vervuld om tegen de Heilige Geest te liegen en een deel van de prijs van het land achter te houden? Waarom hebt gij dit in uw hart opgevat? Gij hebt niet gelogen tegen de mensen, maar tegen God."

"Ananias die deze woorden hoorde, viel neer en gaf de geest; en grote vrees kwam over allen die deze dingen hoorden." ...

De Oneindige Wijsheid zag dat dit signaal van de toorn van God nodig was om de jonge kerk te behoeden voor demoralisatie. Hun aantal nam snel toe. De kerk zou in gevaar zijn gekomen als er in de snelle toename van bekeerlingen mannen en vrouwen waren bijgekomen die, terwijl zij beweerden God te dienen, de mammon aanbadten. Dit oordeel getuigde dat mensen God niet kunnen misleiden, dat Hij de verborgen zonde van het hart ontdekt, en dat Hij niet wordt bespot. Het was bedoeld als een waarschuwing voor de kerk, om hen ertoe te brengen pretenties en huichelarij te vermijden, en ervoor te waken God te beroven. — *Acts of the Apostles*, pp. 72, 73.

Er zijn mensen die zich schuldig maken aan dezelfde zonde als Ananias en Safira, die denken dat als zij een deel achterhouden van wat God in het tiendenstelsel opeist, de broeders het nooit zullen weten. Zo dacht het schuldige echtpaar, wiens voorbeeld ons als waarschuwing

wordt gegeven. God bewijst in dit geval dat Hij het hart doorzoekt. De motieven en doeleinden van de mens kunnen niet voor Hem verborgen blijven. Hij heeft de christenen van alle tijden een voortdurende waarschuwing nagelaten om op te passen voor de zonde waartoe de harten van de mensen voortdurend geneigd zijn.

Hoewel op de herhaling van de zonde van Ananias en Safira nu geen zichtbare tekenen van Gods ongenoegen volgen, is de zonde toch even gruwelijk in de ogen van God en zal zij even zeker in de dag van het oordeel over de overtreder worden gebracht, en velen zullen zelfs in dit leven de vloek van God voelen. Wanneer een belofte aan de zaak wordt gedaan, is dat een gelofte aan God, die heilig moet worden gehouden. In de ogen van God is het niet beter dan heiligschennis om ons datgene toe te eigenen wat eens beloofd is om Zijn heilig werk te bevorderen. —*Testimonies for the Church, vol. 4, p. 469.*

Zelfopoffering is de kern van Christus' leer. Vaak wordt dit gelovigen opgedragen in een taal die gezaghebbend lijkt, omdat er geen andere manier is om mensen te redden dan hen af te snijden van hun leven van zelfzuchtigheid. Christus gaf in Zijn leven op aarde een ware voorstelling van de kracht van het evangelie. ... Aan iedere ziel die met Hem wil lijden in verzet tegen de zonde, in arbeid voor Zijn zaak, in zelfverloochening voor het welzijn van anderen, belooft Hij een deel in de eeuwige beloning van de rechtvaardigen. Door de oefening van de geest die Zijn levenswerk kenmerkte, moeten wij deelgenoten worden van Zijn natuur. Deelnemend in dit leven van opoffering ter wille van anderen, zullen wij met Hem in het komende leven delen in het "veel grotere en eeuwige gewicht der heerlijkheid." —*The Review and Herald, 28 september 1911.*

Donderdag 2 maart: Begeerte overwinnen

De dodelijke zonde die tot de ondergang van Achan leidde, was geworteld in hebzucht, een van de meest voorkomende en de meest lichtzinnige van alle zonden. Terwijl andere overtredingen worden ontdekt en bestraft, roept de overtreding van het tiende gebod zelden afkeuring op. De enormiteit van deze zonde en haar verschrikkelijke gevolgen zijn de lessen in de geschiedenis van Achan.

Gierigheid is een kwaad dat zich geleidelijk ontwikkelt. Achan had winstbejag gekoesterd totdat het een gewoonte werd, die hem bond in boeien die bijna onmogelijk te breken waren. Terwijl hij dit kwaad koesterde, zou hij met afschuw vervuld zijn geweest bij de gedachte onheil over Israël te brengen; maar zijn waarneming was door de zonde afgestompt, en toen de verleiding kwam, viel hij als een gemakkelijke prooi.

Worden dergelijke zonden niet nog steeds begaan, ondanks even plechtige en uitdrukkelijke waarschuwingen? Het is ons net zo direct verboden om aan hebzucht toe te geven als Achan om zich de buit van Jericho toe te eigenen. God heeft verklaard dat het afgoderij is. We zijn gewaarschuwd, . . . "Let op, en pas op voor hebzucht." Lucas 12:15. . . We hebben voor ons de angstige ondergang van Achan, van Judas, van Ananias en Safira. Achter al deze mensen staat het lot van Lucifer, de "zoon van de morgen", die, omdat hij een hogere staat begeerde, voor altijd de helderheid en gelukzaligheid van de hemel verspeelde. En toch, ondanks al deze waarschuwingen, is er veel begeerte. —*Patriarchs and Prophets, p. 496.*

God heeft bepaald dat wij niet worden verzocht boven hetgeen wij kunnen dragen, maar dat Hij bij elke verzoeking een weg tot ontkoming zal banen. Als wij geheel voor God leven, zullen wij niet toestaan dat onze geest zich overgeeft aan zelfzuchtige voorstellingen.

Als er een manier is waarop Satan toegang kan krijgen tot de geest, zal hij zijn onkruid zaaien en laten groeien tot het een overvloedige oogst oplevert. In geen geval kan Satan heerschappij verkrijgen over de gedachten, woorden en daden, tenzij wij vrijwillig de deur openen en hem uitnodigen binnen te komen. Hij zal dan binnenkomen en, door het goede zaad dat in het hart is gezaaid weg te vangen, de waarheid van geen nut maken.

Allen die de naam van Christus noemen, moeten waken en bidden en de wegen van de ziel bewaken, want Satan is aan het werk om te bederven en te vernietigen als hem het minste voordeel wordt gegeven. —*The Adventist Home*, p. 402.

(1 Korintiërs 10:12, 13). Deze woorden zijn gegeven voor de mensen terwijl zij in verbinding staan met de wereld, onderworpen aan verleidingen en invloeden die bedriegen en misleiden. Zolang zij hun geest gericht houden op Hem die hun zonde en hun schuld is, zullen de zwaarheid en duisternis die hen omringen geen vlek of smet op hun kledingstukken achterlaten. Zij zullen met Christus wandelen. Zij zullen bidden en geloven en werken om de zielen te redden die klaar zijn om te vergaan. Zij proberen de banden te verbreken die Satan op hen heeft vastgemaakt, en zij zullen niet beschaamd worden als zij door geloof Christus tot hun metgezel maken. Verleidingen en misleidingen zullen door de grote bedrieger voortdurend naar voren worden gebracht om het werk van de mens te bederven, maar als hij op God vertrouwt, als hij nederig en zachtmoedig en nederig van hart is en de weg van de Heer bewandelt, zal de hemel zich verblijden, want hij zal de overwinning behalen. —*Ellen G. White Commentaar, in The SDA Bible Commentary, vol. 7, p. 960.*

Vrijdag 3 maart: Voor verder lezen

Our High Calling, “Let Jesus Lead,” p. 38;

Reflecting Christ, “Christ a Perfect Example for All,” p. 37.

Les 10 - Teruggeven

Sabbatmiddag, 4 maart

David was verontrust toen hij hen zag, die eens de vreze Gods voor zich leken te hebben, nu op hoge leeftijd schijnbaar verlaten van God en blootgesteld aan de spot van de vijanden van de Heer. ...

David was sterk ontroerd. Hij was verontrust. Hij zag uit naar de tijd dat hij oud zou worden, en vreesde dat God hem zou verlaten en dat hij even ongelukkig zou zijn als andere bejaarden wiens loop hij had opgemerkt, en dat hij zou worden overgelaten aan de smaad van de vijanden van de Heer. Met deze last op zich bidt hij ernstig [Psalm 71:9, 17, 19 geciteerd]. David voelde de noodzaak om zich te wapenen tegen het kwaad dat de ouderdom met zich meebrengt...

Als zij de positie zouden innemen die God van hen verlangt, zouden hun laatste dagen hun beste en gelukkigste kunnen zijn. Zij die kinderen hebben in wier eerlijkheid en beheer zij reden hebben om hen te vertrouwen, moeten hen toestaan voor hen te zorgen en in hun geluk te voorzien. Als zij dit niet doen, zal Satan misbruik maken van hun gebrek aan geestelijke kracht, en voor hen zorgen. Zij moeten zorgen en lasten opzij leggen, en hun tijd zo gelukkig mogelijk besteden aan het rijpen voor de hemel. —*Ellen G. White Comments, in The SDA Bible Commentary, vol. 3, p. 1148.*

Er leven mannen op onze aarde die de leeftijd van vijftig jaar zijn gepasseerd. De natuurlijke gevolgen van ouderdom worden gezien in hun zwakheid. Maar zij geloven God, en

God heeft hen lief. Het zegel van God is op hen en zij zullen behoren tot degenen van wie de Heer heeft gezegd: "Zalig zijn de doden die in de Heer sterven." Met Paulus kunnen zij zeggen: "Ik heb een goede strijd gestreden, ik heb de loop volbracht, ik heb het geloof behouden; voorts is er voor mij een kroon der gerechtigheid klaargelegd, die de Heer, de rechtvaardige rechter, mij te dien dage zal geven; en niet aan mij alleen, maar aan allen die zijn verschijning liefhebben." Er zijn velen wier grijze haren God eert, omdat zij een goede strijd hebben gestreden en het geloof hebben behouden. —*Letter 207, 1899.*

Wat een heerlijke morgen zal de opstandingsmorgen zijn! Wat een prachtig tafereel zal zich openen wanneer Christus zal komen om bewonderd te worden door hen die geloven! Allen die met Christus deelgenoten waren in Zijn vernedering en lijden, zullen met Hem deelgenoten zijn in Zijn heerlijkheid. Door de opstanding van Christus uit de dood zal iedere gelovige heilige die in Jezus ontslapen is, in triomf uit zijn gevangenis komen. De opgestane heilige zal uitroepen: "O dood, waar is uw angel? O graf, waar is uw overwinning?" (1 Korintiërs 15:55).

Jezus Christus heeft de dood overwonnen en de boeien van het graf verbroken, en allen die in het graf slapen zullen in de overwinning delen; zij zullen als overwinnaar uit hun graven komen. —*Selected Messages, book 2, pp. 271, 272.*

Zondag 5 maart: De rijke dwaas

De plechtige waarschuwing die werd gegeven aan de dwaze rijke man zou een voldoende waarschuwing moeten zijn voor alle mensen tot het einde der tijden. Les na les werd door onze Heer gegeven om iedereen af te brengen van egoïsme, en om hechte banden van gemeenschap en broederschap tussen mens en mens tot stand te brengen. Hij wenste dat de harten van de gelovigen nauw met elkaar verbonden zouden zijn in sterke banden van sympathie, zodat er eenheid in Hemzelf zou zijn. Zij moeten zich samen verheugen in de hoop op de heerlijkheid van God, op zoek naar het eeuwige leven door de deugd van Jezus Christus. Als Christus in het hart verblijft, zal zijn liefde zich door de bezitter ervan verspreiden naar anderen, en hart tot hart verbinden. ...

Jezus geeft de Heilige Geest in grote mate voor grote noodgevallen, om onze zwakheden te helpen, om ons sterke troost te geven, om ons verstand te verlichten en onze harten te zuiveren en te veredelen. Christus wordt voor ons wijsheid, gerechtigheid, heiliging en verlossing. —*Reflecting Christ, p. 103.*

De doelen van deze man waren niet hoger dan die van de beesten die vergaan. Hij leefde alsof er geen God was, geen hemel, geen toekomstig leven; alsof alles wat hij bezat van hemzelf was, en hij niets verschuldigd was aan God of de mens. De psalmist beschreef deze rijke man toen hij schreef: "De dwaas heeft in zijn hart gezegd: Er is geen God." Psalm 14:1.

Deze man heeft voor zichzelf geleefd en gepland. Hij ziet dat de toekomst overvloedig is voorzien; er is nu niets anders voor hem dan de vruchten van zijn arbeid te koesteren en ervan te genieten. Hij beschouwt zichzelf als bevoorrecht boven andere mensen, en strijkt de eer op voor zijn wijs beheer. ...

Maar "de wijsheid van deze wereld is dwaasheid bij God." 1 Korintiërs 3:19. Terwijl de rijke man uitkijkt naar jaren van genot, maakt de Heer heel andere plannen. ...

Het enige wat nu van waarde voor hem zou zijn, heeft hij niet veiliggesteld. Door voor zichzelf te leven heeft hij de goddelijke liefde verworpen die in barmhartigheid naar zijn medemensen zou zijn uitgestroomd. Zo heeft hij het leven verworpen. Want God is liefde en

liefde is leven. Deze man heeft het aardse *verkozen* boven het geestelijke, en met het aardse moet hij heengaan. —*Christ's Object Lessons*, p. 257, 258.

Als de mensen hun plicht zouden doen als trouwe rentmeesters van de goederen van hun Heer, zou er geen geroep om brood zijn, geen lijden in armoede, niemand naakt en in gebrek. Het is de ontrouw van de mensen die de lijdensweg van de mensheid veroorzaakt. Als zij, die God tot rentmeesters heeft gemaakt, zich de goederen van hun Heer zouden gebruiken voor het doel waarvoor Hij ze heeft gegeven, zou deze toestand van lijden niet bestaan. De Heer beproeft de mensen door hun een overvloed aan goede dingen te geven, zoals Hij de rijke man in de gelijkenis beproefde. Als wij ons ontrouw tonen aan de rechtvaardige mammon, wie zal ons dan de ware rijkdom toevertrouwen? Het zullen zij zijn die de test op aarde hebben doorstaan, die trouw zullen worden bevonden, die de woorden van de Heer hebben gehoorzaamd door barmhartig te zijn, door hun middelen te gebruiken voor de bevordering van Zijn koninkrijk, die van de lippen van de Meester zullen horen: "Goed gedaan, goede en trouwe dienaar; gij zijt trouw geweest over enkele dingen, Ik zal u heerser maken over vele dingen." —*The Review and Herald*, 26 juni 1894.

Maandag 6 maart: U kunt het niet meenemen

Het boek Prediker is geschreven door Salomo op zijn oude dag, nadat hij ten volle had bewezen dat alle genoegens die de aarde kan geven leeg en onbevredigend zijn. Hij laat daarin zien hoe onmogelijk de ijdelheden van de wereld aan het verlangen van de ziel kunnen voldoen. Zijn conclusie is dat het wijsheid is om met dankbaarheid te genieten van de goede gaven van God, en goed te doen; want al onze werken zullen in het oordeel worden gebracht.

Salomo's autobiografie is treurig. Hij geeft ons de geschiedenis van zijn zoektocht naar geluk. Hij hield zich bezig met intellectuele bezigheden; hij bevredigde zijn liefde voor plezier; hij voerde zijn plannen voor commerciële ondernemingen uit. Hij werd omringd door de fascinerende pracht en praal van het hofleven. Alles wat het vleselijke hart kon verlangen stond tot zijn beschikking; toch vat hij zijn ervaring samen in dit trieste verslag: [Prediker 1:14-2:11 geciteerd].

Salomo had een grote geleerdheid, maar zijn wijsheid was dwaasheid, want hij wist niet hoe hij in morele onafhankelijkheid, vrij van zonde, kon staan in de kracht van een karakter gevormd naar de goddelijke gelijkenis. Salomo heeft ons het resultaat verteld van zijn onderzoek, zijn nauwgezette inspanningen, zijn volhardend onderzoek. Hij verklaart zijn wijsheid geheel ijdel. —*Ellen G. White Commentaar, in The SDA Bible Commentary, vol. 3, pp. 1164, 1165.*

Elke ademhaling, elk kloppen van het hart is een bewijs van de alles doordringende zorg van Hem in wie "wij leven en bewegen en ons wezen hebben." Handelingen 17:28. Het is niet vanwege inherente kracht dat de aarde jaar na jaar haar rijkdommen voortbrengt en rond de zon blijft draaien. De hand van God leidt de planeten en houdt ze op hun plaats in hun ordelijke mars door de hemel. Hij "brengt hun scharen in getal; Hij noemt ze allen bij namen door de grootheid van Zijn macht, want Hij is sterk in macht; niet één faalt." Jesaja 40:26. Het is door Zijn macht dat de vegetatie bloeit, dat de bladeren verschijnen en de bloemen bloeien. Hij "doet gras groeien op de bergen" (Psalm 147:8), en door Hem worden de valleien vruchtbaar gemaakt. "Alle dieren van het woud ... zoeken hun voedsel bij God", en elk levend wezen, van het kleinste insect tot de mens, is dagelijks afhankelijk van Zijn voorzienige zorg.

In de prachtige woorden van de psalmist: "Deze wachten allen op U. ... Wat Gij hun geeft, verzamelen zij: Gij opent Uw hand, zij worden met goed vervuld." Psalm 104:20, 21, 27, 28. Zijn

woord bestuurt de elementen; Hij bedekt de hemel met wolken en bereidt regen voor op de aarde. "Hij geeft sneeuw als wol: Hij verstroot de rijp als as." Psalm 147:16. "Wanneer Hij Zijn stem uitspreekt, is er een menigte van wateren in de hemelen, en Hij doet de dampen opstijgen van de einden der aarde; Hij maakt bliksemschichten met regen, en brengt de wind voort uit Zijn schatkamers." Jeremia 10:13. —*Patriarchs and Prophets*, p. 115.

Allen die hun naam in het boek des levens bewaard willen zien, moeten nu, in de weinige resterende dagen van hun proeftijd, hun zielen voor God pijnigen door verdriet over de zonde en waarachtig berouw. Er moet een diep, gelovig onderzoek van het hart zijn. De lichte, frivole geest waarin zoveel belijdende christenen zich uitleven, moet worden afgeschaft. Er ligt een ernstige oorlog voor allen die de kwade neigingen die de overhand willen krijgen, willen bedwingen. Het werk van voorbereiding is een individueel werk. —*Sons and Daughters of God*, p. 355.

Dinsdag 7 maart: Begin met persoonlijke behoeften

Het leven is te plechtig om op te gaan in tijdelijke en aardse zaken, in een tredmolen van zorg en bezorgdheid voor de dingen die maar een atoom zijn in vergelijking met de dingen van eeuwig belang. Toch heeft God ons geroepen om Hem te dienen in de tijdelijke zaken van het leven. Toewijding in dit werk is evenzeer een deel van ware godsdienst als toewijding in geestelijke zaken. De Bijbel geeft geen goedkeuring aan luiheid. Het is de grootste vloek die onze wereld treft. Elke man en vrouw die zich echt bekeert, zal een ijverige werker zijn...

Het is de plicht van elke christen om gewoonten van orde, grondigheid en snelheid te verwerven. Er is geen excuus voor traag geklungel bij welk werk dan ook. Als iemand altijd aan het werk is en het werk is nooit af, dan komt dat omdat geest en hart niet in het werk zijn gestoken. Degene die traag is en in het nadeel werkt, moet zich realiseren dat dit fouten zijn die gecorrigeerd moeten worden. Hij moet zijn geest oefenen in het plannen hoe de tijd te gebruiken om de beste resultaten te verkrijgen. Door tact en methode zullen sommigen in vijf uur evenveel bereiken als anderen in tien uur. —*Christ's Object Lessons*, pp. 343, 344.

Liefde voor Jezus wordt gezien, wordt gevoeld. Het kan niet worden verborgen. Ze oefent een wonderbaarlijke kracht uit. Het maakt de schuchtere moedig, de luie ijverig, de onwetende wijs. Het maakt de stotterende tong welsprekend, en wekt het slapende intellect op tot nieuw leven en kracht. Het maakt de moedeloze hoopvol, de sombere blij. Liefde voor Christus zal haar bezitter ertoe brengen verantwoordelijkheden te aanvaarden omwille van Hem, en ze te dragen in Zijn kracht. Liefde voor Christus wordt niet ontmoedigd door beproevingen, noch afgewend van de plicht door verwijten. ...

God houdt meer rekening met hoeveel liefde we werken, dan met de hoeveelheid die we doen. Liefde is een hemelse eigenschap. Het natuurlijke hart kan het niet voortbrengen. Deze hemelse plant bloeit alleen waar Christus heerst. Waar liefde bestaat, is kracht en waarheid in het leven. Liefde doet goed en niets dan goed. Zij die liefde hebben, dragen vrucht tot heiligheid, en uiteindelijk eeuwig leven. —*That I May Know Him*, p. 167.

Davids openbare arbeid stond op het punt te eindigen. Hij wist dat hij spoedig zou sterven, en hij laat zijn zaken niet in verwarring achter, om de ziel van zijn zoon te kwellen; maar terwijl hij over voldoende lichamelijke en geestelijke kracht beschikt, regelt hij de zaken van zijn koninkrijk, zelfs tot in de kleinste details, waarbij hij niet vergeet Salomo te waarschuwen in verband met het geval van Shimei. Hij wist dat deze voor problemen in het koninkrijk zal zorgen. Hij was een gevaarlijk man, opvliegend en alleen door angst in bedwang te houden. Als hij

durfde, zou hij opstand veroorzaken, of, als hij een gunstige gelegenheid kreeg, niet aarzelen Salomo van het leven te beroven.

David geeft, door zijn zaken te regelen, een goed voorbeeld aan allen die gevorderd zijn in leeftijd, om hun zaken te regelen terwijl zij daartoe in staat zijn, zodat wanneer zij de dood naderen en hun verstandelijke vermogens zijn afgenomen, zij niets van wereldse aard hebben om hun gedachten van God af te leiden. —*Ellen G. White Comments, in The SDA Bible Commentary, vol. 2, pp. 1024, 1025.*

Woensdag 8 maart: Liefdadigheid aan het sterfbed

Vertrouwen ... op de levende God, die ons rijkelijk alle dingen geeft om van te genieten. 1 Timothy 6:17.

Wij zouden veel gelukkiger en nuttiger zijn, als ons huiselijk leven en ons sociaal verkeer beheerst werden door de beginselen van de christelijke godsdienst, en de zachtmoedigheid en eenvoud van Christus illustreerden. Laat bezoekers zien dat we proberen iedereen om ons heen gelukkig te maken door onze vrolijkheid, sympathie en liefde. ...

Laten we dan onze harten en huizen op orde brengen; laten we onze kinderen leren dat de vreze des Heren het begin van de wijsheid is; en laten we door een vrolijk, gelukkig, goed geordend leven onze dankbaarheid en liefde betuigen aan Hem "die ons rijkelijk alle dingen geeft om van te genieten." Maar boven alles, laten wij onze gedachten en de genegenheid van ons hart richten op de lieve Verlosser die leed voor de schuldige mens, en zo de hemel voor ons opende. —*Reflecting Christ, p. 183.*

Er wordt veel gesproken over onze plicht jegens de verwaarloosde armen; moet er niet ook enige aandacht worden geschonken aan de verwaarloosde rijken? Velen zien deze klasse als hopeloos, en zij doen weinig om de ogen te openen van hen, die, verblind en versuft door de glans van aardse glorie, de eeuwigheid uit hun berekening hebben verloren. Duizenden rijke mannen zijn ongemerkt naar hun graf gegaan. Maar hoe onverschillig ze ook lijken, velen onder de rijken zijn met hun ziel belast. "Wie zilver liefheeft, zal met zilver niet tevreden zijn, noch wie overvloed liefheeft met overvloed." Hij die tegen fijn goud zegt: "Gij zijt mijn vertrouwen," heeft "de God die boven is verloochend." . . . Prediker 5:10; Job 31:24, 28.

Rijkdom en wereldse eer kunnen de ziel niet bevredigen. Velen onder de rijken verlangen naar een goddelijke zekerheid, een geestelijke hoop. Velen verlangen naar iets dat een einde zal maken aan de monotonie van hun doelloos leven. Velen in het officiële leven voelen hun behoefte aan iets wat ze niet hebben. Weinigen onder hen gaan naar de kerk, want ze voelen dat ze er weinig baat bij hebben. De leer die zij horen, raakt hun hart niet. Zullen wij geen persoonlijk beroep op hen doen? —*The Ministry of Healing, p. 210.*

Ik zag dat velen zich van de zaak onthouden terwijl zij leven, om hun geweten te sussen dat zij bij hun dood liefdadig zullen zijn; zij durven nauwelijks geloof en vertrouwen op God uit te oefenen om iets te geven terwijl zij leven. Maar deze liefdadigheid op het sterfbed is niet wat Christus van zijn volgelingen verlangt; het kan de zelfzuchtigheid van de levenden niet verontschuldigen. Zij die hun bezit tot het laatste moment vasthouden, geven het eerder over aan de dood dan aan de zaak. Er worden voortdurend verliezen geleden. Banken gaan failliet, en bezittingen worden op vele manieren verbeurd. Velen willen iets doen, maar stellen de zaak uit, en Satan probeert te voorkomen dat de middelen überhaupt in de schatkist komen. Het gaat verloren voordat het aan God wordt teruggegeven, en Satan verheugt zich erover dat het zo is.

Als u goed wilt doen met uw middelen, doe het dan meteen, opdat Satan ze niet in handen krijgt en zo het werk van God belemmert. Vele malen, wanneer de Heer de weg heeft geopend voor broeders om hun middelen te gebruiken om Zijn zaak te bevorderen, hebben de agenten van Satan een of andere onderneming voorgesteld waarvan zij zeker wisten dat de broeders hun middelen konden verdubbelen. Zij grijpen het aas; hun geld wordt geïnvesteerd, en de zaak, en vaak ook zichzelf, ontvangt nooit een dollar. —*Testimonies for the Church, vol. 5, p. 154.*

Donderdag 9 maart: Spirituele erfenis

U kunt er niet op vertrouwen dat u uw liefdadigheidsgaven bij uw overlijden in testamentaire legaten doet. U kunt niet met de minste zekerheid berekenen of de zaak er ooit beter van zal worden. Satan werkt met scherpe handigheid om de verwanten op te hitsen, en elk vals standpunt wordt ingenomen om voor de wereld te winnen wat plechtig aan de zaak van God was opgedragen. Altijd wordt veel minder dan de gewilde som ontvangen. Satan brengt het zelfs in het hart van mannen en vrouwen om te protesteren tegen het feit dat hun verwanten doen wat zij willen bij het schenken van hun bezittingen. Zij schijnen alles wat aan de Heer wordt gegeven te beschouwen als beroving van de familieleden van de overledene.

Als u wilt dat uw middelen naar de zaak gaan, of alles wat u niet echt nodig hebt voor een ondersteuning, tref voorzieningen terwijl u leeft. Enkele broeders doen dit en genieten het genoegen hun eigen testamentuitvoerders te zijn. Zal de hebzucht van de mensen het noodzakelijk maken dat zij van het leven beroofd worden, opdat het goed dat God hun geleend heeft niet voor eeuwig nutteloos zal zijn? Laat niemand van u de straf op zich laden van de onkundige dienstknecht die het geld van zijn Heer in de aarde verborg. —*Testimonies for the Church, vol. 5, p. 155.*

De eerste christelijke kerk had niet de privileges en mogelijkheden die wij hebben. Zij waren een arm volk, maar zij voelden de kracht van de waarheid. Het doel voor hen was voldoende om hen ertoe te brengen alles te investeren. Zij voelden dat de redding of het verlies van een wereld afhing van hun inzet. Zij legden alles in en hielden zich gereed om te gaan of te komen op bevel van de Heer.

Wij belijden door dezelfde beginselen te worden geregeerd, door dezelfde geest te worden beïnvloed. Maar in plaats van alles te geven voor Christus hebben velen de goudstaven en een goed Babylonisch gewaad genomen en ze in het kamp verborgen. Als de aanwezigheid van één Achan voldoende was om het hele kamp van Israël te verzwakken, kunnen wij ons dan verbazen over het weinige succes waarmee onze inspanningen gepaard gaan, wanneer elke kerk en bijna elk gezin zijn Achan heeft? Laten wij individueel aan het werk gaan om anderen te stimuleren door ons voorbeeld van belangeloze welwillendheid. Het werk zou met veel meer kracht vooruit zijn gegaan als allen hadden gedaan wat zij konden om de schatkist van middelen te voorzien. —*Testimonies for the Church, vol. 5, pp. 156, 157.*

Velen maken een grote fout wat betreft de dingen van dit leven. Zij bezuinigen en onthouden zichzelf en anderen het goede dat zij zouden kunnen ontvangen door een juist gebruik van de middelen die God hun heeft geleend, en worden egoïstisch en gierig. Ze verwaarlozen hun geestelijke belangen en worden dwergen in religieuze groei, allemaal om rijkdom te vergaren die ze niet kunnen gebruiken. Zij laten hun bezit na aan hun kinderen, en negen van de tien keer is het voor hun erfgenamen nog een grotere vloek dan voor henzelf. Kinderen die vertrouwen op het bezit van hun ouders, slagen er vaak niet in dit leven tot een goed einde te brengen, en slagen er meestal niet in het volgende leven veilig te stellen. De allerbeste erfenis die ouders hun kinderen kunnen nalaten is de kennis van nuttige arbeid en het voorbeeld van een leven gekenmerkt door

belangeloze welwillendheid. Door zulk een leven tonen zij de ware waarde van geld, dat het alleen gewaardeerd moet worden voor het goede dat het zal bereiken in het verlichten van hun eigen behoeften en de noden van anderen, en in het bevorderen van de zaak van God. — *Testimonies for the Church, vol. 3, p. 399.*

Vrijdag 10 maart: voor verder lezen

Our High Calling, "A Bank That Never Fails," p. 195;

The Upward Look, "Worship Nature's God," p. 327.

Les 11 – Beheerder zijn in moeilijke tijden

Sabbatmiddag 11 maart 2023

Het is niet de wil van God dat Zijn volk gebukt gaat onder zorgen. Maar onze Heer misleidt ons niet. Hij zegt niet tegen ons: "Wees niet bang, want er zijn geen gevaren op uw weg". Hij weet dat er beproevingen en hindernissen komen, en Hij is duidelijk tegen ons. Het is niet Zijn bedoeling om Zijn volk uit een wereld van zonde en kwaad te trekken, maar Hij wijst hen op een nooit falend toevluchtsoord. — *That I May Know Him, p. 225.*

God kent onze behoeften en heeft erin voorzien. De Heer heeft een schatkamer met voorraden voor Zijn kinderen, en kan hen onder alle omstandigheden geven wat zij nodig hebben. Waarom vertrouwen we Hem dan niet? Hij heeft Zijn kinderen waardevolle beloften gedaan op voorwaarde van trouwe gehoorzaamheid aan Zijn voorschriften. Er is geen last die Hij niet kan wegnemen, geen duisternis die Hij niet kan opheffen, geen tekortkoming die Hij niet in sterkte kan veranderen, geen angst die Hij niet kan kalmeren, geen waardevol verlangen dat Hij niet kan sturen en bekrachtigen. — *That I May Know Him, p. 224.*

Wanneer we in een moeilijke situatie terechtkomen, twijfelen we er vaak aan of de Geest van God ons wel leidt. Maar juist de leiding van de Geest bracht Jezus in de woestijn om door Satan verzocht te worden. Wanneer God ons in beproeving brengt, dan heeft Hij er voor ons bestwil een bedoeling mee. Jezus verloochende Gods beloften niet door ongewild in verzoeking te gaan, evenmin gaf Hij zich over aan moedeloosheid toen de verleiding Hem overviel. Dat zouden ook wij nooit moeten doen. "God is getrouw, die u niet zal laten verzoeken boven hetgeen gij kunt, maar met de verzoeking ook een weg zal banen om te ontkomen, opdat gij die kunt dragen." Hij zegt: "Dankt God en betaalt uw geloften aan de Allerhoogste en roept Mij aan in de dag der benauwdheid: Ik zal u verlossen, en gij zult Mij verheerlijken." 1 Korintiërs 10:13; Psalm 50:14, 15. — *The Desire of Ages, p. 126.*

Wanneer moeilijkheden optreden die niet te verklaren zijn, mogen we onze rust niet laten bederven. Hoe onrechtvaardig we ook behandeld worden, zorg ervoor dat er geen emotie ontstaat. Door toe te geven aan wraakzucht beschadigen we onszelf. We vernietigen daarmee ons eigen vertrouwen in God, en bedroeven de Heilige Geest. Aan onze kant staat een waarnemer, een hemelse boodschapper, die voor ons het vaandel opheft tegen de vijand. Hij zal ons omringen met de heldere stralen van de Zon der Gerechtigheid. Voorbij dit schild kan Satan niet doordringen. Hij kan dit schild van heilig licht niet doorboren.

Omdat de wereld steeds verder afglijdt in slechtheid, hoeft niemand van ons zich te verbeelden dat we geen moeilijkheden zullen ondervinden. Maar het zijn juist deze problemen

die ons in de spreekkamer van de Allerhoogste brengen. Daar kunnen we advies vragen aan Degene die oneindig is in wijsheid.

De Heer zegt: "Roep Mij aan in de dag der benauwdheid." Psalm 50:15. Hij nodigt ons uit Hem onze moeilijkheden en zorgen voor te leggen, en onze behoefte aan goddelijke hulp. Hij vraagt ons om voortdurend in gebed te blijven. Zodra zich problemen voordoen, behoren we Hem onze oprechte, ernstige smeekbeden voor te leggen. Door onze dringende gebeden geven we getuigenis van ons sterk vertrouwen in God. Het besef dat we in moeilijkheden zijn, brengt ons ertoe ernstig te bidden, en onze hemelse Vader wordt bewogen door onze smeekbeden. — *Christ's Object Lessons*, pp. 171, 172.

Zondag 12 maart: God op de eerste plaats zetten

Josafat was een moedig en dapper man. Jarenlang had hij zijn legers en zijn vestingsteden versterkt. Hij was goed voorbereid op bijna elke vijand; maar in deze crisis stelde hij zijn vertrouwen niet in de legers van mensen. Niet door gedisciplineerde legers of ommuurde steden, maar door een levend geloof in de God van Israël kon hij hoopvol de overwinning behalen over deze heidenen die zich beroemden op hun macht om Juda te vernederen in de ogen van de naties.

Met vertrouwen kon Josafat tot de Heer zeggen: "Onze ogen zijn op U gericht." Jarenlang had hij het volk geleerd te vertrouwen op Hem die in vroegere eeuwen zo vaak had ingegrepen om Zijn uitverkorenen te redden van de totale vernietiging; en nu, toen het koninkrijk in gevaar was, stond Josafat niet alleen; "heel Juda stond voor de Heer, met hun kleinen, hun vrouwen en hun kinderen." Eendrachtig vastten en baden zij; eendrachtig smeekten zij de Heer om hun vijanden in verwarring te brengen, opdat de naam van Jehovah zou worden verheerlijkt.

In deze crisis was God de Kracht van Juda, en Hij is de Kracht van Zijn volk vandaag. We moeten ons vertrouwen niet in prinsen, of mensen in de plaats van God stellen. We moeten onthouden dat mensen feilbaar en misleidend zijn, en dat Hij, die alle macht heeft, ons sterke verdedigingsbolwerk vormt. In elke noodsituatie moeten we beseffen dat de strijd door Hem gevoerd wordt. Zijn middelen zijn onbeperkt, en schijnbare onmogelijkheden zullen de overwinning des te groter maken. — *Conflict and Courage*, p. 217.

Wanneer wij onze gedachten op de verkeerde voorstellingen van Satan richten, onteren we God door Hem te wantrouwen en tegen Hem te klagen. Wanneer wij handelen als schuldigen die ter dood veroordeeld zijn, getuigen we ten onrechte van God. De Vader gaf Zijn eniggeboren en geliefde Zoon om voor ons te sterven, en daarmee legde Hij een grote eer op de mensheid, want in Christus werd de verbinding die door de zonde werd verbroken, herenigd en verbond de mens weer met de hemel.

U die twijfelt aan de barmhartigheid van God, kijk naar het Lam van God, kijk naar de Man van verdriet, die uw zorgen droeg en leed voor uw zonde. Hij is uw vriend. Hij stierf aan het kruis omdat Hij u liefhad. Hij is getroffen door het gevoel van uw zwakheden en draagt u voor de troon. Moet met het oog op Zijn onuitsprekelijke liefde geen hoop, liefde en dankbaarheid in uw hart worden gekoesterd? Moet uw dienst voor God niet gevuld zijn met vreugde en blijdschap? — *That I May Know Him*, p. 224.

De belofte zelf heeft geen waarde, tenzij ik ten volle geloof dat Hij die de belofte heeft gedaan bij machte is deze te vervullen, en oneindig veel macht heeft om alles te doen wat Hij heeft beloofd. ...

Het meest oneervolle dat we kunnen doen is God onteren door Zijn Woord te wantrouwen. Gevoelens zijn absoluut niet betrouwbaar. Een religie gevoed en in leven gehouden

door emoties is waardeloos. Gods Woord is het fundament waarop onze hoop met zekerheid kan rusten, en in het vertrouwen dat wij hebben in het Woord van God zijn wij gefundeerd, versterkt, verankerd, en vastgekoppeld aan de Eeuwige Rots. — *This Day With God*, p. 156.

Maandag 13 maart: Vertrouw op God, en niet op je eigen vermogen

David bewaarde tijdens zijn welvaart niet die bescheidenheid van karakter en vertrouwen in God die kenmerkend waren tijdens het eerste deel van zijn leven. Hij keek met hoogmoed naar de aanwas van het koninkrijk en stelde hun bloeiende status tegenover hun beperkte aantal en geringe kracht toen hij de troon besteeg, waarbij hij zichzelf de eer toe-eigende. Hij bevredigde zijn eierzuchtige gevoelens door toe te geven aan de verzoeken van de duivel om een volkstelling in Israël uit te voeren. Dit was een ongenoegen voor God, en in strijd met zijn uitdrukkelijk bevel. Het zou Israël ertoe brengen te vertrouwen op hun numerieke kracht, in plaats van op de levende God.

Het werk van het bepalen van het aantal inwoners van Israël was nog niet helemaal voltooid toen David ervan overtuigd raakte dat hij een grote zonde tegen God had begaan. Hij zag zijn fout in, vernederde zich voor God en bekende zijn grote zonde door het dwaze tellen van het volk. Maar zijn berouw kwam te laat. Het bevel van de Heer was al gegeven aan zijn trouwe profeet, om een boodschap aan David over te brengen, en hem de straf voor zijn overtreding uit te kiezen. David laat zien dat hij nog steeds vertrouwen in God heeft. Hij kiest ervoor om in de handen van een genadige God te vallen, in plaats van overgeleverd te zijn aan de wrede grillen van goddeloze mensen. — *Spiritual Gifts*, vol. 4a, p. 92.

Door Zijn eigen voorbeeld heeft de Verlosser laten zien dat Zijn volgelingen in de wereld kunnen leven en toch niet van de wereld zijn. Hij kwam niet om deel te nemen aan haar verleidelijke genoegens, of zich te laten leiden door haar gewoonten en praktijken, maar om de wil van Zijn Vader te doen, om de verlorenen te zoeken en te redden. Met dit doel voor ogen is de christen in staat om onbesmet te blijven in iedere omstandigheid. Ongeacht zijn positie of omstandigheden, verheven of nederig, zal hij de kracht van ware godsdienst openbaren in de trouwe uitoefening van zijn plicht.

Niet door vrij te zijn van moeilijkheden, maar in het midden ervan wordt het christelijk karakter ontwikkeld. Blootstelling aan weerstand en tegenwerking leidt de volgeling van Christus tot grotere waakzaamheid en een ernstig gebed tot de machtige Helper. Zware beproevingen, die door Gods genade worden gedragen, ontwikkelen geduld, waakzaamheid, vastberadenheid en een diep en blijvend vertrouwen in God. Het is de overwinning van het christelijk geloof dat het Zijn volgelingen in staat stelt om te lijden en sterk te zijn; om zich te onderwerpen en zo te overwinnen; om de hele dag te sterven en toch te leven; om het kruis te dragen en zo de kroon der heerlijkheid te ontvangen. — *The Acts of the Apostles*, p. 467.

Als je naar God gaat om hulp en wijsheid, zal Hij je geloof nooit teleurstellen. ...

Men kan beweren dat de Here bijzondere wijsheid geeft aan hen aan wie belangrijke verantwoordelijkheden zijn toevertrouwd. Inderdaad, als ze in nederigheid met Hem wandelen, zal Hij hun hulp aanbieden voor hun werkzaamheden; en Hij zal u hulpverlening voor het uwe, als u dit zoekt in dezelfde geest. Als de Heer in Zijn wijsheid belangrijke verantwoordelijkheden aan u heeft toevertrouwd, zal Hij u in staat stellen deze lasten te dragen, als u in geloof naar Hem toegaat om kracht te vragen om dit te volbrengen. Wanneer u uw vertrouwen op Hem vestigt en vertrouwt op Zijn raad, zal Hij u niet overleveren aan uw eigen beperkte oordeel, om onvolmaakte plannen te maken die tot mislukken gedoemd zijn. — *Gospel Workers*, pp. 417, 418.

Dinsdag 14 maart: Tijd om te vereenvoudigen?

Mensen schuiven de komst van de Heer voor zich uit. Ze bespotten de waarschuwingen. Men scheidt trots op: "Alles blijft zoals het was vanaf het begin." ... 2 Petrus 3:4. ...

In de wereld is alles in beweging. De voortekenen in deze tijd zijn verontrustend. Toekomstige gebeurtenissen werpen hun schaduw vooruit. De Geest van God trekt zich steeds verder terug van de aarde, en rampen volgen elkaar steeds vaker over zee en over land op. Er zijn stormen, aardbevingen, branden, overstromingen, moordpartijen in alle soorten en maten. Wie kan de toekomst voorspellen? Waar heerst zekerheid? ...

De waarschuwende woorden van onze Heer vanaf de Olijfberg zijn door de jaren heen herhaaldelijk uitgesproken: "Ziet toe, dat uw hart niet wordt overladen met overvloed, dronkenschap en zorgen van dit leven, zodat de dag onverwachts over u komt." "Waakt dan en bidt altijd, opdat gij waardig zijt al deze dingen, die geschieden zullen, te ontgaan en voor de Zoon des mensen te staan." —*The Desire of Ages*, p. 635, 636.

De verantwoordelijkheden die op onze schouders rusten zijn niet onbeduidend. Ons gevoel van afhankelijkheid zal ons nog dichter bij God brengen, en het besef van de te vervullen plicht zal ons oproepen tot inspanning, in samenspel met onze ernstige gebeden - werk, geloof en voortdurend gebed. Kracht! Kracht! Onze roep is om kracht zonder grenzen! Het ligt op ons te wachten. We hoeven er alleen maar uit te putten; om God op Zijn Woord te geloven; om in geloof te handelen; om stevig op de beloften te vertrouwen; om te vechten voor de toekenning van de genade van God. Ervaring is niet noodzakelijk; begaafdheid is niet nodig; welsprekendheid mag ontbreken; maar het gebed van een zachtmoedig en berouwvol hart verhoort God, en wanneer Hij verhoort kan geen enkele belemmering op aarde ons hinderen. De kracht van God zal ervoor zorgen dat we effectief zijn. —*This Day With God*, p. 187.

Geloven wij met heel ons hart dat Christus binnenkort verschijnt en dat wij nu de laatste boodschap van genade hebben die ooit aan een schuldige wereld is gegeven? Is ons voorbeeld zoals het moet zijn? Laten we door ons gedrag en onze heilige conversaties aan onze omgeving zien dat we uitzien naar de heerlijke verschijning van onze Heer en Verlosser Jezus Christus, die deze onwaardige lichamen zal veranderen en gelijkvormig zal maken aan Zijn volmaakt lichaam? Ik denk namelijk dat wij deze gebeurtenissen niet naar behoren inzien en beseffen. ...

Engelen waken over ons en beschermen ons; vaak bedroeven we deze engelen door ons over te geven aan ijdele gesprekken, grappen en grollen, en ook door in een achteloze, dwaze toestand te vervallen. Hoewel we zo nu en dan een poging wagen om de overwinning te behalen, maar deze niet vasthouden, maar vervallen in dezelfde zorgeloze, onverschillige toestand, waardoor we niet in staat zijn verzoeken te trotseren en de vijand te weerstaan, kunnen we de toets van ons geloof, dat kostbaarder is dan goud, niet doorstaan. Dan lijden we niet om Christus' wil en verheugen ons niet in tegenspoed.

Er is een groot gemis aan christelijke vastberadenheid en het dienen van God uit principe. We moeten ernaar streven om God te eren en te verheerlijken, en in alles wat we doen en zeggen oog te hebben voor Zijn eer. —*Early Writings*, p. 111.

Woensdag 15 maart: Prioriteiten

De oproep van Christus tot opoffering en onvoorwaardelijke overgave betekent het kruisigen van onszelf. Om deze oproep te beantwoorden, moeten wij een onvoorwaardelijk geloof hebben in Hem als het volmaakte Voorbeeld, en moeten wij ons ervan bewust zijn dat wij Hem moeten vertegenwoordigen in de wereld. Zij die werken voor Christus moeten volgens Zijn

regels handelen. Zij moeten Zijn leven in praktijk brengen. Zijn oproep tot onvoorwaardelijke overgave moet voor hen het allerhoogste zijn. Geen enkele aardse verbintenis of interesse mag hen ervan weerhouden Hem de eer van hun hart en het dienstwerk met hun leven te geven. In alle oprechtheid en onvermoeibaar moeten zij met God samenwerken om verloren zielen te redden uit de macht van de verleider.

Zij die op deze wijze met Christus verbonden zijn, leren voortdurend van Hem, terwijl zij de opeenvolgende fasen van vooruitgang in de christelijke levenservaring doorlopen. Moeilijkheden en verwarring komen over hen, om de wil en de weg van Christus beter te leren begrijpen. Maar ze bidden en geloven, en door oefening neemt hun geloof toe. —*The Upward Look*, p. 235.

Het leven van een christen gaat niet over rozen. Er komen moeilijke situaties op hem af. Zware verzoeking overvallen hem. "Het vlees begeert tegen de Geest, en de Geest tegen het vlees." Hoe dichterbij we het einde van de wereldgeschiedenis naderen, hoe verleidelijker en verraderlijker de aanvallen van de vijand zullen zijn. Zijn agressie zal feller en vaker optreden. Zij die zich verzetten tegen licht en waarheid zullen meer verhard en ongevoelig worden. Ook zullen zij bitterder worden tegen hen die God liefhebben en zijn geboden onderhouden.

De invloed van de Heilige Geest is het leven van Christus in de ziel. We zien en spreken Christus niet, maar Zijn Heilige Geest is ons op de ene plaats net zo dichtbij als op de andere. Hij werkt in en door ieder die Christus aanneemt. Zij die de aanwezigheid van de Geest kennen, openbaren de vruchten van de Geest - liefde, vreugde, vrede, lankmoedigheid, zachtmoedigheid, goedheid, geloof. —*Ellen G. White Comments, in The SDA Bible Commentary, vol. 6, p. 1111.*

Richt uw belangstelling op de dingen hierboven, en niet op de dingen op aarde. Want gij zijt dood, en uw leven is verborgen met Christus in God. Wanneer Christus, die ons leven is, zal verschijnen, zo zult ook gij met Hem verschijnen in heerlijkheid. Kolossenzen 3:2-4.

Wij moeten een meer algemene opvatting hebben over de Verlosser als "Heer en Christus". "Alle macht" is Hem gegeven om te geven aan hen die beweren in Zijn naam te geloven. We onderkennen nog niet half het recht van Hem om ons te huldigen en te gehoorzamen, en ons toenemend geloof in Hem. ...

Stel jezelf onder leiding van Christus. Laat u leiden door Zijn woord. Luister naar Zijn aanwijzing: "Neemt Mijn juk op u, en leert van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart, en gij zult rust vinden voor uw zielen" (Mattheüs 11:29).

Ik smee de gemeenten in alle plaatsen om voor de eeuwigheid nauwkeurig te werken door belijdenis te doen en de zonden van zich af te werpen. "Zijn goddelijke kracht heeft ons alles gegeven wat tot het leven en de godsvrucht behoort" (2 Petrus 1:3). Met welke middelen? . . . "Wij allen, met open aangezicht de heerlijkheid des Heren aanschouwend als in een glas, worden veranderd in hetzelfde beeld van heerlijkheid tot heerlijkheid" (2 Korintiërs 3:18). —*This Day With God*, p. 290.

Donderdag 16 maart: Als niemand kan kopen of verkopen

Het punt zal snel bereikt worden dat de zonde van de overtreders voltooid zal zijn. God geeft de volkeren een bepaalde tijd van genade. Hij zendt licht en bewijzen, die, indien zij worden aangenomen, hen zullen redden, maar indien zij worden afgewezen, zoals de Joden het licht afwezen, zullen vergelding en bestraffing op hen neerdalen. Als de mensen weigeren om zich te laten verlichten en liever de duisternis verkiezen, zullen zij de gevolgen van hun keuze

oogsten. "Zie, de Heer komt uit zijn plaats om de bewoners der aarde te straffen voor hun ongerechtigheid; ook de aarde zal haar bloed openbaren en haar doden niet meer bedekken."

De zogenaamde christelijke wereld gaat, net als de Joodse natie, van de ene naar de andere toestand van zonde, ze weigert waarschuwing op waarschuwing, en verwerpt een Zo zegt de Heer, terwijl ze de fabeltjes van mensen goedkeurt. De Here God zal spoedig opstaan in Zijn toorn en Zijn oordelen uitstorten over hen die de zonden van de inwoners van de Noachitische wereld herhalen. ... Het feit dat God lang geduld en genade heeft getoond, en het gegeven dat Zijn oordelen lang zijn uitgesteld, maakt de straf niet minder zwaar wanneer zij aanbreekt. — *Ellen G. White Comments, in The SDA Bible Commentary, vol. 4, p. 1143.*

Het gebeurt vaak dat de navolger van Christus op een plek komt waar hij God niet kan dienen en zijn wereldse bezigheden blijft voortzetten. Het lijkt erop dat gehoorzaamheid aan een duidelijke vereiste van God leidt tot het wegvallen van zijn onderhoud. ... Wanneer wij de kracht van Zijn woord leren begrijpen, zullen we de voorstellen van satan niet opvolgen teneinde voedsel te vergaren of ons leven te behouden. Onze enige vragen zijn dan: Wat is Gods gebod en welke belofte geeft Hij? Dit wetende, zullen we het ene gehoorzamen en het andere vertrouwen.

In de laatste grote strijd met Satan zullen zij die God trouw zijn, alle aardse steun afgesneden zien worden. Omdat zij weigeren Zijn wet te overtreden in gehoorzaamheid aan aardse machten, zal het hun onmogelijk worden gemaakt te kopen of te verkopen. Uiteindelijk zal worden besloten dat zij ter dood moeten worden gebracht. Zie Openbaring 13:11-17. Maar aan de gehoorzame is de belofte gegeven: "Hij zal in de hoogte wonen; zijn verdedigingsplaats zal de munitie van de rotsen zijn; brood zal hem gegeven worden; zijn wateren zullen zeker zijn." Jesaja 33:16. Door deze belofte zullen de kinderen van God leven. — *The Desire of Ages, p. 121.*

Moed, vastberadenheid, geloof en onvoorwaardelijk vertrouwen in Gods macht om redding te bieden komen niet van de ene dag op de andere. Deze hemelse gaven worden verkregen door jarenlange ervaring. Door een leven van heilig streven en vasthouden aan het goede hebben de kinderen van God hun bestemming vastgelegd. Zij werden geconfronteerd met verzoeken die hun weerga niet kennen en wisten dat zij vastberaden weerstand moeten bieden en anders overwonnen zullen worden. Zij voelden dat zij een groot werk te doen hadden, en elk uur konden zij geroepen worden om hun wapenrusting af te leggen; en als zij aan het einde van hun leven zouden komen en hun werk niet afgemaakt zou zijn, zou dat een eeuwig verlies betekenen. Zij namen gretig het licht uit de hemel aan, zoals de eerste discipelen dat deden van de lippen van Jezus.

Toen die eerste christenen werden verdreven naar de bergen en woestijnen, in kerkeren werden opgesloten om te sterven van honger, kou en marteling moesten doorstaan, toen het martelaarschap de enige uitweg leek uit hun ellende, verheugden zij zich erover dat zij waardig werden bevonden te lijden voor Christus, die voor hen was gekruisigd. Hun waardig voorbeeld zal een troost en aanmoediging zijn voor het volk van God dat in de tijd van benauwdheid zal terechtkomen zoals er nog nooit geweest is. — *Testimonies for the Church, vol. 5, p. 213.*

Vrijdag 17 maart: Voor verder lezen

Lift Him Up, "The Atonement—Our Foundation of Peace," p. 332

This Day With God, "Separating From Sin," p. 94.

Les 12 - Beloningen voor trouw

Sabbatmiddag 18 maart

Realiseren de gemeenteleden zich dat alles wat ze hebben ontvangen is om te gebruiken en te verbeteren tot eer van God? God houdt een betrouwbare verantwoording bij van ieder mens in onze wereld. En wanneer de dag van verantwoording komt, houdt de trouwe rentmeester geen rekening met zichzelf. Hij zegt niet: "Mijn deel," maar: "Uw deel heeft andere delen gewonnen". Hij weet dat zonder de toevertrouwde gave geen toename had kunnen plaatsvinden. Hij voelt dat hij bij het trouw vervullen van zijn rentmeesterschap slechts aan zijn plicht heeft voldaan. Het kapitaal was van de Heer, en door Zijn macht was hij in staat er met succes handel mee te drijven. Alleen Zijn naam moet worden verheerlijkt. Zonder het toevertrouwde kapitaal weet hij dat hij voor eeuwig geruïneerd zou zijn geweest.

De instemming van de Heer wordt bijna met verwondering ontvangen, zo onverwacht is het. Maar Christus zegt tot hem: "Goed gedaan, u goede en trouwe dienaar; u bent trouw geweest over enkele dingen, Ik zal u heerser maken over vele dingen; ga in de vreugde van uw Heer." — *Counsels on Stewardship, blz. 111, 112.*

Medepelgrim, we zijn nog steeds te midden van de duisternis en het onrustige bestaan van de aardse gebeurtenissen; maar spoedig zal onze Verlosser verschijnen om bevrijding en rust te brengen. Laat ons door geloof het gezegende aanstaande aanschouwen zoals afgebeeld door de hand van God. Hij die stierf voor de zonden van de wereld zet de poorten van het Paradijs wijd open voor allen die in Hem geloven. Weldra zal de strijd gestreden zijn, en de overwinning behaald. Binnenkort zullen we Hem zien in wie onze hoop op eeuwig leven is gevestigd. En in Zijn aanwezigheid zullen de beproevingen en het lijden van dit leven als onbeduidend voorkomen.

De voorgaande dingen "zullen niet herinnerd worden, noch in gedachten komen." "Gooi daarom uw vertrouwen niet weg, want het bevat een grote beloning. Want gij hebt geduld nodig, opdat gij, nadat gij Gods wil gedaan hebt, de belofte ontvangt. Want nog een korte tijd, en Hij die komen zal, zal komen en niet wachten." "Israël zal gered worden ... met een eeuwig heil; gij zult niet beschaamd noch in verwarring gebracht worden, wereld zonder einde." Jesaja 65:17; Hebreëen 10:35-37; Jesaja 45:17. — *Prophets and Kings, p. 731.*

Uw geloof in Jezus zal kracht geven aan ieder voornemen, verenigbaarheid met het karakter. Al uw geluk, vrede, vreugde en succes in dit leven zijn afhankelijk van een oprecht, zelfverzekerd geloof in God. Dit geloof zal leiden tot ware gehoorzaamheid aan de geboden van God. Uw kennis van en geloof in God is de grootste beperking van elke slechte praktijk, en de drijfveer voor al het goede. Geloof in Jezus als iemand die uw zonden vergeeft, iemand die wil dat u gelukkig wordt in de woningen die Hij voor u is gaan voorbereiden. Hij wil dat u leeft in Zijn aanwezigheid; dat u eeuwig leven hebt en een kroon van heerlijkheid.

Het onderhouden van Gods geboden is een grote beloning, ook in dit leven. Ons geweten veroordeelt ons niet. Onze harten zijn niet in vijandschap met God, maar in vrede met Hem. — *Sons and Daughters of God, p. 45.*

Zondag 19 maart: Beloning voor trouw

Ongeloof wordt niet aangemoedigd. De Heer openbaart Zijn genade en Zijn macht steeds weer, en dit moet ons leren dat het onder alle omstandigheden altijd nuttig is om geloof te koesteren, om over geloof te spreken, en om te handelen in geloof. We moeten onze harten en

handen niet laten verzwakken door toe te laten dat de ingevingen van arglistige geesten het zaad van twijfel en wantrouwen in ons hart planten.

De Heer werkt samen met de wil en het handelen van de mens. Het is een voorrecht en plicht van ieder mens om God op Zijn woord te geloven, en in Jezus te geloven als Zijn persoonlijke Verlosser, en onmiddellijk en enthousiast te reageren op de genadevolle voorstellen die Hij doet. Men moet studeren om de goddelijke instructies in de Schriften te geloven en te gehoorzamen. Zij moet hun geloof niet op gevoel baseren, maar op het bewijs en het Woord van God. —*Ellen G. White Comments, in The SDA Bible Commentary, vol. 7, p. 928.*

Kijk naar boven, kijk naar boven, en laat uw geloof voortdurend groeien. Laat dit geloof u leiden langs het smalle pad dat u door de poorten van de stad leidt naar het grote hiernamaals, de uitgestrekte, onbegrensde toekomst van heerlijkheid die voor de verlostten is weggelegd. "Heb daarom geduld, broeders, tot de komst van de Heer. Zie, de landman wacht op de kostbare vrucht der aarde en heeft er lang geduld voor, totdat hij de vroege en de late regen ontvangt. Weest ook geduldig; vestigt uw harten, want de komst van de Heer is nabij." Jakobus 5:7, 8.

De volkeren van de verlostten zullen geen andere wetgeving kennen dan die van de hemel. Allen zullen een gelukkige, eensgezinde familie zijn, bekleed met de klederen van lof en dankbaarheid. Boven het schouwspel zullen de morgensterren samen zingen en de zonen Gods zullen juichen van vreugde, terwijl God en Christus eensgezind zullen uitroepen. "Er zal geen zonde meer zijn en geen dood." —*Prophets and Kings, p. 732.*

Jezus komt spoedig, en onze instelling moet die zijn van wachten en waken voor Zijn verschijning. Er mag niets tussen ons en Jezus in staan. We moeten hier leren het lied van de hemel te zingen, zodat we, wanneer onze strijd voorbij is, kunnen meezingen met het lied van de hemelse engelen in de stad van God. Wat is dat voor een lied? Het is een lofzang voor Hem die op de troon zit en voor het Lam tot in eeuwigheid. Wij zullen weerstand ondervinden; wij zullen gehaat worden door alle mensen om Christus' wil, en door Satan, omdat hij weet dat er bij de volgelingen van Christus een goddelijke macht aanwezig is, die zijn invloed zal ondermijnen. Het is onmogelijk ons aan de beschuldigingen te onttrekken.

We moeten voorkomen dat onze tijd zodanig in beslag wordt genomen door zaken van tijdelijke aard, of zelfs door aangelegenheden die betrekking hebben op de zaak van God, dat dag in dag uit voorbijgaat zonder dat we ons in de nabijheid van de bloedende zijde van Jezus begeven. We verlangen ernaar om dagelijks met Hem te communiceren. We worden aangespoord om de goede strijd van het geloof te strijden. Het zal een moeilijk gevecht zijn om te volharden in een leven van ernstig geloof; maar als wij ons volledig op Christus richten, met een vastbeslotenheid om ons alleen aan Hem vast te klampen, zullen wij in staat zijn de vijand af te slaan en een heerlijke overwinning behalen. —*Lift Him Up, p. 372.*

Maandag 20 maart: Eeuwig leven

Zorg ervoor dat de kracht van de waarheid voor deze tijd niet vermindert. De tegenwoordige waarheid behoort onze verantwoordelijkheid te zijn. De boodschap van de derde engel moet haar werk volbrengen door een volk te scheiden van de kerken, dat zijn plaats zal innemen op het podium van de eeuwige waarheid.

Onze boodschap is een boodschap van leven en dood, en wij moeten die boodschap laten schijnen zoals ze is, namelijk de grote kracht van God. We moeten het presenteren in al zijn veelzeggende sterkte. Dan zal de Here het effectief doen zijn. Het is een voorrecht om grote

gebeurtenissen te verwachten, waaronder de manifestatie van de Geest van God. Dit is de kracht die de ziel zal overtuigen en bekeren. —*Testimonies for the Church, vol. 6, p. 61.*

Toen de aardse dienst van Christus ten einde liep en Hij beseftte dat Hij zijn discipelen spoedig moest achterlaten om het werk zonder Zijn persoonlijke leiding voort te zetten, probeerde Hij hen te stimuleren en voor te bereiden op de toekomst. Hij misleidde hen niet met valse hoop. Als een open boek las Hij voor wat er komen zou. Hij wist dat Hij op het punt stond van hen gescheiden te worden, om hen als schapen onder de wolven achter te laten. Hij wist dat zij vervolgd zouden worden, dat zij uit de synagogen zouden worden verstoten en in de gevangenis zouden worden geworpen. Hij wist dat sommigen van hen voor hun getuigenis over Hem als de Messias het met de dood zouden moeten bekopen. En daarvan vertelde Hij hen het één en ander. Door over hun toekomst te spreken was Hij duidelijk en vastberaden, zodat ze zich in hun komende beproeving Zijn woorden zouden herinneren en gesterkt zouden worden om in Hem als de Verlosser te geloven.

Hij sprak tot hen ook woorden van hoop en moed. "Laat uw hart niet verontrust zijn," zei Hij; "gij gelooft in God, gelooft ook in Mij. In het huis van Mijn Vader zijn vele woningen; als het niet zo was, zou Ik het u gezegd hebben. Ik ga heen om u een plaats te bereiden. En indien Ik ga en een plaats voor u bereid, zal Ik wederkomen en u tot Mij nemen, opdat, waar Ik ben, gij ook zijt. En waarheen Ik ga, weet gij, en de weg kent gij." Johannes 14:1-4. Om uwentwil ben Ik in de wereld gekomen; voor u heb Ik gewerkt. Wanneer Ik heenga, zal Ik nog steeds ijverig voor u werken. Ik kwam naar de wereld om Mijzelf aan u te openbaren, opdat u zou geloven. Ik ga naar Mijn Vader om samen met Hem in jullie voordeel te werken. —*The Acts of the Apostles, p. 21.*

De leiders in Israël beweerden dat zij de profetieën begrepen, maar zij hadden een verkeerde voorstelling gekregen over de wijze waarop Christus zou komen. Satan had hen misleid; en alle heerlijkheden van Christus' tweede komst pasten zij toe op Zijn eerste verschijning. Alle wonderbaarlijke gebeurtenissen die zich rond Zijn tweede komst afspelen, verwachtten zij bij Zijn eerste verschijning. Daarom waren zij, toen Hij kwam, niet voorbereid om Hem te verwelkomen.

Tussen de eerste en de tweede komst van Christus zal een prachtig onderscheid zichtbaar zijn. Er is geen menselijke taal die de scènes van de tweede komst van de Zoon des mensen in de wolken van de hemel kan beschrijven. Hij zal komen met Zijn eigen heerlijkheid en met de heerlijkheid van de Vader en van de heilige engelen. Hij zal komen gekleed in het gewaad van licht, dat Hij heeft gedragen vanaf de dagen der eeuwigheid. —*Lift Him Up, p. 373.*

Dinsdag 21 maart: Het Nieuwe Jeruzalem

Ik, Johannes, zag de Heilige Stad, het Nieuwe Jeruzalem, neerdalen van God uit de hemel, bereid als een bruid die voor haar man versierd is. Openbaring 21:2.

Daar is het nieuwe Jeruzalem, de hoofdstad van de verheerlijkte nieuwe aarde, "een kroon van pracht en praal in de hand van de Heer, en een Koninklijke diadeem in de hand van uw God". "Haar licht was als een zeer kostbare steen, als een jaspissteen, helder als kristal." . . . "De tabernakel van God is bij de mensen, en Hij zal bij hen wonen, en zij zullen Zijn volk zijn, en God zelf zal bij hen zijn, en hun God zijn." (Jesaja 62:3; Openbaring 21:3). . .

"En zij hebben geen lamp nodig, en ook geen licht van de zon, want de Here God geeft hun licht" (Openbaring 22:5). Het licht van de zon zal vervangen worden door een schijnsel dat

niet verblindend is, maar de helderheid van het middaguur ruimschoots overtreft. De heerlijkheid van God en het Lam overspoelt de Heilige Stad met onverminderd licht. De verlost wandelen in de zonloze heerlijkheid van de eeuwigdurende dag. —*God's Amazing Grace*, p. 369.

Voor Zijn trouwe volgelingen is Christus een dagelijkse begeleider, een vertrouwde vriend geweest. Zij hebben in hechte, voortdurende gemeenschap met God geleefd. Op hen is de heerlijkheid van de Heer verschenen. Door hen wordt het licht van kennis van de heerlijkheid van God in het aangezicht van Jezus Christus weerspiegeld. Nu verheugen zij zich in de ongedimde lichtbundels van de helderheid en heerlijkheid van de Koning in Zijn Majesteit. Zij zijn voorbereid op de gemeenschap van de hemel, want zij hebben de hemel in hun hart. ...

Nog even en we zullen de Koning zien in Zijn pracht. Nog even en Hij zal alle tranen van onze ogen afwissen. Dan zal door ontelbare stemmen het lied worden gezongen: "Zie, de tent van God is bij de mensen, en Hij zal bij hen wonen, en zij zullen Zijn volk zijn, en God zelf zal bij hen zijn en hun God zijn" (Openbaring 21:3). —*God's Amazing Grace*, p. 358.

Terwijl het leven het erfdeel is van de rechtvaardigen, is de dood het lot van de goddelozen. Mozes verklaarde aan Israël: "Ik heb heden voor u gesteld het leven en het goede, en de dood en het kwade." Deuteronomium 30:15. De dood waarnaar in deze teksten verwezen wordt, is niet die welke over Adam werd uitgesproken, want alle mensen ondergaan de straf van hun overtreding. Het is "de tweede dood" die tegenover het eeuwige leven wordt geplaatst.

Als gevolg van Adams zonde is de dood over het hele menselijke geslacht uitgestort. Iedereen daalt af in het graf. En door de voorzieningen in het verlossingsplan worden allen uit hun graf gehaald. "Er zal een opstanding zijn van de doden, voor rechtvaardigen en onrechtvaardigen;" "want zoals in Adam allen sterven, zo zullen in Christus allen levend gemaakt worden." Handelingen 24:15; 1 Korintiërs 15:22. Maar er wordt onderscheid gemaakt tussen de twee klassen die tevoorschijn komen. "Allen die in de graven zijn, zullen Zijn stem horen en tevoorschijn komen; zij die het goede gedaan hebben, tot de opstanding des levens; en zij die het boze gedaan hebben, tot de opstanding der verdoemenis." Johannes 5:28, 29. Zij die de opstanding des levens "waardig" zijn bevonden, zijn "gezegend en heilig". "Over dezulken heeft de tweede dood geen macht." Openbaring 20:6. —*The Great Controversy*, p. 544.

Woensdag 22 maart: De vereffening van de rekeningen

Wij beweren christenen te zijn, die wachten op de tweede komst van onze Heer in de wolken des hemels. Wat zullen we dan met onze tijd, onze kennis, onze eigendommen doen, die niet van ons zijn, maar ons zijn toevertrouwd om onze eerlijkheid te testen? Breng ze naar Jezus. Laten we onze bezittingen gebruiken ter bevordering van Zijn werk. Daarmee geven we gehoor aan het gebod: "Legt u geen schatten op aarde, waar mot en roest bederven en waar dieven doorbreken en stelen; maar legt u schatten in de hemel, waar mot en roest niet bederven en waar dieven niet doorbreken en stelen; want waar uw schat is, daar zal ook uw hart zijn."

Men is ervan overtuigd geraakt, dat talenten alleen worden gegeven aan een bepaalde bevoorrechte klasse, met uitsluiting van anderen, die uiteraard niet geroepen zijn om te delen in het werk of de beloning. Maar zo wordt het in de gelijkenis niet voorgesteld. Toen de Meester des huizes zijn knechten riep, gaf Hij iedereen afzonderlijk zijn werk. Gods hele familie is betrokken bij de verantwoordelijkheden om de goederen van hun Heer te gebruiken. —*Counsels on Stewardship*, pp. 116, 117.

Allen, zowel de boven als de onderlaag, rijk en arm, zijn door de Meester talenten toevertrouwd; sommigen meer, anderen minder, overeenkomstig hun verschillende vaardigheden. De zegen van God zal rusten op de oprechte, zorgzame en toegewijde medewerkers. Hun investering zal succesvol zijn, en zal zielen redden voor het koninkrijk van God, en voor henzelf zal het een onsterfelijke schat zijn. Iedereen is een voorbeeld van moreel handelen en wordt belast met goederen uit de hemel. De hoeveelheid talenten is evenredig met de mogelijkheden die ieder bezit.

God geeft aan iedereen zijn taak, en Hij verwacht overeenkomstige resultaten, in overeenstemming met hun verschillende talenten. Hij verlangt niet de toename van tien talenten van iemand aan wie Hij slechts één talent gegeven heeft. Hij verwacht niet dat de mens die in armoede leeft aalmoezen geeft zoals de mens die over rijkdommen beschikt. Hij verwacht van de zwakke en noodlijdende niet dezelfde ijver en kracht als van iemand die gezond is. Dat ene talent, zo goed mogelijk inzetten, zal God aanvaarden "naar hetgeen een mens heeft, en niet naar hetgeen hij niet heeft." —*What Shall We Answer?*, *Review and Herald*, 23 februari 1886.

God heeft ons vermogen uitgeleend om te kunnen investeren. Het is niet ons eigendom; en wij doen God tekort als wij de goederen van onze Heer oppotten of naar eigen inzicht uitgeven. Wij zijn verantwoordelijk voor het gebruik of misbruik van hetgeen God ons op deze wijze ter beschikking heeft gesteld. Als dit vermogen, dat de Heer aan ons heeft toevertrouwd, ongebruikt blijft liggen, of als wij het begraven in de aarde, al is het maar één talent, dan zullen wij door de Meester ter verantwoording worden geroepen. Hij eist, niet het onze, maar het Zijne, met een woekerprijs.

Elk talent dat terugkeert naar de Meester, zal worden getoetst. Het doen en laten van Gods dienaren zal niet als een overbodige bezigheid worden beschouwd. Ieder individu zal persoonlijk worden beoordeeld, en zal rekenschap moeten afleggen van de hem toevertrouwde talenten, of hij ze heeft ingezet of verduisterd. De beloning zal in overeenstemming zijn met de hoeveelheid verdiende talenten. De toegekende straf zal in overeenstemming zijn met de mate waarin de talenten zijn misbruikt. —*Counsels on Stewardship*, p. 119.

Donderdag 23 maart: De ogen op het doel houden

De Zoon van God was de erfgenaam van alle dingen, en de heerschappij en de heerlijkheid van de koninkrijken van deze wereld waren Hem beloofd. Maar toen Hij in deze wereld verscheen, was dat zonder rijkdom en heerlijkheid. De wereld begreep Zijn verbondenheid met de Vader niet; de pracht en praal van Zijn goddelijk karakter waren voor hen verborgen. Daarom werd Hij "door de mensen veracht en verworpen" en "wij achtten Hem getroffen, door God geslagen en verdrukt".

Net zoals Christus in de wereld leefde, zo gaat het ook met Zijn navolgers. Zij zijn de zonen van God, en mede-erfgenamen met Christus; en het koninkrijk en de heerschappij behoren hen toe. De wereld begrijpt hun karakter en heilige roeping niet; zij beseffen hun aanvaarding in Gods gezin niet. Hun verbondenheid en vriendschap met de Vader en de Zoon is niet zichtbaar, terwijl de wereld hun vernedering en smaad aanschouwt, zien zij niet wie zij zijn, of wat zij zullen zijn. Zij zijn vreemden. De wereld kent hen niet, en waardeert hun beweegredenen niet. —*Testimonies for the Church*, vol. 1, p. 286.

Wie zijn leven aan God heeft gegeven in dienst van Zijn kinderen is verbonden met Hem die alle middelen van het universum tot Zijn beschikking heeft. Zijn leven is verbonden met de gouden band van de onveranderlijke beloften met het leven van God. De Heer zal hem niet in de

steek laten in het uur van lijden en nood. "Mijn God zal in al uw behoeften voorzien naar zijn rijkdom in heerlijkheid door Christus Jezus." Filippenzen 4:19. In de laatste uren van ellende zullen de barmhartigen hun toevlucht vinden in de genade van de medelevende Verlosser en in eeuwige woningen worden opgenomen. —*Thoughts From the Mount of Blessing*, p. 24.

Vrijgekocht door het offer van Christus, gewassen van zonde in Zijn bloed en bekleed met Zijn gerechtigheid, getuigt Paulus in zichzelf dat zijn ziel kostbaar is in de ogen van Zijn Verlosser. Zijn leven is met Christus verbonden in God, en hij is ervan overtuigd dat Hij, die de dood heeft overwonnen, in staat is te bewaren wat aan Hem is toevertrouwd. Zijn geest begrijpt de belofte van de Verlosser: "Ik zal hem opwekken ten laatste dage." Johannes 6:40. Zijn gedachten en hoop zijn gericht op de tweede komst van Zijn Heer. En terwijl het zwaard van de beul neerdaalt en de schaduw van de dood zich rond de martelaar samenpakt, denkt hij vooruit, naar het moment van de opstanding, om de Levensgever te ontmoeten, die hem zal verwelkomen in de vreugde van de gelukzaligen.

Het is nu bijna twintig eeuwen geleden dat de bejaarde Paulus het bloed heeft vergoten als getuige van het woord van God en het getuigenis van Jezus Christus. Er is geen enkele trouwe hand die de laatste scènes uit het leven van deze heilige man voor de komende generaties heeft opgetekend, maar de inspiratie heeft zijn laatste getuigenis voor ons bewaard. Als een bazuin heeft zijn stem sindsdien door alle eeuwen heen geklonken, en duizenden anderen met zijn persoonlijke moed tot getuigen van Christus gemaakt en in vele verdrietige harten de echo van zijn eigen overwinningsvreugde tot leven gewekt: "Ik ben nu klaar om geofferd te worden, en de tijd van mijn vertrek is nabij. Ik heb een goede strijd gestreden, ik heb mijn loop beëindigd, ik heb het geloof behouden; voortaan is er voor mij een kroon der gerechtigheid klaargelegd, die de Here, de rechtvaardige Rechter, mij op die dag zal geven; en niet aan mij alleen, maar aan allen die Zijn verschijning liefhebben." 2 Timotheüs 4:6-8. —*The Acts of the Apostles*, pp. 512, 513.

Vrijdag 24 maart: Voor verder lezen

God's Amazing Grace, "For Each Day's Need," p. 177;

That I May Know Him, "God's Treasure House of Supplies," p. 224.